

Magyar Csirkész

ára
20
fillér

1000 PENGŐT KAPHATSZ 2 P-ÉRT! EZ CSAK JÓ BOLT?

Márpedig ez valóság és nem álom mindazok részére, akik előfizetnek a Magyar Cserkészre évi 2 P-vel s az 1—6. számokban található szelvényt megfelelően kitöltve december 5-éig beküldik a kiadóhivatalba. A részletes föltételeket és tudnivalókat megtalálod a lap 28. lapján.

PEDIG EZ IS CSAK RÁADÁS!

Mert az igazi kincs, amely ezer pengőnél is többet ér, az a csupa fiús dolgokkal tele nyomtatott 32 oldal, amit a Magyar Cserkész kéthetenként az asztalodra tesz. Vértagyasztó kalózhistóriáktól a kacagtató diákstiklikig, a modern technika legújabb vívmányaitól a keresztrejtvényekig, játékok, kézügyességek, jótanácsok, amelyek kézenfogva vezetnek a szakszerű bélyeg- és más gyűjtemények létesítésében, azonkívül jókora adag cserkész tudomány: ez az, amit lapunk sok szeretettel kínál potom két pengőért.

Két pengő — pénz! De valld be, hányszor két pengőt költesz nyalókára, mozira, hiábavalóságokra? Végy hirtelen egy „üres” befizetési lapot a postán, ird rá a 31.428. csekk-számot a neveddel, csapatszámot, tégy hozzá két pengőt — és a lap a tiéd! De siess, öregem, mert csak úgy „raktárra” nem nyomathatunk lapot, aki későn ébred, az lemarad és az ezer pengőt más vágja zsebre!

Mászóverseny nadrágveszély nélkül

A „nép” a csapat ezermesterének nyakában csüngve könyörög: Készítsünk már valami játékot!...

— Na, nem bánom! Gyorsan lombfűrész, deszkát és kezdjük.

Pár perc múlva lázas munkában ég a kis csoport. Az ezermester magyaráz.

— Először kivágjuk deszkából a cserkész felsőtestét. Pista, te addig a keménypapírra rajzolt két lábat intézd el ollóval.

— Már meg is vannak. Itt lesznek a kis szegek és a gumi is.

— Jól van. Most szépen felerősítjük a lábakat egy vékony szeggel (vagy hajlítható gombostűvel). A jelzett két helyre ugyancsak így behelyezzük a két farudacskát.

— És a gumi hova kell?

— Várj csak, buksi fejú! Éppen soron van. Ugy látom, elég erős gumi. Az egyik végét ráerősítjük a cserkész könyökére... Ugy ni! A másikat pedig a két térde közé, az átszúrt szegre. (Legjobb a befőttesüveg-gumi.)

— De most a gumi összehúzza a cserkészt.

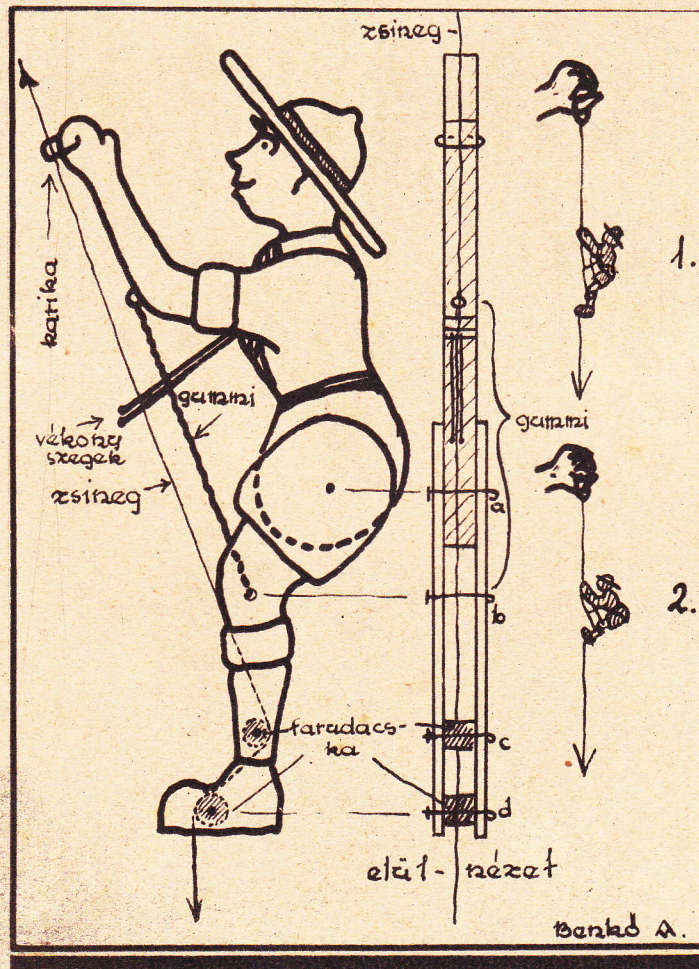
— Ez az alaphelyzet. A képen már széthúzott gumival látható a „mászó cserkész”.

— Uff, hát ez mászni fog?

— De még hogyan! Most két vékony, hosszú szeg

beverünk a hóna alá. Szorosan egymás mellé! Pityú, itt van a zsinég?

— Igen. Tessék, bátyám.

— Most jön az utolsó aktus. Ezt a sodrott zsinéget áthúzzuk először a kézre erősített karikán (hajlított vékony szeg két vége beverve). Azután a két hosszú szeg között visszük át (szorosan összefogják a zsinéget!). Végül az ábra alapján a két farudacska alatt vezetjük keresztül. Így! Most a cserkész kiengyesedik. A húzást abba hagyjuk! Erre a test összehúzódik, mert a gumi így akarja.

— Van még hátra valami?

— Nincs. Mehet a mászás! A zsinég felső végére kötött hurkot ujjunkra akasztva, a másik végét a még szabad kezünkbe vesszük. Az alsó kézzel meghúzzuk. — Az ám, valóban mászik!

— Na, ugye?! Csak arra kell figyelni, hogy a zsinég mindig szorosan legyen a két szeg között, mert azok „adagolják” a mászást.

— Hurrá!...

És pár nap múlva egész versenyeket rendeztek a lurkók a szépen kifestett „mászó cserkészekkel”. Ennek a mászásnak még a kedves mamuskák is örültek!

Benkő Andor 171-es örsv.

A LILIOMOS IFJUSÁG LAPJA • SZERKESZTI: DR SZTRILICH PÁL

**Hogyan ünnepelték
a budapesti cserkészek az október 6.-át?**

Sok ezer budapesti cserkész, a nagy magyar gyásznapon, október 6-án rendezte meg nagyszabású cserkészjátékát, melyet a magyar hősök tiszteletére ajánlottak fel.

A pompásan sikerült cserkészjáték lefolyásáról lapunk más helyén számolunk be, itt csak a kétnapos cserkészjáték befejezésekor vitéz Szegheő Bélának, a gödöllői hősök emléke előtt elhangzott, minden magyar cserkész szívét megdobogtató beszédét közöljük:

„Kedves Cserkészeim! Az egész cserkészlet nevében jelentünk itt meg 3700-an e hősi emlékmű előtt. Szeretetünknek, soha el nem múló tiszteletünknek akarunk kifejezést adni. Így kell tennünk, mert valamennyien érezzük, hogy a hősök tisztelete nem meddő, hanem az önfeláldozásnak, a hazaszeretetnek és férfias erényeknek kimeríthetetlen forrása. Az isaszegi negyvennyolcas honvédek véráztatta földjéről küldjük tisztelegve ígéretünket a szabadságharc és a világháború vértanuinak, hogy az ő önfeláldozásukból tanulunk meg élni és küzdeni hazánkért az utolsó csepp vérünkig.”

Velösy Elek lemondása folytán az Elnöki Tanács megbízásából a **MAGYAR CSERKÉSZ** szerkesztését átvettem.
Dr Sztrilich Pál.

NYÁRUVÉGI ÉNEK

Betakarnak lágyan néma, őszi árnyak,
Sárga levél hullik; búcsúja a nyárnak.
Elmentek a gólyák, elszálltak a fecskék,
Jönnek a szomorú, hideg őszi esték.

Csendes lesz, árva lesz erdő meg a róna,
Fátyolt terít a köd az álmodó tóra.
Dércsókolta fákon sötét varjú károg,
Talán nekem szól, hogy én még mire várok?

Mért nem megyek én is a madárral délnek,
Ahol napsugaras örök nyárban élnek...
Ahol örökké zöld levele a fáknak,
Ahol nincsen vége sohasem a nyárnak...?

Ott édes gyümölcsessel narancserdők várnak,
Ott a sóhajtasok mind mosolyra válnak.
Melegben árnyat ad, hűvöset a pálma;
Ott a déli honban az élet se fájna.

Szomorú hazámból oda mégsem mennék,
Ott a boldogok közt boldogtalan lennék.
Itt a Rákos mentén, bár könnyes az ének,
Szébb itt a halál is, mint máshol az élet.

Nagyvári Lajos.

Az élő cserkész törvény =

Közi:

Dr. Csaba Jenő

(A 4. törvény folytatása: A közlemény eleje a 17. szám 6. oldalán van.)

A könnyelműen párbajozókkal szemben mennyire más világot árul el Washington György, az Észak-Amerikai Egyesült-Államok felszabadítója. Húszéves korában szóváltásba keveredett egyik tisztjával és szokása ellenére elragadtatta magát. Erre társa odáblökte úgy,

hogy Washington elesett.

Mindenki azt hitte, hogy Washington párbajra hívja ellenfelét, de csalódtak. Ehelyett másnap így szólt társához:

— Tévedni emberi dolog. Tegnap önt megsértettem; elégtételt szereztem azonnal. Ha önnek ez elégséges, akkor ismét barátokká lehetünk. Itt a jobbam!

*

Friedrich Heinrich Wrangel (1784—1877) porosz tábornagy 1848. április 23-án Schleswigben óriási győzelmet aratva, a düppeli sáncok elfoglalása után Jütlandba akart bevonulni. Bismarck ellenezte az öreg tábornok tervét, mert előbb meg akart állapodni Ausztriával, amely szintén nem akart tudni a bevonulásról és amelynek hozzájárulása nélkül a politikai helyzet nagyon összekuszálódott volna. Wrangel nagyon megharagudott és azt írta Vilmos királynak, hogy „azok a diplomáták, akik ilyen tanáccsal szolgálnak, kötelek érdemelnének!”

A háború befejezése után Bismarck egy ízben a király asztalánál véletlenül Wrangel szomszédságába került; természetesen rá sem hederített Wrangelra. Az öreg tábornok, aki mindenkit tegezett, odafordult a porosz miniszterelnökhöz:

— Hát mondd csak, fiam, nem tudsz felejtani?

— Nem! — válaszolta Bismarck röviden.

Wrangel kis idő múlva azt kérdezte:

— Hát megbocsátani tudsz-e, fiam?

— Igen! — felelte a másik.

A két nagy férfiú kezét fogott és egymás egészségére üritette poharát.

*

Gusztáv Adolf svéd király egyenesen halálbüntetés terhe alatt tiltalmazta a párbajt. Két magasrangú tisztje mégis hozzá fordult engedélyért.

— Hősiességeknek magam is tanuja akarok lenni — válaszolta kérésükre. — Jelöljétek meg küzdelmeknek helyét és idejét.

Csakugyan megjelent egy csapattal a kitűzött időben és bekerítette az ellenfeleket.

— Most mindaddig fogtok küzdeni, míg az egyik holtan nem marad a küzdőtéren, a másiknak meg én ütöm le a a fejét.

A két tiszt elsápadt. Kezét adták egymásnak és kibékülve távoztak.

*

II. Frigyes királyi gesztusaiban szintén a másokkal szemben gyakorlandó gyengédség mellett tört pácát. Kedvelt híve, Chasot gróf párbajban megölte ellenfelét. Amikor a király meghallotta, azonnal felmentette a további szolgálat alól azzal az indoklással:

— Szeretem a hőselkű tiszteket, azonban nem tűrök a seregemben hóhérokat.

*

Francesco Mocchi, VIII. Orbán pápa rendeletére, elkészítette Szent Péter templomának Veronika szobrát. A Szent atya előke'őségek kíséretében tekintette meg. Ott volt Bernini is, aki oly példátlan könnyelműséggel készítette el a Szent Péter-templom kupoláját, hogy az kevéssel azután megrepedt. Veronika tunikában volt ábrázolva és ruhája, meg a kendője nagyon lebegett, mintha erős szélben volna. Bernini nem szerette Mocchit és megkérdezte:

— Az Ég szerelmére, honnan jön az a nagy szél, amelytől ennyire lobog a ruhája?

— Ön nem tudja? Hát a kupola repedésén férközik be.

*

Albert angol herceg hatalmi szóval akarta az embereit egymás iránti gyengédségre nevelni. Megtiltotta az egész hadseregen a párbajt. Erre a haditörvényszék így módosította a becsületre vonatkozó szabályokat:

— A becsületes embernek, ha sértést vagy igazságtalanságot követett el, bocsánatot kell kérnie és késznek kell lennie arra, hogy az okozott kárt ismét jóvá teszi. A megsértett pedig tartozik a bocsánatkérést és a kijelentést szívesen tudomásul venni.

*

Hasonlóképpen járt el az olasz király is Casana hadügyminiszter és Mirabello tengerészeti miniszter tanácsára 1908-ban.

Nem is olyan nehéz, ha az ember tud önmagának parancsolni és akar másokkal szemben gyengéd lenni.

*

Azonban, ha a társadalom zajtalan építőmunkása akarsz lenni, ha az átlós ellentéteket szeretnéd Krisztus parancsa értelmében lerombolni, más út is áll rendelkezésedre. Sokrates példával szolgálhat.

Ő ugyanis szűkszavú és óvatos volt beszédeiben. Egy bőbeszédű ember egyszer ezt a szűkszavúságot tudatlanságnak minősítette. Sokrates nem neheztelt meg s a legnagyobb nyugalommal válaszolta:

— A tudatlan nem tud hallgatni!

*

Utat mutat egy pincér is, neve ismeretlen. Abban a kávéházban szolgált, amelybe Napoleon, Duroc kíséretében lépett be. Mindketten megreggeliztek és mikor a 14 frankot ki kellett volna fizetni, észrevették, hogy nincs náluk pénz. Napoleon nem akarta személyét elárulni. Erre Duroc kérte a vendéglősnét, legyen türelemmel egy óráig, mindjárt küldik a pénzt.

Azonban a vendéglősné erről hallani sem akart, rendőrséggel fenyegetődött. A pincér szabadította meg kellemtelen helyzetéből.

— Ez a két vendég tisztességes embernek látszik. Kifizetem helyettük a 14 frankot. Ha csalódnám, én veszték, hagyja őket békén.

A pincér fizetett, a vendégek távoztak. Egy óra múlva megjelent Duroc és kérdezte a vendéglősnét, mennyibe kerül a kávéháza?

— Nem 14 frankba! — harcolt az asszony.

— Csak rajta, mondja!

— 30.000 frankba.

Duroc elővette a tárcáját és leszámolta a pénzt.

— Uram megbízásából a kávéházat a pincérjének adományozom, köszönetül gyengéd figyelmességéért. (Folytatjuk.)

AZ INDIÁN KÉPÍRÁS

Hiawatha, az indiánok regebeli félistene, egy nap így szólt:

— Minden elmúlik, elpusztul egyszer! Ezért az öregek örökölték meg emlékeiket, melyek elméjükben lakoznak. Különböztetik a harcosok hőstetteit, el a vadászok kalandjait, az orvosok gyógyszerét, a varázslók tudományát, a szerencsés álmokat és a látnokok jóslatait.

A föld a népek sírja és nem árulja el azok nevét, akiket elfed, ezért véssétek kőbe, fába a nevüket... Ha most közölni akarunk valamit a tőlünk távolélőkkel, akkor üzenetünket kénytelenek vagyunk az élszóra bízni, mely megcsalhat, mert esetleg rosszul tolmácsolja beszédünket...

Amint ezen elmélkedtem az erdőben, világosság gyúlt előttem és láttam... Láttam egy síma nyírfakérgen színes rajzokat. A négy szelét ábrázolták és én tudtam, hogy ez a Guitchi Manitou képmása, jelenti pedig azt, hogy a Nagy Szellem mindenütt jelen van. A rossz szellem, Matchi Manitou, kígyó képeben vetődött elém. Az élet egy fehér, a halál egy fekete kör volt. S láttam még azután embereket, állatokat, madarakat és ezernyi más találekony képet, melyek jelentésére könnyen ráismertem.

Szemem elé nyomult egy nyitott ajtajú wigwam és egy feléje vezető lábnyom, mely azt mondta: Lépj be, vendég! Szívesen látlak!... —

Ilyen legyen az indián írás!

* * *

Eként mondja el a rege a képíráskéletkezését. Valójában pedig a civilizáció hajnalán a kényszerűség hajtotta rá az embert, hogy megalkossa a mai

íráskéletkezését, a képírást. Ez a tünet általános volt és egymástól irtatlan távolságban élő, egymás előtt teljesen ismeretlen népek értek el, kisebb-nagyobb időközben a műveltségnek erre az elemi fokára.

Kezdetben csak arra szorítottak, hogy bizonyos állatok vagy tárgyak képét durván, kőbe megcsontba véssék, fakéregre karcolták. Ezek a képek eleinte a való élet egy-egy jelenetét akarták ábrázolni és semmi más. Később azonban rátért az ember a megfoghatatlan, a gondolat kifejezésére is. Igyekezett a szeme elé rögzíteni a földet, az eget, a természet nagy szellemeit és mindazt, amit ezekhez a fogalmakhoz kapcsolt.

Kiragadta a cselekmények, gondolatok, tárgyak legjellemzőbb vonását és ezt képen megörökítette.

Igy például, az eget általánosan úgy jelölték, amint maguk felett látták, egy búra képeben, azaz egy félkörös görbe vonallal. A Nap jele, sugárvonalkákkal (tüskékkel) megtűzdelt kör volt. A nap tüskéi nemcsak magát a fénysugarat jelentették, hanem egyúttal azt is akarták mondani, hogy ezek a tüskék megsebzik a napba néző szemét, elhomályosítják látását. Továbbá utalt azokra a tüskékre is, melyek bizonyos gyümölcsöket védenek és felvérzik az értük nyúló kezét. A gyümölcs és a nap közötti hasonlat nem más, mint kifejezése annak, hogy minden a nap jóvoltából ered.

Az indiánoknak a legnagyobb fejtörést a Föld megjelenítése okozta, tekintve, hogy nem ismerték az alakját úgy, amint a Napét vagy a Holdét ismerték. A legenda segítette ki őket.

A rege szerint a Föld valójában egy óriási teknősbéka (Ha-nu-nah) háta, mely az Óceánból bukkant fel, midőn a Nagy Szellem a világmindenséget teremtette. Ezért fordul elő oly gyakran a teknősbéka rajza az indiánoknál különböző kapcsolatokban. Ha történetesen előtte egy tó rajza van és

utána egy lépésnyom, akkor a jelentése, hogy az utazó átkelt a tavon és a szárazföldön folytatta útját.

A beszédre egy emberi alak szájából kiáradó hullámos vonal utal. (Nette-ne! Hát már az indiánok is ismerték a hanghullámokat?!). Az okos ember feje köré fekete kört rajzoltak, ez a fekete kör határozza meg rendszerint a varázslót is. A gazdag embernek nagy a hasa — ember, akinek sok ennivalója van. — A halott embert vagy állatot fejjel lefelé, vagy éppen sággal fej nélkül karcolták a fakéregre. A fogoly, alak kar nélkül, azaz valaki, aki nem foghat fegyvert.

Az „éhes vagyok” képe közismert, minden kis gyerek tudja, a szájra mutató kézmozdulat. A napra mutató kéz pedig azt mondja: nagy vagyok, hatalmas, mint ez az égitest... és így tovább, a találekonyosság határáig, miként a mellékelt ábra mutatja.

Persze Ti, ha elolvassátok ezt a cikket, előkelő kézlegyintéssel mondjátok majd:

— Bah! Ki foglalkozik, letűnt, primitív idők porlepte írásmódjaival, mikor rendelkezésünkre áll az egy-

		Dec: A fagyöngy v. a hó hava (holdja)	
		Jan: Az eső v. az éhség	--
		Febr: A szél vagy a holló	--
		Március: A fű	--
		Ápr: A madarak v. növények	--
		Máj: A virágok v. a rózsza	--
		Jún: A mennydörgés	--
		Július: Az aranykalás	--
		Aug: A vadászat v. a gyümölcsök	--
		Szept: A hulló levelek	--
		Okt: A bolondok vagy a kőd	--
		Nov: A hosszú éjszakák vagy az új dajka	--

	ember		barát
	asszony		ellenség
	gyerek		szövetség
	okosság		házasság
	orvos vagy varázsló		pap
	gazdag		olvasni
	éhes (vagyok)		"nagy vagyok"
	bolond		öt (1 kéz)
	beszél v. énekel		12
	harag		sok
	futár, futó		igen
	menni		nem
	fogoly		kétes, gyanús
	halott		felhők
	elveszett, elvesztettem		eső
	meg van, megtaláltam		hó

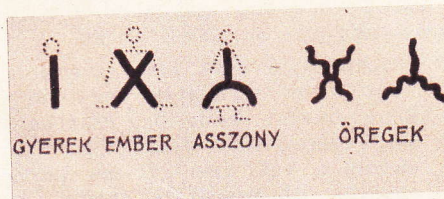
kat — ha ismerik is a rendes írásmódot, előszeretettel használják a képirást olyankor, ha azt akarják, hogy üzenetüket csupán kebelbeli értse meg.

Ha megfigyeljük ezeket a jeleket, azonnal szemünkbe tűnik rokonságuk, mégpedig közeli rokonságuk az indián írással.

Itt van példának okáért egy kameruni négettörzs pár jele. Mennyire egyszerű és mégis mily kifejező!

Vagy térjünk vissza az amerikai csavargókra, a hazánkbeli koldusok, cigányok titkos jelei minden leleményes cserkész előtt ismeretese! Vagy ha nem, majd beszélgetünk róla legközelebb. Ime, majdnem ugyanúgy ábrázolják az embert, mint az indiánok.

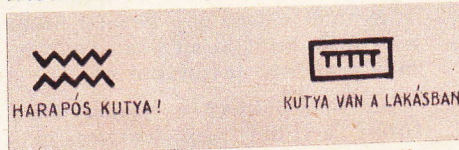
Gyermek?! — Vastag, függőleges fekete vonal, se keze, se lába, a fejről nem is beszélek! — azaz olyasvalaki, aki önálló cselekvésre még nem igen képes.

Férfi: egy nagy X. Nézzétek csak jól meg! Széles váll, szétvetett lábak, akár a zsebre dugott kezét is oda képzelhetitek. Szinte kiabál belőle az erő, a magabizás; — szeretném látni, hogy ki mozdít el innen engem!

Két vonás az egész, ellenben mennyi mindent mond annak, aki figyelő szemmel nézi!

Asszony? Félkörből kiemelkedő egyenes vonal. A félkör a szoknya. Készakarva sem olvasható másnak.

Öreg; hullámos vonalú x vagy ugyancsak hullámos asszonyjel. A maga egyszerűségében is nagyszerű ábrázolása a késő kor legkiáltóbb jelenségeinek, a reszketésnek. Öreg már, reszket keze-lába!

Két, egymással ellentétes, élesen rajzolt hullámvonal; mi lehet vajjon? Harapós kutya!

Vagy pedig még egyszerűbben. Egy

	jó		sátor
	rossz		falu 13 sátorral
	víz		a Nap
	forrás		a Hold
	zátony		egy nap
	folyó		egy éj
	gázló		2 nap alatt
	mocsár		ma
	tó		1 holnap
	hegy(ek)		regnapelőtt
	fűz		a reggel
	az Ég és a Szívek		az est
	hullócsillagok		délelőtt
	A Föld		délután
	erdő (sok fa)		egy év, (hótól hóig)
	zivatar		mindig
			halott szarvas

téglalap, benne egy gereblye feje; Vigyázz, kutya van a kertben, akarom mondani, benn a lakásban!

No, mit szóltok ehhez?! Jómagam úgy vélem, érdemes lesz üres időtökben ezzel a dologgal foglalkoznotok. Találjátok ki új jeleket, esetleg gyakoroljátok az őrsben. Mert ahogy én a „Magyar Cserkészt” ismerem, egy szép napon merészet gondol és megörvendtet benneteket valami effajta rejtvénnnyel, vagy még súlyosabb feladattal.

A „Pápaszemes kigyó”.

szzerű írástól a gyorsíráson át a morse-ség, annyiféle kipróbált és bevált írásfajta!

Ezzel a megállapítással pedig, hű, de mekkorát tévedtek! Mert, ha kultúrnépek között a homályba is fakult már régesrég a képirás, a nomádnépek, — értem közöttük tágabb értelemben az amerikai országutakat járó csavargóhadat, a hobó-

By permission of Mr. Lloyd Osbourne.

IRTA: R. L. STEVENSON — FORDITOTTA: vitéz TEMESY GYŐZŐ

3. fejezet.

A fekete foll.

Déltájt mentem be újra a kapitányhoz némi frissítővel és orvossággal. Teljesen úgy feküdt, mint ahogy ott hagytuk, csak egy kissé összeszedte magát, és gyöngének meg izgatottnak látszott.

— Jim — mondotta, — te vagy itt az egyetlen valamirevaló ember. És tudod, hogy mindig jó voltam hozzád. Sohase mult el hónap, hogy az ezüst négypenniset meg ne kaptad volna. Most meg látod pajtás, mennyire lecsúsztam és mindenki elhagyott. Hát Jimmykém, most hozhatnál nekem egy pohár pálinkát! Ugy-e meghozod, pajtikám?

— Az orvos... kezdtem bele.

Menten közbevágott és szidta az orvost. Gyöngé hangon ugyan, de szívvel-lélekkel: „Az orvosok mind széllébéleltek — mondta — és ez itten! — mit érthet ez a tengerjáró emberhez? Én jártam a pokolnál forróbb helyen, ahol a társaim a sárgaláztól hullottak, mint ősszel a légy és az anyaföld hullámzott a földrengéstől, mint a tenger... — Mit ért az orvos az efféle országokhoz? — és mondhatom, a pálinka tartotta bennem a lelket. A pálinka volt számomra étel-ital, barát és feleség! Ha most nem kapom meg az adagomat, öreg hajóroncs vagyok elhagyott parton és a vérem rátok száll, Jim! Rád, meg arra a széltoló kuruzslóra — és újra szitkokkal halmozta el az orvost. — Idenézz Jim — folytatta a maga igazolására, — hogy remeg az ujjam. Nem vagyok képes nyugton tartani, sehogyse sikerül. Egész áldott nap egy csöppet nem ittam. Az orvosnak elment az esze, én mondom. Ha nem kapok egy korty italt, rémképek gyötörnek. Már is láttam néhányat! Megjelent az öreg Flint, ott volt a sarokban, mögötted. Olyan világosan állt ott, mint a fekete betű a fehér papíron. Ha pedig megszáll a rémlátás, akkor veszedelmes ember vagyok és Kain világát idézem fel. A te orvosod maga mondta, hogy egy pohár meg nem árt. Adok neked egy aranygínt (guinea) egy pohárért, Jim.

Mind jobban felizgult és nekem apám jutott eszembe, aki aznap nagyon rosszul volt és nyugalomra volt szüksége; egyébként is úgy gondoltam, hogy eleget tettem, ha az orvos szavait idéztem. Inkább az bántott, hogy meg akart vesztegetni.

— Egy fillér se kell a maga pénzéből! — mondtam neki. — Csak adja meg, amivel apámnak tartozik. Egy pohárkával hozok, többet nem!

Mikor odaadtam, möhön nyúlt utána és felhajtotta.

— Hej, hej — mon-

dotta, — most már jobban vagyok, annyi biztos! Aztán, pajtás, mit is mondott az orvos? Meddig kell nyomnom ezt a rozoga vackot?

— Legalább egy hétig! — feleltem.

— A menykőbe! — kiáltotta, — Egy hétig, azt nem bírom ki! Addig rég megküldik nekem a fekete foltot! Azok a gazok talán már ebben a szent pillanatban kiszimatolták holléteimet. Gaz nép, amelyik sohase tud gazdálkodni azzal, amije van és mindig a másét akarja. Csak azt szeretném tudni, hogy tengerészhez illik-e az ilyen magatartás? Csakhogy én résen leszek ám! Én nem tékoztam a pénzemet soha és nem is vesztettem el! Most is majd rászedem őket. Nem félek én tőlük. Még tartogatok egy vitorlát, pajti, azt még felvonom és orruknál fogva vezetem őket.

Ahogy így beszélt, nagy erőlködéssel felemelkedett az ágyban, közben úgy megmarkolta a vállamat, hogy majdnem felkiáltottam és a lábát olyan nehezen mozdította meg, mintha nem volna benne élet. Amennyire tüzelt a szavával, annyira gyászos ellentétben állott ez a hév a nyöszörgő hangjával. Mikor sikerült az ágy szélére ülnie, megpihent.

— Ez az orvos jól elintézt! — mormogta. — Zúg a fülem! Fektesse vissza!

Mielőtt igazában segíthettem volna rajta, visszahanyatlott előbbi helyére és egy darabig némán feküdt.

— Jim — szólt végre, — nem láttad ma azt a tengerjáró embert?

— Fekete Kuttyát? — kérdeztem.

— Ej mit nekem a Fekete Kutya! — mondta. —

Igaz, hogy komisz ember, de aki küldte, az a gonoszabb. Mármost ha sehogyse tudok innen elmenni és azok ide nyomják a fekete foltot, akkor tudd meg, nem az én öreg tengerészládám után-e vetik magukat? Ha igen, ülj

lóra — tudsz lovagolni, ugye? — akkor, mondom, ülj lóra és menj — vigye kánya! — eredj ahhoz a rohadt doktorhoz és mond meg neki, hogy szedje össze minden emberét — csendőreit és egyéb efféléket — és lefülelheti itt, a „Benhow tengernagy” fedélzetén az öreg Flint egész legénységét le az inasig... Mindenkit, aki csak megmaradt belőle. Én voltam Flint bá' első kormányosa! Ugy bizony és én vagyok az egyetlen, aki ismeri azt a helyet. Savannahban adta tudtomra, amikor halálát érezte, mint ahogy én most érzem, látod. De nehogy egy szót is elfecsegy, amíg a fekete foltot ide nem nyomják! Legfőképpen ha

Nagy erőlködéssel felemelkedett

újra látod a Fekete Kutyát vagy a féllábú tengerészt, Jim — különösen az utóbbira vigyázz.,,

— De mi az a fekete folt, kapitány úr — kérdeztem.

— Az egy intelem, pajti! Majd szólok, ha megkapom. Te csak légy résen Jim és becsületszavamat adom, hogy felelek veled.

Egyideig még motyogott egyre gyöngülő hangon. Nemsokára beadtam az orvosságát, amit úgy vett be, mint egy gyermek. Meg is jegyezte, hogy „Soha életemben se testem, se lelke nem kívánta az orvosságot!“ Aztán mély, ájulásszerű álomba merült és magára hagytam. Nem tudom, mit tettem volna, ha minden rendben ment volna. Talán elbeszéltem volna az egészet a doktornak, mert halálos félsz fogott el arra a gondolatra, hogy a kapitány meg találja bánni a vallomását és végez velem. Csakhogy az történt, hogy szegény apám azon az estén hirtelen meghalt, ami minden egyebet háttérbe szorított. Mély szomorúságunk, a szomszédok látogatása, a temetés felől való intézkedések, mellett közbe-közbe a kocsmá-ellátása; mindez annyira elfoglalt, hogy alig gondoltam a kapitányra, nem-hogy félttem volna tőle.

Másnap reggel a maga lábán jött le és úgy evett, mint rendesen. Keveset fogyasztott, csak a pálinkából ivott, félek, a rendesenél is többet, mert maga töltött magának a söntésben. Közben morgott és fujtatót az orrán át és senki se mert hozzá szólni. A temetés előestéjén épolyan részeg volt, mint rendesen. Botrány volt hallani, hogy amikor mindenki gyászolt, ő csak rikácsolta útálatos, régítengereszdalát. De akármilyen gyöngé volt, valamennyien halálosan féltünk tőle. Egyetlen bátorságunk, az orvos, mérföldnyire volt tőlünk valami hirtelen eset miatt. Nem is láttuk a környéken apám halála óta.

Azt mondtam, hogy a kapitány gyöngé volt. Valóban úgy látszott, hogy mindjobban gyengül, mintsem erősödik. A lépcsőkön föl-levánszorgott, az ivóból a söntésbe ment és vissza. Néha kidugta az ajtón az orrát egy kis tengerszagra, ha meg járt, a falba kapaszkodott és olyan nehezen és lihegve lélegzett, mint aki meredek hegyre mászik. Egyszer se beszélt hozzám egyenesen és azt hiszem, el is felejtette bizalmas közléseit. De a viselkedése vadabb és — amennyire testi gyöngesége engedte — erőszakosabb volt, mint valaha. Rémes szokása volt, ha berugott, maga elé tette az asztalra a meztelen kardját. Mégis most kevesebbet törődött az emberekkel. Ugy látszik elmerült gondolataiba és elképzeléseibe. Egyszer például, nagy csodálkozásunkra, más nótára gyujtott. Valami falusi szerelmi dalra, melyet bizonyára még ifjúságában tanult, mielőtt tengerjáróvá lett.

Igy mult az idő, amikor a temetés másnapján, egy keserves, ködös, fagyos délután, három óra tájban éppen megálltam egy pillanatra az ajtónál, telve szomorú gondolatokkal apám elhunytja fölött. Egyszer csak látom, hogy az úton valaki lassan felénk jön. Tisztára vak volt, mert bottal tapogatózott maga előtt, szemét és orrát pedig zöld ellenző fedte el; a kor vagy a gyengeség meghajlította a hátát és bő, ócska, rongyos tengerészköpenyt viselt, amelynek a csuklyája egész formátlanná tette az alakját. Soha életemben nem láttam ijesztőbb figurát. A kocsmától néhány lépésre megállt és furcsa, éneklő fejhangon kiáltotta:

— Szegény vak ember vagyok, a drága szememvilágát szülőházamnak, Angliának és György királynak — áldás fejére! — nemes védelmében vesztettem el és könyörgöm, van-e közelben jóbarát, aki megmondaná, hogy a környék mely részén járok most?

— A „Benbow tengernagynál“ van, bácsi! A Black Hill öbölben, jó ember — mondtam.

— Hangot hallok — szólt, — fiatalos hang szól! Ugyan szíveskedjen kezét nyújtani, ifjú barátom és volna olyan jó bevezetni?

Kinyújtottam a kezemet és abban a pillanatban ez a rémes, mézes-mázos beszédű, világtalan szörnyeteg, mint valami ragadozó, elkapta a kezemet. Ugy megrémültem, hogy visszarángattam a kezemet, de a világtalan egyetlen mozdulattal szorosan magához rántott.

— Ugy, fiam — mondta, — most vezess a kapitány elé.

— Uram — válaszoltam, — szavamra, ezt nem merem megtenni.

— Ej, ej, — gúnyolódott — hát így állunk? Azonnal vezess hozzá vagy eltöröm a karodat!

És beszédközben minygyárt olyat fordított a karomon, hogy felkiáltottam.

— De uram — szoltam, — magát féltsem! A kapitány most más, mint szokott lenni. Kivont karddal

Mint valami ragadozó, elkaptam

ui az asztalnál. Egyik úriember...

— Gyerünk, indulj! — szakított félbe. Sohase hallottam olyan kegyetlen, fagyos és útálatos hangot, mint ezé a vak emberé volt. Ez még jobban megijesztett, mint a fájdalom a karomban. Azonnal szót fogadtam és egyenesen az ivóba vezettem, ahol öreg, beteg kalóznok pálinkától bódultan ült. A vak szorosan követett, vasmarokkal szorított engem és úgy rámnehezedett, hogy majd lerogytam. — „Egyenest hozzá vezess és amint megpillant, kiáltad: — Itt van egy barátja, Bill! — Ha meg nem teszed, ezt csinálom“; ezzel olyat csipett rajtam, hogy azt hittem, mingyárt elájulok. Egy szó mint száz: a vak koldus úgy megrémített, hogy elfelejtettem a kapitánytól való félelmemet és amint kinyitottam az ivó ajtaját, remegő hangon elkiáltottam azokat a szavakat, amiket parancsolt.

Szegény kapitány felvetette a szemét. A pálinka íziben kipárolgott a fejből és egész józanul bámult ránk. Az arckifejezése inkább halálos betegséget, mint rémületet tükrözött. Megmozdult, mintha fel akarna kelni, de azt hiszem, nem volt ereje hozzá.

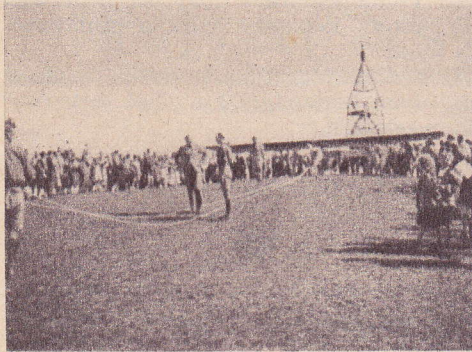
— Nos Bill, maradj ülve, ahol vagy — szólt a koldus. — Ha nem is látok, de meghallom az ujjad percegését. Az üzlet üzlet! Nyújtsd ki a jobb kezedet. Te gyerek, a csuklóján fogd meg a jobbját és húzd ide a jobb kezemhez.

Mindketten betűről-betűre szót fogadtunk és láttam, hogy a jobbtenyeréből, mellyel a botját fogta, valamit a kapitányéba tett és a kapitány azonnal bezárta tenyerét.

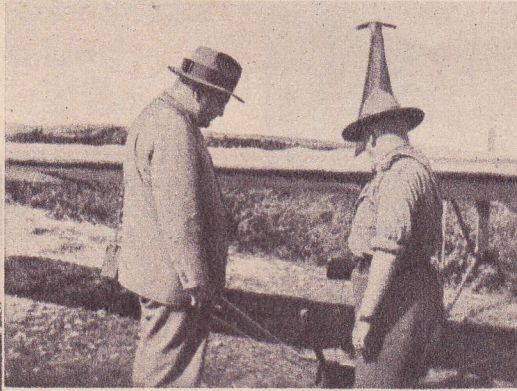
— Ez rendben van! — szólt a vak ember. És amint ezt kimondta, hirtelen eleresztett, aztán hihetetlen biztonsággal és fürgeséggel kicsoszogott a szobából az útra. Amint ott álltam, mint valami fakép, egyre messzebbről hallottam a botja kip-kopját.

Jó időbe telt, amíg én is, a kapitány is visszanyertük lélekjelenlétünket. Végül — majdnem ugyanabban a másodpercben — eleresztettem a csuklóját, ő meg visszahúzza a karját és éles tekintetet vetett a tenyerébe.

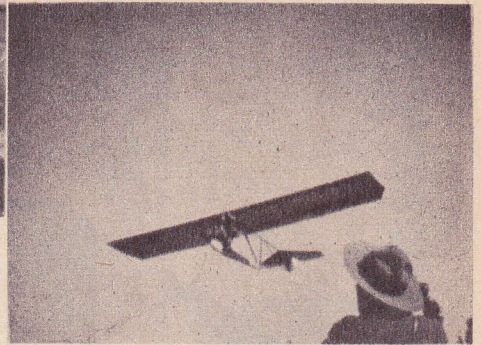
(Folytatjuk.)

Indulásra készen.

Az OTT elnöke megismeri az egyik gépet.

A kötél lehull.

SZELEK SZÁRNYÁN

Egyre gyakrabban olvassuk, hogy valaki motornélküli gépen 2—3, sőt volt reá eset, hogy 10 óránál is többet töltött egyfolytában a levegőben. Motor nélkül! Csak a légáramlatok kihasználásával. Azután azt halljuk a felszállási posztól 50—70 kilométernyire szállt le a gép, ahol a jó falusiak nem győzték keresni, hogy hát hol is van az a motor, amely odáig hozta a repülőgépet.

A Jóska, a Pali és sokan mások nagyban készülődnek a motornélküli repülésre. Addig is, amíg elég öregek lesznek hozzá, hogy felvegyék őket, gumimotóros kis modelleket készítenek és azokon bizonyítják be, milyen ügyeskednek és tanulmányozzák, hogy a különböző szárnyalakok és a különböző széljárások hogyan befolyásolják a gép repülését. És mennyi szakértelemmel bírálgatják, hogy ez a modell csak rövid ideig maradhat a levegőben, de az a másik, attól sokat várnak, mert az még annál is jobb, amelyikkel a Peti tavaly a modellversenyt megnyerte...

A modellezés után következik a sikló-kiképzés, először ugrással, azután már fordulóval és 1—2—3 hónap múlva már vitorlázó repülőgépről álmodozik a Pali, a Jóska. Így van ez rendjén! Azelőtt abban versenyeztek, hogy már messziről megmondták, hogy az ott Ford-kocsi, ez meg a Minerva. Ma már betéve tudják valamennyi autó-

márkát, de sokkal többre vágnak: mindkettőn repülni akarnak.

Sajnos, ezeket a vágyakat ma még csak igen kevés helyen lehet kielégíteni. Pedig a motornélküli repülés sportnak is szép, a gép sajátkezű készítése pedig kézügyeseknek is legelsőrendű teljesítmény. Ezt a feltörő vágyat akarta kielégíteni a Magyar Cserkész Szövetség is, amikor a motornélküli repülést felkarolta. Sokáig csendben dolgoztunk, de a tavalyi gödöllői Jamboreen már külön repülőklubot létesítettünk és elértük, hogy Baden Powell úgyszólván nap-nap után ellátogatott oda és végül kijelentette, hogy a cserkészeknek valami újat és valami jót adtunk, amikor ezt a sportot felkaroltuk. Ő most ezt az angol cserkészeknél is igyekezni fog megkedveltetni.

Azóta újabb év telt el és közben a cserkész-repülők a Hármashatárhegyen külön repülőterephez és hangárhoz is jutottak. Erről a munkáról hallott és ezt akarta látogatásával megtisztelni dr. Kelemen Kornél, az Országos Testnevelési Tanács elnöke. Feljött a Hármashatárhegyre, hogy ott a cserkészek repüléseit megtekintse. A repülőkön kívül odakint volt dr. Papp Antal országos elnökünk is. Amikor az OTT elnöke éppen a repülésre készletbe helyezett gépeket szemlélte, repülőgépvontatással a hegy fölé érkezett a „Karakán”, a cserkészrepülők

büszkesége. A gép szerkesztője, Rotter Lajos cserkésztsízt a levegőben bizonyította be, milyen igazán megbízható szerkezet a vitorlázó gépe. Bukfencek, merész fordulók, dugóhúzókat ejtették bámulatba a nézőket, hiszen nagyteljesítményű vitorlázógépen még külföldön sem láthattak ilyen elsőrangú műrepülést. Azután a kezdő vitorlázógépekkel, két Apród-típusú géppel siklott le a Hármashatárhegy csúcsáról a hidegkúti völgybe két kiképzés alatt álló növendék, akiknek kifogástalan siklása ugyancsak tetszésre talált. A hangár megtekintése után az OTT elnöke még megvárta, amíg a Karakán vitorlázógépet a közelben lévő leszállási helyről felhozták, amikor kedélyesen elbeszélgetett a cserkész-repülőkkel, majd azzal vett búcsút, hogy igazán meglepte a komoly és szép munka, amelyet látott. Legjobban az tetszett meg neki, hogy a cserkészek maguk építik gépeiket, maguk cipelik azokat úgy az indításhoz, mint vissza a hangárba, úgyhogy munkájukban semmi külső segítő kezet igénybe nem vesznek.

Jó volna, ha minden nagyobb cserkész-központnak külön repülőtere lenne, amely hangáron kívül megfelelő számú és típusú motornélküli géppel is fel legyen szerelve. Erre törekszünk és talán ebben is támogat bennünket dr. Kelemen Kornél, az OTT elnöke.

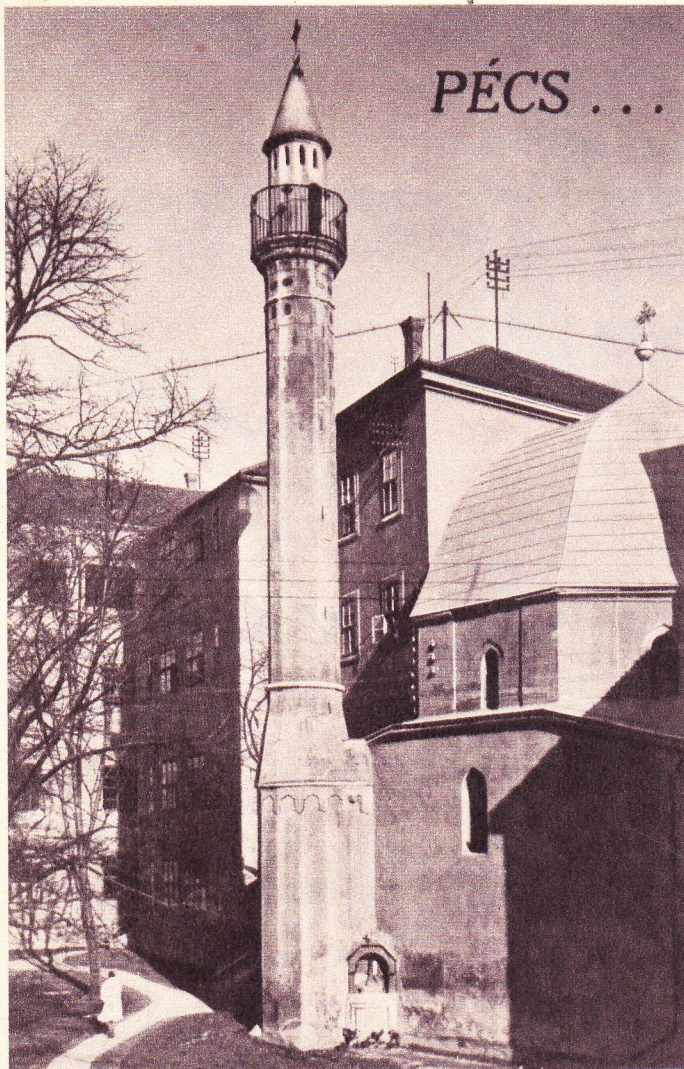
A cserkészrepülők vezérkara.

Pihen a gép.

Repülők Kelemen Kornél előtt.

Pécsi török mecset.

*Püspökváros a bibortalárú hegy alatt,
Régi jó időkből csendben itt maradt.*

*Székesegyháza, az ősi Árpád-házi,
Kobzos hős világot kezdi recitálni.*

*A multak és apró káptalani-házak
Kopott köntösükben egymás mellé állnak.*

*A völgyben humanista Anjou egyetem,
Tudósa, diákja Mohácsnál elesett.*

*S hódító jancsárok nyurga minarétje,
Kikandít kíváncsin a város-alji rétre.*

*És délben a mecset kupolája alatt,
Történelmet gíngalóz a pápista harang.*

Takáts Gyula (Pécs)

*Nem akkor jog kihülni a föld, ha a nap sugarai nem
fognak többé meleget árasztani, hanem majd akkor, ha a szere-
tet kihal a szívekből.*

*

*A jó szív olyan, mint a melegítő nap: mindkettő csak
áldást, boldogságot áraszt szél az emberek között.*

*

Senkisésem akkora, hogy még nagyobbá ne lehetne.

*

A rágalom hasonló a szénhez: ha nem éget, befeketít.

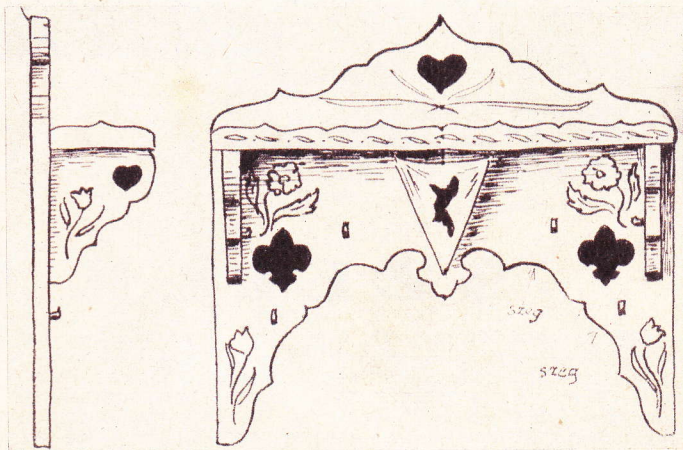
KÉSZITSÜNK ÖRSI SARKOT.

Az örsöknek kijelöltük a megfelelő szobareszt az „örsi sarkok” céljára. Egy volt azonban a bökkenő a dologban: a szobának csak 4 sarka van, örsünk meg — hála Isten — jóval több. Volt persze szomorúság azoknál, akiknek szöglet nélküli falrész jutott. Fölpanaszolták, hogy ott nem lehet olyan meghitt „örsi sarkot” készíteni, mint a többieknél.

Micsoda? Nem lehet?

Ide nézz Sanyi, Ferkó! Mutatok én nektek valamit s ha megcsináljátok, olyan barátságos kis „örsi sarkotok” lesz, hogy mindenki megirigyli!

Nézzétek!

Hasonlít a dolog a magyaros tányértartóhoz. Azzal a különbséggel, hogy a tányérok tartására szolgáló állvány jobban előre ugrik és a tányérok ledőlését megakadályozni hivatott vízszintes támasztó hiányzik. Nem is tányérok-nak kell ez az állvány (bár lehet azt is mondani), hanem ide helyezhetjük azokat az álló tárgyakat, melyeket esetleg a jamboreen vettünk vagy cseréltünk és mint kedves cserkészemlékeinknek az otthonban a helyük. A tartórész alján lóg az örsi zászló. Az ábrán is látható faszögekre akaszthatok pl faragott díszes kanalat, fokost, magyaros csutorát és így tovább, amit esetleg falulátogatásaitok során fogtok gyűjteni.

A feketített részeket kifürészeljük, a tulipánokat, meg a másik két virágot olajfestékkel kifestjük.

Még valamit! Mielőtt a virágokat és a díszeket kifestjük, az egészet beeresztjük diófapáccal, utána pedig terpentinen oldott viasszal fényesítjük. Az egész díszet tet-szés szerinti nagyságban készíthetjük el és az „örsi sarok” fölé a falra akaszthatjuk.

Látom az arcok fölvidulnak, Sanyi, Ferkó összebújnak és rögtön kiosztják a munkát a hozzáértőknek.

Hát nektek, többieknek van-e már örsi sarkotok? Nincs? Akkor mire vártok? Egy-kettő tervezni és neki állni a munkának, karácsonyig megcsinálhatjátok.

Máté György.

A 234-esek magyar szobája

Nagy tanakodás folyik a hetedik osztályban. Azt hinné az ember, hogy a Déli Sarkra készülő expedíciónak tudós és komoly tagjai tartanak megbeszélést, annyira kiül az arcukra a fontoskodás. Barna Sándor, az elnök és előadó, apró természetével úgy forog nyurga társai között, mint rokkán az orsó.

Jelentős a kérdés, ami szőnyegen van; cseppet sem kisebb egy részleges montenegrói háborúnál, abból a nagy időből, amikor még híres Nikita őfelsége uralkodott a fekete hegyek között és bölcsen kormányozta harcias népét. A mi fiatal barátaink is harciasak és tettekrekeszek minden korlát és akadály ellenében, most azonban csak a leghevesebbek rikoltanak bele Barna Sándor magvas, ékesen szóló fejtegetésébe; a többi hervatagon lógatja a fejét.

— Abból pedig nem lesz semmi, hogy én Balassi Bálint méltatását a könyvből tanuljam meg, hogy bevágjam, hogy bemagoljam. A magolás értelem nélkül való tanulást jelent. Van annyi intelligenciánk, hogy saját szavainkkal és szókészletünkkel méltassuk akár Balassit, akár mást. Ez fejleszti az előadókészséget, nem a tankönyv ásatag szövege. Össze kell fognunk, mert most dől el, ki az erősebb: mi-e, vagy a tanár úr. Az eddigi irodalomtörténeti rész könnyű volt, pár átolvasás után szinte szóserint el tudtuk mondani, de...

Nem fejezhette be Barna Sándor parlamenti szónoklatát, mert a jobbközépről odakiált sipoló hangján Vidéki Adorján:

— Most jönnek az egyéniségek, az irodalomtörténeti nagyok! A diákok halálos ellenségei!

— Nem magolunk! — harsog tele torokkal a szélsőbalról Győrhegyi Tihámér, aki nélkül bajnoki mérkőzés nem eshetik meg sem tanteremben, sem folyosón.

— Ugy van! — rikolt bele a meginduló viharba Törő Tóbiás, aki leginkább ököllel, harcolja ki igazságát.

— Szót kérek én is! — veri két hosszú karjával a levegőt a szélsőjobbról Kistavi Artúr, aztán felkapja a tankönyvet és kiadós hangon olvassa: „Balassinak mint költőnek nem találjuk mását irodalmunkban egészen Csokonaiig. Költészetéből élénk sugárzik a XVI. század változatos világa: vallásos érzelmei (bűntudat), zivataros, háborús világa; műveltjeink humanista műveltsége és a renaissance-kor értelemvilága (természetérzék, egyéni érvényesülés vágya). Korának eszméit, érzéseit éli át, de minden az ő egyéniségének kifejezésekképpen, sajátos eredetiségében jelenik meg...” Szeretném hallani, hogyan hangzik ez Győrhegyi-féle szabadelőadásban.

— Majd meghallod! — sivit feléje kipirult arccal Barna Sándor.

— Magoló! Magoló! — hangzik Kistavi felé az egész osztályból a becsmélés és harci riadó ablakrecsegtető hangja.

— Édesapa! — kiált fel örvendező szóval az ebédnél Barna Sándor.

— No, mi ujság, fiú?

— A hetedik osztály hadiállapotban lévőknek tekinti magát!

— Ejha! Mintha valami diplomáciai aktából beszélnél! Aztán ki az ellenség?

— Balassi Bálint!

— Hm!

— Mert én semmi szín alatt sem magolom be a könyvet, hanem a saját szavaimmal magyarázom meg Balassi

költészetét és saját szavaimmal méltatom, ha felszólít a tanár úr.

— Csak rajta! De ne feledd, hogy Balassi tizenegy viadalt is megnyert némely nap. A nagy ősök szelleme visszajár. Hát csak birkózzatok vele.

— Megbirkózzunk, de nem magolunk!

Sándor diák délután csak úgy futtában megolvastatta a történelemből a bécsi kongresszust, mert itt is fő az egyéni előadás, a számtani példát is oldozgatta-bogozgatta, de az Alszegegy—Sik-féle irodalomtörténetet legalulra tette, hogy majd vacsora után elolvassa vagy kétszer.

Becsülettel el is olvasta kétszer Balassit, aztán büszke magabizással félretette; lefeküdt s a sötétben rendezni kezdte egyelőre még teljesen ki nem kristályosodott gondolatait. Nagyon nehezen ment, mert Metternich mindig azt kiabálta: Uraim! — Kistavi is sokat zavargott közbeszólásaival, a Csizmadia altiszt meg kellemetlenül kopogott a terem ajtaja előtt, majd meg az ablak alatt kurjongató emberek, dulakodtak. Fölkelt az ágyból és kitekintett az ablakon. Látja ám, hogy világos nappal van s az uccán 10—15 törököt kísérnek muskétás katonák. Hamar felöltözködik Sándor diák és a menetelő csapat után iramodik. Megérti az uccán bámészkodó emberektől, hogy a nagyvitéz Balassi Bálint törököket fogott, azokat kísérik. Mire utólérte volna őket, eltűntek a bástyák között. Sándor megállott, hogy mit tegyen. Utánuk szeretett volna menni, mert Balassit még sohasem látta. Várakozik. Újból kinyílik a rettentő vaspántos kapu: lovasok, gyalogosok tódulnak ki rajta. Barna Sándor észrevétlenül beóvakodik. Alig megy egy-két lépést, karóra húzott török fejet pillant meg a bástya fokán. Szaladt volna vissza, de egy hatalmas természetű vitéz állja útját:

— Mit akarsz, gyerek?

— Balassi Bálint költőt keresem.

— Miféle költőt? Kiféle nemzetségből való vagy te ezzel a bugyogós nadrággal? Talán Balassi fővitéz urat keresed? No, gyere!

Kis idő múlva nehéz tölgyfaajtót nyitott ki a nagytermetű katona és egy széles, boltozatos folyosóba léptek, melynek a végére mutatott a vezető:

— Oda menj, gyerek, ott azon az ajtón kopogtass!

A félig nyitott ajtón beleskelődik Barna Sándor. Látja, hogy egy ifjú ember az asztalnál ül és szépen, lassan éppen hátra fordul az író ember, meglátja Barnát.

— Ki vagy te, idegen? Gyere be!

Barna Sándor belép.

— Honnan jöttél? Miféle nemzetből való vagy? Kik keresel?

— Soproni diák vagyok. Balassi Bálint költőt keresem.

— Te csak gyerek vagy, a diák én vagyok. Bálint fővitéz úrhoz pedig nem lehet bemened, amíg meg nem vizsgálalak.

Barna igen megrettent.

— Ismered-e az én nagyjó uramnak a költészetét?

— Ismerem.

— Hát halljuk!

— Balassi Bálint a XVI. század legnagyobb költői egyénisége. Az egész XVI. században nagyobb költőt nem találunk Balassinál. A XVI. század egyetlen költője sem múlja felül Balassit. Ennek a századnak legkiválóbb költői egyénisége Balassi Bálint...

— Megállj, gyerek, hiszen te egyetlen mondattal szaladgálsz körbe, mint a pányvára kötött ló. Nem mehetsz be az én nagyuramhoz.

* Alszegegy—Sik: Magyar Irodalom.

Barna Sándor homlokán verejték gyöngyözik. Hartyáni Imre, a hűséges íróné, mérgesen mártja bele a lúdtollat a kalamárisba és másolja tovább a nagy költő verseit.

— Hát a költeményeit ismered-e az én nagyuramnak ?

— Nem mindet.

— A borívónak való éneket ismered ?

— Azt még nem olvastam.

— Hát a Valedicit Patriae címűt olvastad-e ? Meg a Katona-éneket ? A Boldogtalan vagyok kezdetűt bizonyosan olvastad.

— El akartam olvasni őket, de...

— Ej, haszontalan kölyke, hát te akarsz az én nagyuram színe előtt megjelenni ?! Miféle csaló vagy te ?! A ruházatod is valami idegen országbéli. Spion vagy te, gyerek !

Barna Sándor hangosan egy szót sem tudott kifejteni, mert a fogai úgy vacogtak, hogy Hartyáni Imre is megsajnálta a szenvedő gyereket.

— Még egy próba. Énekeld el valamelyik versét az én nagyjó uramnak.

— Nem tanultam énekelni őket, mert...

— Mondom, hogy csaló vagy ! Megállj, majd ellátom én a bajodat ! Hé, porkoláb, ide hamar ! — Az utóbbi mondatot, már a folyosóra kiáltotta ki Hartyáni Imre és maga is kilépett, hogy a porkolábot fölriogassa.

Barna Sándor cérnaszálvékony alakja gyorsan kisorsrant az ajtón és rettentő iramodással végig nyargalt a folyosón, majd végig vágatott az udvaron, csak egyszer pillantott hátra, de azután még jobban száguldott, mert a póznára tűzött török fejet látta maga után repülni.

— Sanyi, kelj már föl ! Elkéssel az iskolából. De milyen izzadt a kispárnád és hogy összegyűrted ! Mintha a párnáiddal viaskodtál volna az éjjel.

Csizmadia altiszt kopogó lépésekkel méregeti a folyosót, a VII. osztály nyomasztó csendben figyel, a tanár úr meg a notesz lapjait zizegve hajtogatja.

— Barna Sándor ! Tessék Balassi Bálint költészetét méltatni.

— Balassi Bálint a XVI. század legnagyobb költőjének egyénisége. Az egész XVI. században nagyobb költőt nem találunk Balassinál. A XVI. század egyetlen költője sem mulja felül Balassit. Ennek a századnak legkiválóbb költőjének egyénisége Balassi Bálint...

— Megállj, Barna, hiszen te egyetlen mondatdal szaladgálsz körbe, mint a pányvára kötött ló. Elmehetsz.

Barna Sándor homlokán verejték gyöngyözik.

Csendben folyik az ebéd.

— No, hogy ment a viadal ? — kérdi Barna bácsi.

— Elég jól elmondtam volna, de a tanár úr nem engedte, hogy végig lefeleljem a leckét, pedig ha lendülethez juthattam volna, majd elcsodálkozott volna a tanár úr pompás feleletemen. Arra kérném édesapát, tessék megvenni nekem a Horváth-könyvkereskedésben Balassi válogatott költeményeit a Magyar Könyvtár olcsó kiadásában.

— Meglesz.

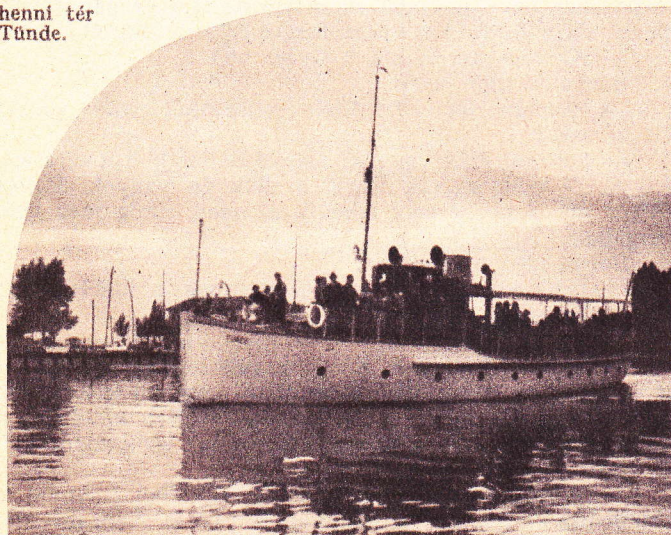
Ebéd után halk mormogás hallatszik Sándor ifjú szobájából : „Balassinak, mint költőnek nem találjuk mását irodalmunkban egészen Csokonaiig. Költészetéből élénk sugárzik a XVI. század változatos...”

Csanády Sándor.

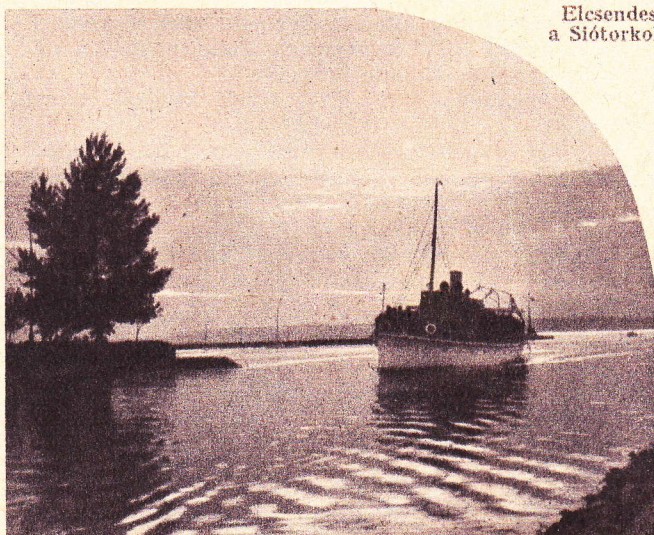

Mit akarsz gyerek ?

Pihenni tér a Tünde.

Elsendesült a Siótorkolat.

A CSERKÉSZPARK FELFEDEZÉSE ÉJJEL ZSEBLÁMPÁVAL, VAGY ANÉLKÜL

Tábortűz körül ültünk a parkban. A meleg tavaszvégi estén oly jól esett kint ülni a lobogó tűz mellett. Különböző csapatokból gyűltünk össze. Énekeltünk, beszélgettünk. Közben néhányan szalonnát sütöttek.

Élveztük a csendet, a tüzet, néztük a csillagokat.

Beszélgetés közben azt kértem a fiúktól: — Ismeritek az éjjeli nyomkeresést?

Tábortűznél ültünk.

— Nem — hangzott a válasz.

— Csináljunk egyet?

— Csináljunk.

— Jó. Kettőn elmegyünk előkészíteni. Ti addig énekeljétek.

Ugy 11 óra körül volt már. Futva bejártuk a parkot. Elrejtettük a nyomnak szolgáló leveleket.

A tábortűzhöz visszaérve, elmondtam a feltételt.

— A közeli téboiydában lévő bolondok rablóbandát alakítottak és elrabolták a park kincseit. Mivel az eddigi nyomozás eredménytelen, próbáljátok meg ti. Hátha nektek sikerül a rablók nyomára bukkanni és a kincseket megkeríteni. A rablók rejtett helyeken üzeneteket hagytak egymásnak. Ezek nyomra vezetnek. Egy órán belül mindenki térjen vissza.

Meg kell jegyezni, hogy a résztvevők közül senki sem ismerte a parkot.

A járőrök 10 percenként indultak kettesével.

Induláskor egy papírt kaptak ezzel a szöveggel. „A kastély északi oldalán lévő kőrakásnál keresd a nyomokat.”

Mindegyik járőr meg is találta a fára szögezett cédulát. „Eredj a kerítés mellett délkeletre vezető rejtett ösvényen, míg egy szelíd gesztenyefa sátora alatt új nyomokat nem találsz.”

Ezt már csak két járőr találta meg. A többi még az utat sem. Annál többen, félreértve a „sátor” szót, a parkban felvert üres 30 személyes és őrsi sátrakat vizsgálták át töviről-hegyire.

A gesztenyefa alatt ez volt: „Haladj a lefelé vezető ösvényen, majd térj balra a földhányáshoz. Ügyelj a cölöpökre. Bumeráng király.”

Ezt már csak egy járőr fedezte fel.

Innen derékszög alatt kellett menni a háromszög-padhoz.

A két közbeeső nyomot kihagyva, ezt mindegyik járőr megtalálta. Véletlenül. Kószálás közben.

Itt ismét levél. „Haladj a felsepert úton, míg utadra világosság nem derül.”

Ezt a világosságot egy mellékúton bicskával felszögezett lámpa szolgáltatta.

A lámpa fölött írás. „Ügyelj a kakukszóra. Az a helyes utat jelzi.”

Az egyik közeli bokorból néha fel-felhangzott a kakuk hangja.

Kikutatva a kakuk rejtekhelyét, ismét cédulára találtak. „A rablók tanácsot ülnek. Szikla szilárd kitartással előre.”

Hosszas keresés után rá is találtak a közeli tanácssziklára.

Ott ez állt: „A kakastollasok üldöznek. Menekülj. A bánya legmélyebb pontján biztos nyomra akadsz.”

Volt olyan járőr, amelyik, hogy a bányához jusson, felkerült a kastélyig. Mások a fák között vágtak neki a bánya felkutatásának... Csak az odavezető ösvényt nem fedezte fel egyik járőr sem.

Már rég elmúlt egy óra. A járőröknek semmi hírük. Két óra körül elmentem a bányához. Akkor ért oda két járőr is. Keresték a legmélyebb pontot. Csak nehezen jutott eszükbe, hogy az ott lévő gyufáskatulyában lehet valami.

Kibontják a gyufáskatulyát. Benne a levél. Elég szűkszavú. „Ott a szarvas, mint a pára...”

Pontról-pontra végigkutatatták zseblámpával, gyufával a bányát. Keresték a szarvast. Két óra volt, mire egyiknek eszébe jutott, hogy a Jamboree egyik csodaszarvasa a parkban van valahol. De hol? Újabb keresés indult. A bányában nem találva a szarvast, már eredmény nélkül vissza akartak térni, mikor a tábortűztől pár lépésnyire megtalálták a csodaszarvast.

Megkerült a levél is. „Az 5 lépésre lévő fán vannak a kincsek.” Minden fát végigkutatattak, mire észrevették az egyik fa ágai között rejlő zacskót. Nosza, rajta. Pillanat alatt lent volt. Minden résztvevő számára egy csokoládészivar. Hiába mondtuk már, hogy mindenkinek fel kell menni a fára érte. Ők bizony szétosztották és gyorsan be is kebelezték.

Éjjel fél háromkor.

Rettenetesen drukoltam, hogy elporolnak a mókáért. Ezért nagyon csodálkoztam, mikor kijelentették, hogy nem sajnálják a fáradságot és örülnek neki. Olyan hangulatos volt. Hogynem! Az egész társaságban csak egy zseblámpa volt. A többiek skatulya száma használták el a gyufát. De nem is volt a parknak olyan eldugott helye, amit 12— $\frac{1}{2}$ 3-ig be ne jártak volna. Teljes sötétben.

Bezzeg másnap úgy ismerték a park minden kis zugát, mintha évek óta ott éltek volna.

Igaz, hogy a felkelés is késett egy órával. Oda se neki!

Kovács Gábor, 421.

Részlet a debreceni cserkészparkból

VÉGET ÉRT AZ ANGOL-BÚR HÁBORÚ

Tévedés a történelemben: Mafeking a búroké lett. 3700 budapesti cserkész nagy játéka Gödöllőn

Több mint egy esztendő mult el a világjamboree óta. Gödöllőn ismét minden csendes lett, nyulak, őzek futkároznak az egykori cserkész táborok helyén. Minden a régi, a fű, a gyep, semmi sem mutatja a világ minden tájáról összesereglett sokezernyi cserkész hatalmas táborát. A Jamboree már csak a könyvekben, fényképeken és a szívekben, lelkekben él.

S mégis, most október 6-án mintha a feltámadás kürtje szólalt volna meg. Ismét cserkészvonatok robogtak egymás után mint akkor, s a cserkészcsapatok nótázásától, a zenekar muzsikájától lett hangos a vidék.

A budapesti cserkészek rendezték itt nagy cserkészjátékukat, melyen mintegy 3700 cserkész vett részt. A jó Isten kegyes volt hozzánk, verőfényes szép őszi nappal ajándékozott meg bennün-

ket, csupán az éjszaka volt hűvös, sőt egy ideig éjjeltájban az eső is szemezett, ami főleg a tábori őrsőkön búrokat leső angol harcosokat tette próbára.

A játék meséje az angol-búr háborúból Mafeking ostroma volt.

Dél-Afrikában izzó a hangulat: a háború vagy béke kérdése forog kockán. Október 6-án távirat érkezett Pretoriából: lejárt az ultimátum ideje, kitért a háború! Joubert, a búr haderők vezénylő tábornoka egyidejűleg a következő titkos parancsot adta ki:

„A búr főerők vezénylőtem alatt e parancs vételekor átlépik a natali határt. A nyugati hadsereg északi oszlopa Mafekinget, a déli oszlopa Kimberley haladéktalanul foglalja el.”

Mafeking védője Baden Powell alezredes már egy hete a városban tartózkodik. Megerősítette a várost, megszervezte az önkéntes ezredet, sőt a ben-

szülött lakosságot ifjúságot is munkába állította.

A Jamboree volt repülőtere most igazán harcterré vált. Mögötte az ökörteleki major Mafeking városává lépett elő.

Szombaton este fényszórók pásztázták az előterepet a sötét éjszakában. Az angolok várták a búr támadást. A búr csapatok azonban csak éjjeltájban bukkantak fel az angol előőrsök előtt, mert előzőleg Colesberg városában (Gödöllőn) hangulatos, igazi búr tábor-tüzet rendeztek. Éjjel után azonban több irányból megindult a csetepaté, melynek során az angolok egy osztaga behatolt a búrok fészkebe, Colesbergbe, s meglepetésszerűen megostromolta a

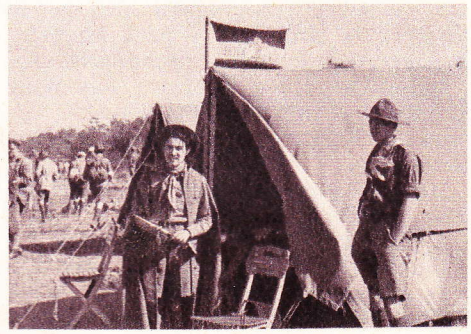
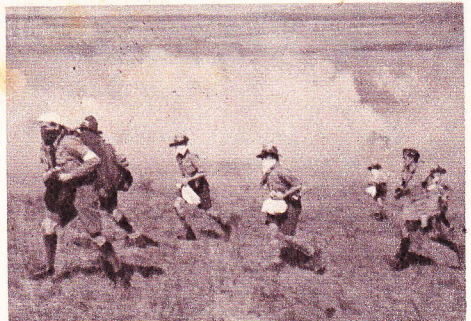
Papp Antal dr. és Markó István őrs. felvételei.

búr főhadiszállást, míg a búrok hajnali támadása indiánmódra számos értékes tereppontot juttatott birtokukba.

Réggel hat órakor a fegyverszünet beköszöntése után mindkét fél csapatai tábori szentmisén, istentiszteleten vettek részt.

Fél kilenc órakor ismét fellángolt a harc Mafeking birtokáért. A búrok első támadását sikeresen visszavetették az angolok az északi tölgyerdőben, a második általános támadás északon és középen az angolok szívós és kitartó védelme után sikert hozott a búrok számára.

Szárason és röviden ennyit mondhatunk a harcról. A hőstettek, kalandok megörökítése már a krónikás, regős hivatása. Nagy háború volt, melyben minden cserkész talpig derék munkát végzett, s a búr igazi búr szellemmel,

az angol izzó angol lélekkel harcolt a maga ügyéért. A „Mafeking News” és a „Búr Szabadság”, e két napilap egyébként nagy mértékben járult hozzá a harci tűz szításához.

A játék után mindkét fél összegyűlt az eredményhirdetéshez, a tanulságok meghallgatásához, majd díszszemle következett. Befejezésül mintegy háromszáztagú küldöttség vitéz Szegheő Béla kerületi elnök vezetésével megkoszorúzta a hősök gödöllői emlékművét.

A kerület valamennyi cserkészenek nevében mondunk köszönetet vitéz Sóllymossi Ulászló játékvezetőnek, Czoch József és Horváth Nándor felparancsnokoknak, kik hosszú hónapok áldozatos munkájával ismét nagy eseményel, az együtt töltött kedves napok emlékével gazdagították a budapesti cserkészek életét.

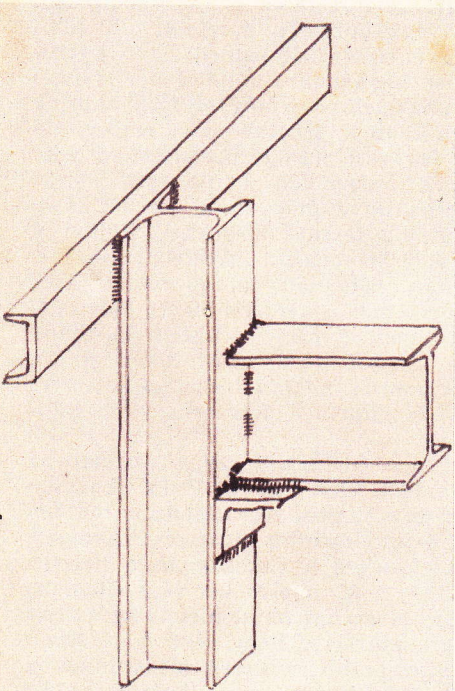
Schrank Endre

A VILLAMOS

ÍVLÁNGHEGESZTÉSRŐL

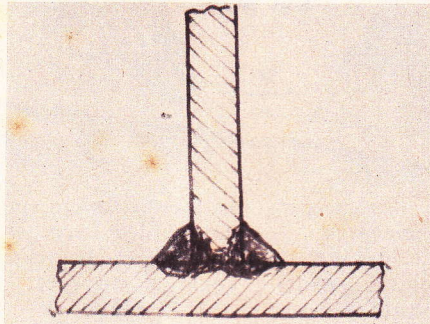
Ha nyitott szemmel járunk Budapest uccáin, gyakran látunk villamossínek mellett dolgozó munkásokat, amint jobb kezükben egy vastag szigetelt vezetékhez csatlakozó fogantyút, illetve abba befogott vékony pálcát tartanak, a bal kezükben pedig egy védőlap van. Amikor a pálcát a sínhez érintik, elektromos ív keletkezik s ennek a szerkezetre való káros hatása ellen tartják ilyenkor arcuk elé a védő lapot, amely rendszerint vulkánfibrából készül, a közepén pedig sötétzsinű üvegszűrő van. Ez a fénynek azt a részét, amely meglámpádja a szerkezetet, elnyeli. Ezek a munkások villamoshegesztést végeznek.

Miben áll a villamos ívlánghegesztés? Mindenki tudja, hogy ha két olyan elektromos vezetékkel összeérintünk, amelyek között nagyobb feszültség-különbség van, akkor az áram kisebb-nagyobb ívet húz. Egyenáramnál és nagyobb feszültségnél az

Ívlánggal hegesztett vasszerkezet

ív nagyobb, váltóáram és kisebb feszültség esetében pedig az ív hossza kisebb. Ha egy lámpát otthon bekapcsolunk és a kapcsolónak ú. n. „kontakthibája” van, magunk is tapasztalhattuk ennek az ívnek a létrejöttét. Sokan azt is megszokták tenni, hogy ha nincs gyufájuk, ívet húznak egy konnektornál s ennek segítségével gyújtanak cigarettára. Az elektromos ív az áramot vezető és nagy hőmérséklettel bír. Mintegy 4000 C° hőmérséklet fejlődik az ilyen ív húzása alkalmával és ez a nagy hőfok képes arra, hogy fémeket cseppfolyóssá megoldvasszon. Ha tehát két fémfelület között megfelelő módon feszültségkülönbséget létesítünk, illetve valamely nagyobb tömegű fémtárgyat összekötünk a hegesztőgép egyik pólusával, a másikra pedig egy fogóba szerelt vékony fém pálcát teszünk, akkor, ha a fém pálcát egy pillanatra összeérintjük a hegesztendő tárggyal, azután pedig, amikor az ívhúzás megtörtént, a tárgytól 2—3 mm. távolságban tartjuk, akkor az ív megoldvasztja a vékony pálcát és az ráömlik a hegesztendő tárgyra. Mivel a hegesztendő tárgy nagy felületű és a környezet hőfoka

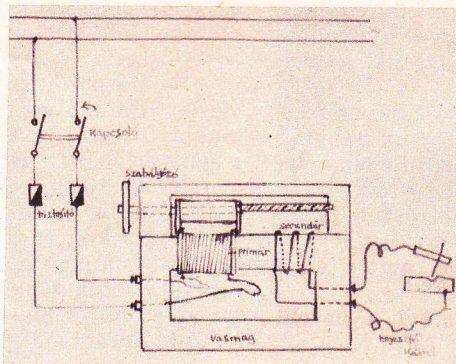
A hegesztőanyag összeolvadása a szerkezettel

alacsony, a ráömlött fém gyorsan megdermed és újra szilárd lesz.

Az ívlánghegesztésre alkalmaznak hegesztő dinamókat és hegesztőtranszformátorokat. A dinamók egyenáramot termelnek, a transzformátorok pedig váltóáramú feszültséget adnak. A hegesztődinamók, amelyeket a Beszkárt is használ, rendszeren egy nagyobb motortól állnak, melyet a rendelkezésre álló elektromos hálózat táplál (a Beszkártnál rendszeren a felső villamos vezetékre vannak rákötve, a másik pólus pedig a sínhez, vagyis a földhöz csatlakozik). Ez a motor tengelykapcsolással meghajt egy dinamót, amelyhez közös tengelyen van rendszeren szerelve egy gerjesztődinamó. A hegesztődinamó 25—60 volt feszültséget szolgáltat. Hegesztés közben az alkalmazott pálcának megfelelően a feszültség 20 volt körüli értékre esik le. A dinamó áramerőssége 20—200 amper szokott lenni. Teljesítménye általában 10—20 kwatt.

Egyszerűbbek és jobb hatásfokúak ennél a hegesztő-transzformátorok. Ezek a váltakozó áramú hálózatnak normális esetben nagyobb (110, 220, 380 stb. voltos) feszültséget transzformálják le a hegesztéshez szükséges 70 volt körüli értékre. A váltóáramnál, tekintve, hogy a feszültség 50 periódusú szokott lenni, ami azt jelenti, hogy másodpercenként 100-szor változik meg az áram iránya, az ívhúzás természetesen nem olyan tökéletes. Itt a hegesztés nagyobb ügyességet kíván, mert ha a hegesztő nem vigyáz eléggé, vagy az ív alszik ki, vagy pedig a pálcá ragad oda a tárgyhoz. Hogy a hegesztést megkönnyítsék, másrészt pedig azért is, hogy az oxidációt meggátolják, a pálcákat burkolni szokták. Transzformátoron csak ilyen burkolt pálcával lehet jól dolgozni.

A villamossínek hegesztése ilyen eljárással jól kifizetődik. Hiszen régebben, ha egy sín, vagy keresztződés elkopott, rendszerint ki kellett cserélni, ellenben most elektromos

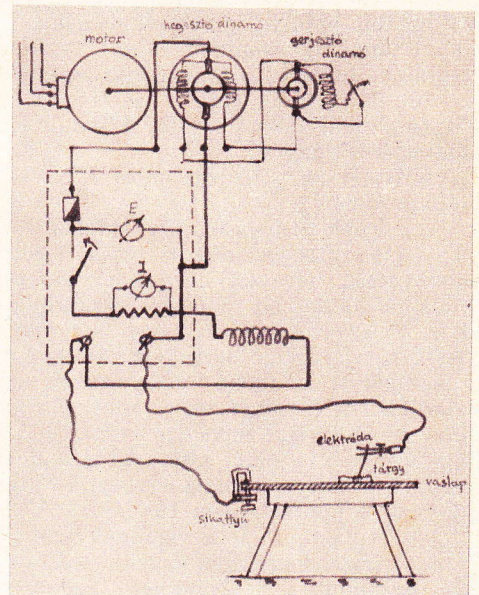

Hegesztőtranszformátor kapcsolása

ívlánghegesztéssel egyszerűen föl lehet tölteni az elkopott részt.

De nagy jövője van a villamos ívlánghegesztésnek a gépiparban is, mert alkalmazásával a termelési költségeket lényegesen le lehet szállítani. Hogy csak a legfontosabbat említsem: eddig a darúpályákat, hidakat és általában a rácsos tartókat szegcselelssel készítették. Ez sokkal drágább és nehezebb eljárás, mint az ívlánghegesztés, nem is szólva arról, hogy az anyag keresztmetszetét is lényegesen gyengíti.

Még egészen fiatal iparág a villamoshegesztés, de azért már eddig is szép eredményeket ért el. Vannak már Amerikában és Csehországban olyan vasúti hidak, amelyek 50 méter feszítávolságúak és teljesen elektromos hegesztéssel készültek. Persze kissé szokatlan a szemnek, hogy szegcset egyáltalán nem lát az ember rajtuk, hanem ehelyett mindenütt a hegesztési varratokat találja. Készítettek már villamos hegesztéssel Mannesmann-csővekből szíjtárcsát, rácsos oszlopot, hatalmas tartányokat és kazánokat is. (Igen érdekes Budapesten a Kálvária téren levő hegesztett oszlop, amely

Hegesztődinamó kapcsolási vázlat

a Beszkárt felső áramvezetékének egyik tartóoszlopa.) Amerikában vannak olyan házak is, amelyek teljesen vasból, hegesztéssel vannak összeállítva. A tetőszerkezeteket már hazánkban is a legtöbb nagy cég ilyen eljárással készíti. Ujabbban előszeretettel készítenek kovácsoltvasból gép- és motor-alapokat is ívlánghegesztéssel, mert egyrészt sokkal olcsóbbak, másrészt pedig sokkal könnyebbek, mint az öntöttvasból készített hasonló rendeltetésű gyártmányok.

Látható, hogy az ívlánghegesztés előtt nagy jövő áll, hiszen működési területe az eddig vázlatosan ismertetett feladatokkal korán sincs kimerítve. Még meglehetősen idegenkednek tőle egyes helyeken, aminek az a magyarázata, hogy a hegesztés jószágát nehéz ellenőrizni, hiszen ha a hegesztő ügyetlen, vagy lelkiismeretlen, akkor nagy kárt tud okozni. A jó hegesztőmunkások kiképzésének fontosságát már hazánkban is föllismerték és a technológián szoktak rendezni elektromos ívlánghegesztőket képező tanfolyamokat.

Szabó Bendegúz.

Fulgur

regény.

írja KOSZTER ATYA

Nem kacagtak, de az udvarias válaszok mögött érezhető volt, hogy mennyire vidítja őket ez a fenyegetés.

— Elhiszem, hogy kacagtak titokban. A Népszövetség csak politikai frázis; az sem hisz benne, aki nagyon erősíti. Most hát hívd újra őket, a mi hívónkkal és diktáld le nekik Fulgur békeparancsát.

— Igenis.

Csend lett újra, várakozó, hosszú csend. A Galambban ülő férfi közben működésbe hozhatta a rövidhullámú rádiókészülékét, ebből azonban a fiúk nem hallotak semmit, összeköttetésük a Galambbal megszakadt. Nem is látták a titokzatos beszélgetőt, mert a Fulgur-gépek gaborit-fala csak belülről kifelé átlátszó; a bezárt gépbe emberi szem nem hatolhat. Fulgur egy baloldali kisebb ezüstlap fölé hajolva, a tárcsákon néha egy-egyét igazítva, mozdulatlan figyelemmel nézett valami távoli képet. Integrál hallgatott; a fiúk néma csendben vártak.

Múltak a percek. Egy... Kettő... Hat... Kilenc...

Stubi nem bírta tovább. Hátrafordult Integrálhoz és susogva érdeklődött:

— In-teg-rál! Mi van most? Kivel beszélnek rövidhullámú rádión?

A mérnök is halkán, sűgva felelt:

— Dobay reggel óta itt jár a harctér fölött. A genfi Népszövetség nevében háromszor keresett összeköttetést mind a három harcoló fél nagyvezérkarával és a kormányaikkal is. Felszólította őket, hogy hagyják félbe a harcot és üljenek le a tárgyaló asztalhoz. Amikor mind a háromszor visszautasították, tehát földi hatalom nincs többé, amely közbeléphetne és békét hozna, most jön a negyedik kísérlet. Dobay most Fulgur nevében felszólítja a három vezérkart, hogy negyedórán belül álljon meg a harc, a kínai, japán és orosz kormánynak pedig lediktálja Fulgur békeparancsát, amelynek a pontjait nem ismerem.

— És ha most sem fogadnak szót?

— Persze, hogy nem engedelmesskednek, hiszen Fulgur nevű hatalmat nem ismernek. Szóba sem fognak állni velünk.

— És akkor mi lesz?

— Nem tudom. De abból, hogy Fulgur a Sassal jött ide, úgy sejtem, hogy kemény leckét akar adni nekik. Ölni nem fog, de azért ezt a napot a harcoló felek megemlegetik!

— Ahá! Hát így csinálunk most világtörténelmet!

— Maga az a legnagyobb világtörténelmi tény, hogy Fulgur neve és ereje most jelenik meg először a nyilvánosság előtt. De most pszt! Figyeljete! Ugy látszik, készen vagyunk!

Fulgur felegyenesedett, aztán nyugodt, lassú mozdulattal visszaült a helyére. Közben csengett Dobay hangja:

— Visszautasították. Kikértek maguknak minden beleavatkozást az ő ügyekbe. Szóba sem állnak velünk.

— Igen. Hallottam. Akkor hát jön az erősebb joga: végezzék munkájukat a kaph-sugarak!

A kaph-sugár! Fulgur halálos fegyvere, amely ellen nincsen védelem! Mi lesz itt!...

— Bekapcsoltad a traditor leadóját mind a három főhadiszálláson?

— Igen. Rendben van minden.

— Helyes. — Bekapcsolta a hangotközvetítő barna

kapcsolót, aztán nagyon nyugodtan, de valami háborzongató hideg fenyegetéssel a hangjában, pár mondatot szőtt angolul és franciául. A fiúk számára Gabi tolmácsolta sűgva a szöveget.

— Halló, itt Fulgur szól. Tizenhat órára csendet teremtek a harctereken. Holnap ilyenkor még egyszer lediktálom a békeparancsot. Szóltam!

A traditort kikapcsolta, aztán hátra szólt a fiúknak:

— Most figyeljetek a következő percek munkáját. Ez a fulgensek háborúja. Lesz részletek benne hamarosan. 11-fokos kaph-sugárral végigsöpröm a harcteret 120 kilométer szélességben és ugyanolyan mélységben. Ezen a területen 16 óráig eszméletlen fog feküdni minden élő. Holnap ilyenkor újra itt leszek; ha felébredve még folytatni akarják a harcot, még egy álmod kapnak. Ezután nincs ember, aki ész nélkül le ne tegye a fegyvert, ha úgy parancsolom neki.

A következő percek eseményeit leírni nem lehet; azokat látni kellett volna úgy, ahogyan a hat fiú látta kimeredő szemmel, végsőkig feszülő idegekkel. Fulgur a perceptorja üveglapján gaborit-vonalzót fektetett keresztbe, aztán minden irányban szabadon mozgó vörös kart húzott elő jobbról, végén a már ismert kis fekete dobozzal, amelyből most nem tű, hanem 3 mm.-re kiszélesedő, finom kis vésőfele állt ki. Ezt rászoritotta az ezüst tükör lapjára egy gondosan kikeresett ponton, aztán felnézett a keresztre és nyugodt mozdulattal meghúzta a perceptor vörös kapcsolóját.

A most következő percekben a fiúknak az volt az érzésük, mintha a mindent elcsendesítő Halál Angyala járna a harcterek fölött és a kezével sorra kioltana minden lángot, minden életet. Fulgur finom kis műszerével nyugodt vonalakkal satírozta végig-végig a tükörlapján a harctér vetületét és a fiúk tudták, hogy ahol a kis véső elhaladt, ott a valóságban 16 órára megszűnt minden élet. Az asztalkák tükörlapja csak azt mutatta, hogy lent a sötétben fokozatosan nagyobb és nagyobb területen megszűnnek a villanások, a levegőből aláhullanak a repülőgépek, aztán nincs többé robbanás sem és végül nincs mozgás sehol.

Megállt a harc.

10 perc múlva Fulgur kikapcsolta a kaph-sugarak áramát és visszavolta a vörös kart a régi helyére. Azután bekapcsolta a perceptorja kék fogantyúját és figyelt. Fogvacogva, rémült csendben füleltek a fiúk is. Sehol semmi hang. Fulgur, az erős, csendet parancsolt. És csend lett. Három nagy hadsereg, kétmillió ember életéből kitörölt egy napot.

— Halló Dobay!

— Igen.

— Maradj itt, kérlek, a harctér fölött holnap estig. Másfél óra múlva itt lesz Dodó a Vércsével, három óra múlva Integrál is a Sólyommal; ők majd rendet tartanak a harctér fölött, nehogy valamelyik fél kihasználja az ellenfelei védtelen helyzetét és holnap friss sereget dobjon munkára. Te pedig informáld a sajtót, felelj a diplomáciai érdeklődésekre és tartsd fenn az érintkezést a harcoló felek kormányaival. Csak arra vigyázzatok nagyon, hogy meg ne lásson senki és meg ne sejtse, hogy kik vagyunk, mi az erőnk és honnan beszélünk.

— Parancsodra! Rendben lesz minden.

— Az Argun partján erdőtüzet látok. Oltsd el, nehogy baj legyen belőle.

— Igen. Azt hiszem, többfelé is rendet kell majd csinálnom. Bíz csak rám.

— Jó. Köszönöm. Én akkor most hazamegyek, mert a fiúknak 5 órára a kollégiumban kell lenniök, most pedig már elmult 9 óra. Holnap este itt leszek újra. Jó munkát!

— Jó munkát!

A Galamb összekapta a szárnyait és csodálatos könnyen úszott el a nagy gép mellől rézsútosan lefelé. A perceptor tükörlapján levő kép elmozdulásából látták a fiúk, hogy a Sas is megfordult, aztán egyszerre újra jelentkezett az indulásnál tapasztalt végtelenül kellemetlen érzés: de most a karosszék támlájához préselve is a műszereket figyelték, amint Integrál tanította őket. Érdekes volt nézni a sebesség- és magasságmérőt, amint megvadult versenyfutásban siettek felfelé, míg az első a tíz-, a második a húszszes számnál végleg megállapodott. És megkezdődött újra a fantasztikus rohanás ős-Ázsián keresztül.

Két körülmény azonban más volt, mint idejövet.

Akkor a feljükk siető éjszakába rohantak bele. Mintha valaki összepréselte volna az órákat és 60 percen belül gördítené rájuk délből az estét. Most viszont expressz-sebességgé hajnalodást éltek végig; azaz nem is, hanem megindult velük az Idő kereke — visszafelé. Ugy érezték, hogy diadalmas futással szöknek, menekülnek a Sötétség elől, amely hiába nyújtogatja feljükk a hosszú kezeit: a Sas gyorsabb és erősebb. Legyőzték az éjszakát!...

Nagy élménye volt a visszafelé útnak, hogy Fulgur most nem maradt néma és mozdulatlan. Amint a gépet beállította a számech-sugár vágányába, hátrafordult, félretolta a fülkékét elválasztó gaborit-falat és mesélni kezdett a fiúknak...

Mesélt a népek bölcsőjéről, alvó Ázsiáról, amely már ébredszik és dörzsölgeti a szemét magaakarta, évezredek álma után. Mesélt a kínai kuliról, a világ legigénytelenebb, legszívósabb, legerősebb fajáról, amelynek csak pár évtized kell, hogy az európai technikus kultúra mohó behabzsolásával félelmetes intelligenciáját kibontsa és akkor előzőnölve és magába szívja a kifáradt, belső harcokkal gyengített fehér fajt, átvegye a világtörténelem irányítását. Eljövendő évszázadokról, amelyekben a színesek kultúrája ura a világnak...

Közben elhagyták a Tien-san hétezer méteres csúcsait és feljükk intett a turáni róna. És szólt a mese tovább turáni álomról, népek bölcsőjétől Duna-Tisza tájára vándorolt ősi magyar nemzet történelmi hivatásáról. Évszázadokon át védője az önállóan fejlődő nyugati kultúrának a Kelet kapujában; azonban ez csak egy része a hivatásának: csak az ökolnek feladata, amit eddig végrehajtott. Most jön a második, nagystílusú hivatás, a szívnek, léleknek feladata: egy új világrendet teremteni a krisztusi törvények alapján, ebben a szellemben egy nemzedéket háborítatlanul felnevelni, azután reáarasztani ezt az új szellemet a világrendet ősvilág, óvilág, újvilág minden népeire. Ha átveszik, nekik adni; ha elutasítják, az erősebb jogán rájuk kényszeríteni...

— Ennek a feladatnak leszte munkásai, kicsi fiaim

és ezért mátol kezdve az én vérem a ti véretek, a lelkem a ti lelketek, amit én akarok, ti is akarjátok, amiben én hiszek, annak ti is fanatikusai vagytok, és azt a munkát, amelyet elkezdtem, évtizedek alatt diadalmas befejezéshez vizitek!...

Amikor elhallgatott, a fiúk szeme lángolt, forrott a vérük és az idegeikben újjongó izgalom szaladgált. Eget, vagy poklokat megostromolni gondolkodás nélkül elmentek volna utána!...

Öt perc múlva otthon voltak.

Egynegyed ötöt mutatott az óra.

Amikor a Csarnokban kiszálltak a gépből, Fulgur sorra kezett fogott velük és elbúcsúzott tőlük:

— Jó munkát, kis pajtások! Integrál elszállít Tombor Vass bátyám házához, ott megebédelték és 5-re autón beértek a kollégiumba. Amíg újra hívlak, a leckét el ne feledjétek! És a mai nap élményein a titoktartás fátyola áll; hallgat róla nemcsak a száj, hanem a szem is, az arc is. Senki a titkaimat rajtatok át meg ne sejtse!

Pompás ebéd után 8 perccel öt előtt megállt velük az autó a kollégium kapujánál. Olyan furcsa volt otthon lenni, kis diáknak lenni, studiumra a tanulóba sietni! És olyan nehéz volt titkot tartani! Hallgatni, amikor bennük esztendőkre való óriási élmények dübörögtek!

Amikor az öt órai csengetésre a tanulóba vonultak, Laci halkan súgta Pursinak:

— Öt óra! És mi ma este 9-kor tizenegyezer kilométernyire innen kétmillió harcost fektettünk a föbe. Fantasztikus!

Két perc múlva a hólnapi leckén dolgozott valamennyi fulgens. És soha még ilyen jól nem ment a tanulás, mint ma.

11. Pursi a homlokára üt

Másnap reggel a Soproni Hírlap különkiadása lázba hozta a várost. De ugyanez a láz futott végig az egész világon. Az orosz-kínai harcét titka előtt megdöbbenve, értetlenül állt a közvélemény.

Mi történt Mandzsúriában?

A Soproni Hírlap cikke a következő volt:

Érthetetlen események a keletázsiai harcétren — „Fulgur, az erős” békét diktál — Mi történt Mandzsúriában?

Érthetetlen események játszódtak le tegnap a messze keletázsiai harcétren. 120 kilométeres fronton kétmillió ember állt ott szemben egymással. A japánok a Csinganhegyiség gerincén és nyugati lejtőin építették ki bevehetetlen állásaikat, az egyesült kínai-orosz sereg pedig a Kulun-nor és a Kyrylun meg az Argun folyókra támaszkodott. Az egész csatater tengelye Challar városa, az oroszszibériai vasútvonal fontos megerősített állomása volt. A japánok tegnapelőtt este soha nem képzelt borzalmas erejű pergőtűzzel nyitották meg a támadást, amelyet tegnap délben 1 órakor (ottani időszámítás szerint este 7-kor) repülőgépek és újrendszerű tankok támadása követett. A többnaposnak indult csata kimenetele elé aggódba nézett az egész világ közvéleménye.

Tegnap a délelőtti folyamán három ízben hívta fel Genfből a Népszövetség elnöksége a harcban álló államok kormányait és vezérkarait, felajánlva a békés megegyezéshez a közvetítői szerepét. A három kormány egyhangúan hangoztatta békekészségét, de a kényszerhelyzetre hivatkozva, nem találta az időt fegyverszünetre és béketárgyalásra alkalmasnak.

(Folytatjuk.)

Kis Feri ugrik,
Kis Feri pottyán
Lóhátról sebtén
A porba leszoltyán.

Jóska csak sóhaj:
Lám, ez a végzet!
Gyalog — szerényen —
Biztos az élet!

Kovács László 762. cserkész-mester

Apja, anyja nem él. Teljesen árva. Nem is mertem megkérdezni, hogy mióta. Talán meg sem tudná mondani. Három-négy évvel ezelőtt egészen más vidékről szakadt ide, még a rokonait sem szokta emlegetni. Azt mondja, nincs a földkerekségen senkije.

Magának élő ember. Kis szobácskájában egy személyben ő a férfi és az asszony. Maga mos, maga vasal és maga takarít. Mondják, hogy sok ideig teljesen a maga főztjén éledegelt. De azért csak úgy csattogott az arca az egészségtől.

Az őzdi gyárban dolgozik a nagyműhelyben. A sors és a saját ügyessége a „mindentudó” mellé állította. Azt mondják, hogy ez a csodagép fúr, farag, hasít, kalapál reszel, fűrészel, csak egy ügyeskező ember kell, aki megfelelően kormányozza.

Kovács Lászlóban a „mindentudó” is mesterére talált. Csak úgy zeng, zúg, forog, ha gazdája „bekapcsol”. Nincs olyan dolog, ami azon el nem készülhetne. Dícsérik is az egész gyárban, ami az ő keze közül kikerül. Nincs az ő ügyességének sehol, senki párja.

Pedig még nem is olyan koros. Alig 20 éves. A cserkész-esztendőket rég kiszolgálta. De azért megmaradt cserkésznek. Abból a fajtából való, aki azt mondja — letettem a fogadalmat, hát megtartom becsülettel. Felvettem a cserkészruhát, hát hordom, amíg csak tart. S ha leszakad, akkor is ilyen veszek helyébe!

Csak az ilyen keményakarású emberek vihetik előbbre a világot. De boldogulni is csak az ilyen ember boldogulhat, különösen a mai nehéz időkben. S ő boldogulni fog, mert látom, hogy akar.

Amint leáll a „mindentudó”, kézen fogom. Szeme közé nézek és várom, hogy mit vall. Kérdezem, mióta cserkész? Volt-e táborban? Milyen érdemeket szerzett? Szokás, hogy még a legerősebb ember is ellágyul s sokat beszél önmagáról, ha egy kissé kézen szorongatják.

De ő mindent elhárít magától. Ő csak amolyan közönséges cserkésznek tartja magát, talán annyi se, mint más. Pedig, amint parancsnoka mondja, első az első között, mester a javából.

Még ma is csak őrsvezető. Tovább nem akar menni. Legnagyobb boldogságát az őrsi munkában leli. De abból aztán becsülettel kiveszi a részét. Első a foglalkozáson. Azon mindent a saját ügyes esze szerint, gyorsan és eredményesen csinál meg. Kiadós foglalkozásokat tart. S aztán oszláskor — mintha ő söpörne, ő az utolsó, mindig ő csukja be az ajtót.

Cserkészei nagyon szeretik. Lehet is! Ritka fiú, aki-ben annyi önálló teremtő erő s egyben annyi szerénység lakozik. Még a parancsnoka is igen sokra becsüli. Azt mondja róla:

„Szereti a kirándulásokat. Télen-nyáron az erdőt járja. Ötletes táborozó. Élvezet a vele való cserkészés. A csapat nagytáborát sok Kovács-féle találmány jellemzi.”

Mesterkezű. Most éppen egy fényképezőgépet tart kezében. Teljesen a saját munkája. Kérdezem:

— Ki tanított erre a sok ügyességre?

— A jó Isten!

— Ki vigyáz rád, ha nincs se apád, se anyád?

— A jó Isten!

Igaz van! Aki az Istenben bíz, annak az útja sohasem bizonytalan.

Ujfajta nyárson sült kenyér!

Az igazat be kell vallani! Az igazság pedig az, hogy sok nyárson sült kenyeret ettem eddig életemben, de jóízűt egyet sem.

Ahányszor Baden-Powell könyvében olvasom, hogyan ajánlja a nyárson vagy meleg kővön megsütött kenyeret, mindig eszembe jut az eddigi sok, keserves tapasztalat. Kenyér-sütés! Hah! Elvonnul szemem előtt a Nemzeti Nagytábor versenymezőnye, száznál is több versenyzővel. Visszagondolok keserves időntőbírói tevékenységemre, amikor is néha száznál több kenyeret kellett megkóstolnom s ilyenkor mindig valami tompa sajtást érezek gyomrom táján. Mert bizony a kenyerek rosszak voltak. Vagy sok volt bennük a sütőpor s akkor kenyéríz helyett sütőpor ízét éreztem, vagy kevés volt a sütőpor, akkor meg kemény, íztelen, keletlen volt a tészta. Legjobb esetben „kemény macesz” ízüktől. A Gilwell-parkban készült kenyerek közül is csak egy volt jó, de az már inkább kalácsforma volt.

Pedig nagy előny volna, ha a jól szállít-

ható lisztből, egyszerű eszközökkel bármikor kenyeret tudunk készíteni.

Ilyen és hasonló gondolatok foglalkoztattak a nyáron, amikor huszad magammal tiszti táborban vettem részt a hárshegyi Cserkészparkban. Csupa régi és gyakorlott vezető volt együtt és beszélgetés közben elhatároztuk, hogy táborunkat emlékeztetéssé tesszük a magyar cserkészlet történetében. Valami nagyot alkotunk, illetve sok tökéletesítést agyalunk ki s ezzel használunk a magyar cserkészletnek.

Örömmel kell jelentenem, hogy ez nem egy téren sikerült. S mivel az őszi kirándulásokon az időjárás megfelelő, beszámolok egyik találmányunkról, a nyárson sült kenyér készítésének új módjáról.

A történelmi hűség kedvéért meg kell jegyezni, hogy a felfedezés terén a főérdem Ijjász Imre bátyánké. Ő ugyanis kibökte egyszer, mikor a nyárson sült kenyérről volt szó, hogy evett ő már valami krumplis dolgot s az nagyon jó volt.

— Hátha nagyon jó volt, próbáljuk mi is ki rögtön! — mondtam és Imre bátyánk Lizi néni segítségével nekilátott a tészta-készítésnek.

Először lepénykék készültek a forró takaréktűzhelylapon. Már a szaga is biztató volt. Hát még mikor foghagymával bedörzsöltük, megzsíroztuk és megszórtuk!

Ez az igazi! — mondtuk s nekiláttunk a tökéletesítésnek, illetve kipróbálásnak. A tábor valamennyi tagja süttött magának kenyeret. De nem kóstolt, hanem annyit, amivel egy nagy kirándulás után éhét el tudta verni. A kísérlet bevált, mindenkinek ízlett, senki sem lett beteg.

Mi hát a felfedezés? A sütés teljesen a régi mintára megy, tehát megmelegített vastagabb fára rácsavarjuk a tésztát s parázs felett óvatosan, vízzel való többszöri bekenéssel addig sütjük, míg szép ropogós lesz s a belészúrt fagyaly tisztán, ragacos tészta nélkül jön ki belőle. Az ujság, a felfedezés, a tökéletesítés a tészta anyagának elkészítésében van. Ugyanis nem kell sütőpor, nem kell szóda-bikarbona, nem kell hosszú kelesztés, hanem egyszerűen krumplis tésztát csinálunk s a burgonya teszi könnyűvé a kenyeret.

Elkészítéséhez személyenként két közepes nagyságú főtt burgonya kell. Ezeket meghámozva „összetörjük” s lisztet szórva hozzá, addig gyúrjuk, amíg csak a lisztet könnyen felveszi, azaz ragacos. Közben megsózzuk s végül a szalagalakban kinyújtva a nyárásra csavarjuk. A sütést lassan kezdjük, mert így egy kicsit megkél. Ugyanez a tészta zsírban kisütve, fánk-szerű lesz.

Dr Sztrilich Pál.

ŐRSÉGVÁLTÁS SZOMBATHELYEN

A III. cserkészkerület szeptember 8-iki közgyűlésén szem nem maradt szárazon, amikor vitéz Veder Mihály ny. tábornok, a kerület lemondott elnöke helyét az újonnan megválasztott elnöknek, dr. Pető Ernő egészségügyi főtanácsos, kórházi igazgató-főorvosnak, a Szent Gergely rend lovagjának adta át.

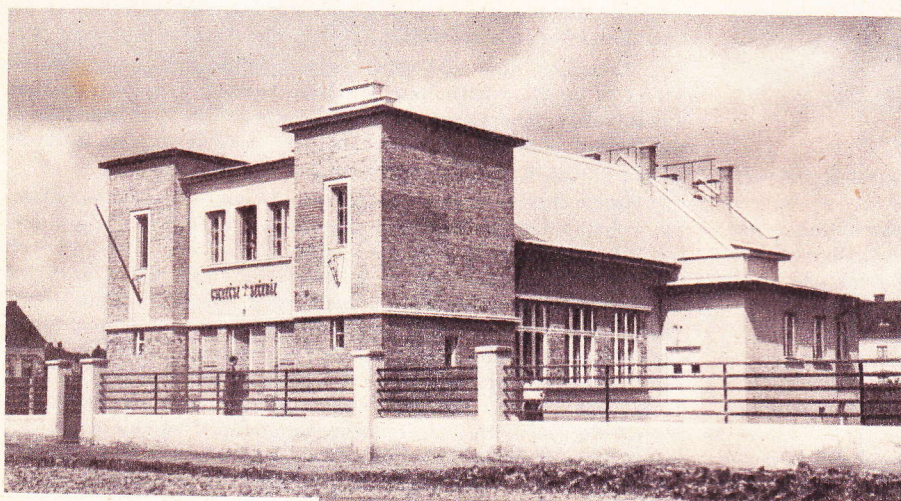
Miután már semmi rábeszélés, semmi szeretetteljes kérés nem tudta a helyén marasztalni, most ott áll az ősi vármegyeháza nagytermének díszesen faragott elnöki székében s a nagy csaták Lipót-rendes lovagja búcsúzóul valamást tesz: „Egész életemben azt hittem, hogy egyéni ségem bélyegét sikerült mindig rányomni munkakörömre, az intézményre, amelynek tagja, vezetője voltam. S a cserkészetben megfordult a helyzet. Észrevétlenül a cserkészet alakította át egész valómat, cserkészsé formált tettemben és gondolkozásomban egyaránt! Búcsúzóul csak azt kívánom Neked, legyen annyi örömed ennek a kerületnek a vezetésében, mint amennyi nekem volt az elmúlt 10 esztendőben!”

Dr. Pető Ernő, a kerület új elnöke, a cserkészetet régtől fogva munkás tagja. Felesége, Szegedy Gina csillagkeresztes hölgy, a III. cserkészkerület jogelődjének, a volt Nyugat-magyarországi Cserkész Szövetségnek védnöke, maga az elnök ugyancsak a Nyugat-magyarországi Cserkészszövetség egészségügyi előadója, majd a kerület társelnöke volt. Eddig főképpen a kerület társadalmi ügyeinek irányításában vett részt s oroszlánrésze van abban, hogy a kerület székháza, amely az első vidéki cserkészszékház, az idén tető alá került.

kölsönös megbecsülés és az áldozatos hazaszeretet jegyében! Így az egyéni érvényesülés biztos útja, az önzés nélküli jó szolgálaton keresztül az engedelmes, megértő lélek közbecsülésben tündöklése lesz!”

Dr. Nagy János
kerületi vezetőtisztt.

(Háber-fotó, Szombathely)

Szeptember elején tartották meg nagy ünnepség keretében az új Cserkészház avatását Szombathelyen, Mikes János püspök és Teleki Pál főcserkész jelenlétében. A szép, modern épületben nemcsak a Kerület, hanem több csapat is otthonra talált.

A Magyar Királyi

Osztálysorsjáték

főárusítói kéri,

hogy mindazok, akik a postán küldött sorsjegyek árát még nem egyenlítették ki, szíveskedjenek a megfelelő összeget azonnal megfizetni, mert a nyereményigény csak úgy biztosítható, ha a sorsjegyek ára a hiv. megállapított 30 fillér költségátalánnyal együtt a húzás előtt kiegyenlített.

Aki azonban bármely oknál fogva a sorsjegyeket nem akarja megtartani, szíveskedjék azonnal visszaküldeni az illetékes helyre, mert az idejében ki nem fizetett sorsjegyek semmi jogot nem biztosítanak, a főárusítóknak azonban kárt okoznak, ha azokat nem kapják vissza.

A húzás
már október 20-án kezdődik

Ismered a „Jó munkát” című könyvet? Sok szép jótett van benne leírva, amelyek nemcsak a cserkészszív jóságát sugározzák, de érdekfeszítő olvasmányok is.

Rendeld meg a könyvecskét 50 fillérért a kiadóhivatalnál (V. Nagy Sándor u. 6 sz.).

VIZIVERSENYEK 1934.

Már két éve nem volt víziverseny és félni lehetett, hogy kijövnünk a gyakorlatból. Szeptember 8—9-én tehát víziakadály és portyázóversenyt rendezett az orsz. vízvezetőtiszt és fényes segédlete. Az akadályversenyre 10, a portyázásra 9 órs jelentkezett. Két kaposvári órs kivételével mind Budapestről. (Sajnos!)

A rendezőség már péntek délután szorgoskodott, hogy az öblöt lehetőleg felismerhetetlenné tegye titokzatos berendezésével. Eredmény: jó néhány méter finom kötél pihen az öböl fenekén és a víz-állás erősen emelkedett, annyi cementet sülyesztettek el bójalera-kás címén. Az öböl mindenestre izgalmas látványul szolgált a versenyzők számára: itt két zászló libegett a víz színén, ott egy ladik himbálózott titokzatosan, félig elsüllyedve, másutt kötelek útvesztője,

Húzd!

kifeszítve a víz fölött, végül egy ladik, teljes mentőfelszereléssel! (Bízató!)

Szombat reggel, pontosan fél nyolc óraker összehívták a versenyző órsókat a zászlórúd köré. A vezetőtiszt ismertette a verseny feltételeit, kiosztotta a startszámokat (a verseny szigorúan titkos volt, a bírák sohasem tudták, melyik csapatot végzik ki) és az akadályverseny útvonalát ábrázoló térképvázlatot. Nyolc óraker kezdetét vette a verseny. Egyszerre csak egy órs volt az útvonalon és csak akkor indult a következő áldozat, amikor már a szigetcsúcs kövéi felítetták a vontatás (mint utolsó akadály) alatt nyögő fiúk izzadságcseppjeit.

Az első állomásnál a csónak felszerelését, vízretételét és beszerelését vizsgálták. Élvezet volt nézni a kaposváriakat, amint valószínűleg labdázta a több mázsás csónakkal. A következő akadály, ami csakugyan akadály volt, egy fagerenda, amelyen ügyesen át kellett síkítani, közben a kormányt kivenni (különben rongálódik a csónak. Pontlevonás!). Ezután egy szűk helyen kellett keresztülsuhanni (aki nem suhant, az esetleg magával cipelhette az egész uszodát), majd kormány nélkül átmenni az öblön, kikötni és elindulni. Itt, a nagy sietségben, érdekes, új vezényszavak keletkeztek (amiket egy jövőendő vízi Gyak. Szab. elrettentő példaképpen sorolhat fel). A telepátia csudálatos eseteit tapasztaltuk. Tudniillik a vezető jót gondolt, rosszat mondott és az órs mégis a gondolatot hajtotta végre.

Most két furfangosan kifeszített kötél alatt kellett áthaladni, de úgy, hogy érinteni nem volt szabad. Sajnos, az egyik órs az egész elmés berendezést szétszedte és magával akarta vinni emlékül. Alig sikerült a versenybíráknak őket erről lebeszélni. Utolsó akadályképpen a szigetcsúcs körül kellett vontatni a csónakot. (Zene: e-e-ej uchch-nyem!)

Mire az utolsó órs is végigment, már kész is volt az eredmény, amit azonban titokban tartottak másnap estig. Déli 12 óraker, miközben a fiúk megebédeltek, már indult az első órs a portyázásra. Először alapos felszerelés-vizsgálaton estek keresztül. A főbíró szeretetteljes mosollyal kért a nagyság szerint másodiktól egy fogkefét, a negyediktől egy bicskát, a hetedikétől madzagot és így tovább. Az egyik buzgó ifjú az általános keresgélés hevében megszólal:

„Hát tőlem nem tetszik kérni semmit? Itt a bicskám talán!...”

Egy óraker a utolsó órs is elhagyta a telepet, mire a döntőbíró kar egyértelműleg rogyott le egy kis pihenésre. 2 óraker azonban már vonatra ültek, hogy megelőzzék az órsókat Alsógödön. Ide kellett ugyanis felevezni, tábor verni és másnap délre visszatérni a telepre. Ez volt a parancsban, amelyről külön érdemes szólni. A középkori oklevélstilusnak olyan remeke volt ez — Szt. István kancellárja írta a vizen járó cserkészőknél, — hogy Anonymustól Kézai mesterig minden történetíró és krónikás elsápadna az irigységtől. A fiúknak is nagyon tetszett a régies stílus és a jelentéseket maguk is megpróbálták hasonlóan megírni. Több-kevesebb sikerrel!

A portyázás feladata szerint meg kellett állapítani, vajjon a táborhely hosszabb táborozásra is alkalmas-e, azonkívül Alsógöd nemzeti viszonyairól kellett még tudósítást írni. Nem szabad megfeledkezni, jó cserkészhez illően, a természet megfigyeléséről sem. A feladatokat különbözőképpen oldották meg a fiúk, némelyik meglepő alapossággal, mások csudálatos rövidlátással dolgoztak. Egészben véve, sok érdekes és értékes adatot szedtek össze.

Másnap, miután már előző napon megtudakolták a szentmise helyét és idejét, a katolikusok misére mentek, a protestánsoknak áhítat volt a táborhelyen. Innen visszatérve útnak készülődtek és egy félórán belül üres is volt a táborhely, csak az ottmaradt döntőbírák vadásztak esetleges nyomokra és papíradarabokra.

Amint megérkeztek a versenyzők és szabályos rendben elrakták csónakjaikat, befejezték a jelentést és megindult a döntőbíró-ság lázas munkája. A jelentések roppant érdekesek voltak, lehetett találni az iparművészettől a költészetig mindent bennük. Egyik cserkészpoétát meghihlették a reggeli Duna szépségei. Némelyiknek csudaszép mellékletei voltak. Közben a fiúk izgatottan latolgatták az esélyeket és tárgyalták a történeteket. Az eredmény azonban, annak ellenére, hogy az ország legjobb ifjú matematikusai dolgoztak rajta, csak lassan készült. Hat óraker végre az írásra kiéheztetett oklevélíró művész elé tölték az eredményeket, akinek bámulatos gyorsasággal sikerült kétszerannyi oklevelet elrontani, mint ahányra Béla Battyán legmerészebb álmaiban gondolt. Fél hét felé járt az idő, mikor kihirdethettük az eredményt. Előzőleg még egyszer és utoljára összekeverte egy fekete kéz a helyes sorrendbe összerendezett plaketteket, hogy a kiosztásnál a kétes fényű zseblámpa helyett,

A pontozó bestia

Ragyogjon az az ócska láda!

sokkal cserkészszerűbben tapintással kelljen a feliratot kitalálni. A versenyzők körülállták a zászlórúdat és a vezetőtsízt leszűrte a verseny tapasztalatait. Megállapította, hogy a verseny nivós volt és sok reménnyel bíztat a jövő évi nagy versenyekre. Ezután

kiosztotta a díjakat, majd a versenyzők és döntőbírák megélték egymást kölcsönösen. A cserkészinduló hangjai mellett küszökölt le az árbócról a zászló, majd elosztottunk lassan-lassan azzal az érzéssel, hogy azért mindnyájan jó munkát végeztünk. —esjé— (15)

VIZI AKADÁLYVERSENY EREDMÉNYEI

Igy csomagolunk portyázásra

Startszám	Csapat szám	Indulás	Úszó gerenda	Szűk hely	Kormány nélkül	Kötél alatt	Vontatás	Összidő	Összpontszám	Helyezés (fiatal)	Helyezés (öregek)
1.	223.	29	16	10	46.5	11.5	21	8	142	VI.	
2.	2. Sz. T. II.	26	17	18	51	17	45	17	191	III.	
3.	2. R.	38	18	6	54	15	48	20	199	I.	
4.	151.	30	19	5	54	20	51	17	196		I.
5.	2. V. T.	34	19	6	54	3.5	18.5	16	151	V.	
6.	7	28	18	9	51	0	16	14	136	VII.	
7.	261. I.	33	13	1.5	39	14.5	57.5	18	176.5		III.
8.	261. II.	35	18	11	39	19	42	19	183		II.
9.	2. Sz. T. I.	36	19	15	48	7	51	18	194	II.	
10.	653	28	17	11	42	16	35.5	15	164.5	IV.	
	Maximális pontszám	40	20	20	60	20	60	20	240		

VIZI PORTYÁZÓVERSENY EREDMÉNYEI

Startszám	Csapat szám	Jelentkezés	Pakkolás indulás	Utközben	Erkezés	Tábor	Főzés	Összbenyomás	Táborbontás	Hazaérkezés	Elrakódás	Jelentés	Idő	Összpontszám	Helyezés (fiatalok)	Helyezés (öregek)
2.	2. Sz. T. II.	58	50	34	52	58	39	17.5	80	17.5	48	118	20	592	I.	
3.	2. R.	59	60	32	51	58	39	18	80	16.5	50.5	95	20	579	II.	
4.	151.	51	60	36	60	56.5	40	19.5	80	20	57	119	20	619		I.
5.	2. V. T.	58	54	28	56	56	39	17	78	18	48.5	106	20	578.5	III.	
6.	7	54	52	32	52	60	37	16.5	75	18	49	90	20	555.5	IV.	
7.	261. I.	51	53	26	54	60	39	15.5	74.5	17	50	103	15	558		II.
8.	261. II.	40	56.5	37	60	60	39	16	75	17.5	50	43	20	514		III.
9.	2. Sz. T. I.	56	46.5	32	60	57	39	18.5	77	17	50.5	57	20	530.5	V.	
10.	653.	38	56	28	59	57	40	18	68	16.5	50	43	20	493.5	VI.	
	Maximális pontszám	60	60	40	60	60	40	20	80	20	60	120	20	640		

NYOLCEVEZŐS TURVERSENY

A Magyar Evezős Szövetség IX. 8-án rendezte 1934. évi túraversenyét. A versenyen először indított a Magyar Cserkész Szövetség is csapatot. Nyolcasban és négyesben indult egy-egy csapatközi team. Sajnos, más csapat nem nevezett s így a verseny csak az időért ment. A szorgalmas készülésnek meg is volt az ered-

ménye. Az utolsó tíz évben csak az Európa bajnok nyolcas és a MESz nyolcása evezett jobb időt, 1 óra 10 perc alatt futott be a nyolcas a MESz vezérkarának meleg elismerése közben. A négyes is szép időt futott. A verseny részleteiről legközelebb hozunk ismertést.

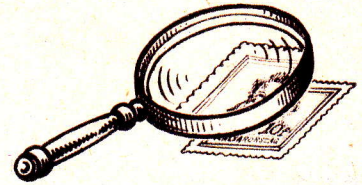
Halló, halló... Hawaii!

Idén tavasszal, május 5-én ment ki a levegőbe ez a hívás egy magyar rádióamatőr leadóállomásán, amelynek kapcsán megszületett az első Hawaii (csendes-óceáni sziget) és Magyarország közötti összeköttetés.

Hajnali 3 óra 30 perckor mentem a rádióvevőhöz, hogy egy kis körszemlét tartsak, kif és mit lehet hallani az éterben. Miután már jó tucat amerikai állomást hallottam, akikkel az elmúlt napokban már beszéltem, egész gyengén hallom, hogy egy eddig még nem hallott hívójelű állomás dolgozik. Hamar gyerünk elő a könyvekkel, megállapítani, hogy ki is az a K6COG. Pár pillanat és már tudom, hogy a Csendes óceán közepéről jöttek ezek a jelek. Természetesen ezt a kedvező alkalmat nem mulasztottam el és így egymásután forgatom és nyomom be a kapcsolókat és már röpdül ki a hívás: Halló-halló-Hawaii... Halló... itt HAF3D Budapestről!... Három percig tart ez a hívás és utána kikapcsolom az adót, a vevőt kapcsolom be és már ebben a pillanatban hallom: Halló HAF3D... itt K6COG Hawaiból! Most már minden simán megy. A kölcsönös üdvözlés, good morning, good evening (nálam reggel van, nála este!) után bemutatkozunk: ott mr. Slate Oahu városból, Hawaii. Majd én is bemutatkozom, elmondom neki, hogyan hallom őt, milyen hangerővel, milyen itt az időjárás, stb. Ő is válaszában megadja ezeket az adatokat, majd örömmel állapítja meg, hogy ezzel a beszélgetésünkkel megszületett az első beszélgetés e két ország között. Még egy ideig tereferélgetünk, aztán figyelmeztetem, hogy miután nálunk erősen kezd világosodni, a beszélgetést be kell fejezni, miután ilyenkor a távoli állomások hangereje mindinkább csökken! Ezen ő jól mulat, miután nála ezalatt egészen beesteledett, aztán szívélyesen elbúcsúznak egymástól...

Hosszú idő telt el azóta. Én még másnap küldtem egy köszönőlapot. Hat hét múlva kaptam meg az ő lapját! Negyvenkét napig tartott, míg a gyorshajókon és gyorsvonatokon a Csendes-óceánon, Észak-Amerikán, az Atlanti-óceánon és Európán át megérkezett a lapja... A rádióknak ez az út nem tartott egytized másodpercig sem.

Kereszti A., HAF3D

MIT GYÜJTSÖN A BÉLYEGGYÜJTŐ

A bélyeggyűjtés igazi cserkészmunka, mert hasznos annak, aki csinálja s egyúttal sok-sok örömet is hoz magával. De cserkészmunka azért is, mert nem kell hozzá semmi-féle különösebb felszerelés, csak egy kis ügyesség, egy kis rendszeretet, egy kis kitartás és rövid idő alatt meg lesz az eredmény, a sóvárgott *bélyeggyűjtemény*, az órs, a műhely vagy az osztály büszkesége.

Bizony cserkészmunka az, amikor az értéktelen, kiszolgált és tűzrevaló levelekről megmentjük azt, ami még felhasználható, sőt mi több, még új értéket és hasznos dolgot tudunk a bélyegből alkotni. A bélyeggyűjtés olyan, mint a portyázás a virágos mezőn, amelynek közönséges virágaiból mindenki olyan szép csokrot tud kötni, amilyen ügyes fiú. Ennek a bélyeggyűjtési hájknak is megvannak a maga nehézségei, itt sem indulhatunk el „hübele Balázs” módjára, de megvannak az örömei is, amelyeket megszerezhet magának minden cserkész, aki a bélyeggyűjtés ösvényére lép.

Kezdjük hát! Induljunk el és keressük a bélyeggyűjtés ösvényeit!

Az első kérdés, mit is gyűjtsön a bélyeggyűjtő?

Amilyen könnyű a kérdés, olyan nehéz rá válaszolni, mert mindenki azt fogja gyűjteni, amihez könnyűszerrel hozzá tud jutni és amiben öröme van.

A legtöbb ember *postabélyeg*et gyűjt, mert ehhez lehet a legkönnyebben hozzáférni. Az embereknek meg van az a jó szokásuk, hogy szeretnek egymással levelezni, vannak olyan emberek, akiknek levelezniük is kell, például a kereskedőknek. És ezeken a leveleken majdnem mindig van bélyeg. Több millió levelet szállít évenként a posta, tehát a postabélyegeket lehet a legkönnyebben megszerezni.

Vannak azonban másfajta bélyegek is. Számlákra, nyugtákra, folyamodványokra *okmánybélyeg*et kell ragasztani; ezt nem lehet a postán felhasználni. Évek múlva az okmány, amelyen a bélyeg van, feleslegessé válik és bekeverülhet a gyűjteménybe. Vannak városok is, amelyek okmánybélyegget adnak ki (Budapest, Eger, stb.), ezeket gyűjtése is igen szép feladat.

Egyes adókat bélyegek felragasztása által szednek be, ezek a bélyegek az *adóbélyeg*ek. Ilyen nálunk a forgalmi adóbélyeg és a *törvénykezési bélyeg*, amelyek könnyen megszerezhetők. Sokkal nehezebb az *adógyűj* (automobil adó, kártyaadó) gyűjtése, mert azt csak az adóhatóságok (fináncok) kezelik s nem kerül a közforgalomba.

A posta levelezőlapokat és borítékokat is árusít. Sokan gyűjtik ezeket a *postai nyomtatványokat* is. Ezekről tudni kell, hogy nem szabad róluk a bélyeg helyettesítő értékjelzést kívágni, hanem teljes egészükben kell az ilyeneket eltenni.

Az állam és a hatóságok (városok, rendőrség) olyan bélyegeket adnak ki, amelyek leveleken vagy okmányokon felhasználhatók. De vannak ezenkívül más bélyegek is, amelyek erre a célra nem alkalmazhatók, ezek a *jótekonysági bélyegek*, *propaganda bélyegek*, a *magánbélyegek*, *levélzáró bélyegek*. Az ilyenfajta bélyegek gyűjtésének is van értelme, mert ezek közt is igen sok a szép, s van köztük nehezen megszerezhető, ritka darab is.

Ujabbán a posta az egyszerűsítés okából olyan gépeket alkalmaz, amelyek a bélyeget

Nemzetközi Öregcserkész-tábor 1935 nyarán.

A svéd cserkészszövetség meghívása folytán a Gödöllőn ülésező nemzetközi konferencia elhatározta, hogy a legközelebbi nemzetközi öregcserkész-táborozást Svédországban tartja és annak rendezésével a svéd cserkészszövetségeket bízta meg. Most jelent meg a meghívó és angolnyelvű tájékoztatófüzet, amelyből korlátozott mennyiségűt az érdeklődők a Szövetség külügyi hivatalától levelezőlapon való igénylés alapján díjmentesen megkaphatnak.

A tájékoztatóból kiderül, hogy a tábor Ingarö szigetén lesz, Stockholm-tól 40 kilométernyire. Tábor megnyitás 1935 július 29-én. Augusztus 3-án van az öregcserkészvezetők konferenciája, aug. 5-én befejeződik a tábor és a táborozók Stockholmba költöznek. A várost és annak környékét 6-7-én szemlélük meg.

A Magyar Cserkészszövetség már elhatározta, hogy képviselteti magát ezen a táborozáson. Valószínűleg a svéd tábor meglátogatását összekötjük a lengyel nemzeti nagytáboron való részvétellel.

További tájékoztatást, költségvetést, szervezési adatokat később adunk.

Osztirák cserkészek az állatvédelem szolgálatában. A lainzi parkban, Bécs mellett, amelyet néhai Erzsébet királynéknak kedvelésére létesítettek annak idején és amelynek bájos kis kastélya, a Hermes Villa közkedvelt kirándulohely, az osztirák állatvédő egyesület javaslatára madárvédelmi parkot létesítettek. Gyakorlatilag ez annyit jelent, hogy a hatalmas park egy részét elkerítették és az elválasztott részen nagyszámú madáretetőt, mesterséges fészket, madáritatót, stb. létesítettek. Megfelelő táblák, útmutatások és magyarázószövegek lesznek arra hivatva, hogy az arra sétáló közönséget a létesítménnyel megismertessék.

Az ezzel kapcsolatos munkálatok elvégzését a bécsi öreg cserkészek vállalták Leopold Zimmermann vezetése mellett (aki egyébként régi kedves ismerősünk, a Jamboree Magyar Cserkész Németnyelvű részének szerkesztője is volt).

Különleges magyar vonatkozást is kapott

a lainzi madárvédelmi park azáltal, hogy a Magyar Cserkészszövetség e park kapujának díszítése céljából az osztirák állatvédő egyesületnek ajándékozta azt a hatalmas fából faragott és kifestett baglyot, amely Gödöllőn a Jamboree táborban a budapesti 13. sz. Ezerester csapat kapuját díszítette és a csapat cserkészeinek munkája.

Scouting for Boys, Baden Powell alapvető cserkészmunkája most jelent meg ú. n. Braille írásban a vak cserkészek részére.

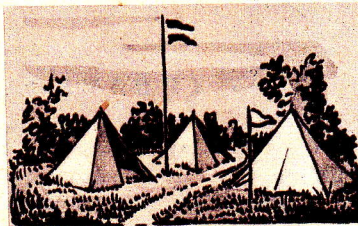
Gustaf Adolf svéd kir. herceg, aki tavaly a Jamboreen is jelen volt, néhány napot a gilwell-parki tisztképző táborban töltött.

Egyptomban f. évi június 21 óta törvény védi a cserkész szót, jelvényeket és egyenruhát.

A montreali egyetem Kanadában a pápa őszentségének poláris (sarki) növények herbáriumát juttatta el, amelyet Gardner egyetemi tanár cserkészek közreműködésével gyűjtött és állított össze.

A Csehország Cserkészszövetségben igazolt magyar cserkészrajok létszáma 1412 fő.

A világ főcserkésze és családja október 27-én indulnak újabb világkörüli útjukra. Ennek folyamán október 31-én a gibraltári, november 2-án a touloni, november 7-én a port-saidi, november 11-én az adeni, november 17-én a colombói, november 23-án a singaporei, december 5-én a batáviai, december 17-én a townsvillei, 20-án a brisbanei cserkészeket és cserkészlányokat fogják meglátogatni. December 28-án érkeznek Melbournebe, ahol részt vesznek az ausztráliai cserkészek által rendezett Csendes-óceáni Jamboreen, majd onnan Kanadán át térnek haza. Visszaérkezésük 1935 júliusra van tervbe véve.

AZ IFJAK NÉPSZÖVETSÉGE

feleslegessé teszik. Ezek a gépbetűzések igen érdekes újabb ágát képezik a bélyeggyűjtésnek. Ezek három részből állanak; baloldalon van a kerek keletbélyegző, a közepén rendszeresen valami hirdetés szokott lenni, a jobb oldalon pedig díszes négyszögben áll a portó értéke.

A bélyeggyűjtésnek különleges ága a *lebetűzések* gyűjtése. Ezeknél nem a bélyeg a fontos, hanem az a bélyegzés, amellyel azt értéktelenné tették. Fontos, hogy a bélyegző tisztán olvasható és ép legyen. Különleges alkalmakra, kiállításokra, jubileumokra különleges bélyegzőket használnak: ezek rendszeren értékes darabok.

Egyesek nem csak a bélyeget gyűjtik külön, hanem az egész *borítékot* teszik el. Indokolt az ilyen borítékgyűjtés az olyan leveleknél, amelyek a *bélyegelőtti időből* származnak.

A *repülőgépen járt* levelek is értékesebbek, mint a repülőbélyegek maguk. A *nagyon értékes* és ritka bélyeget sem szabad a borítékról levenni. Adja Isten, hogy tincetek is legyen ilyen nagyon értékes leveletek.

Szép az olyan bélyeggyűjtemény, amelyben a képes levelezőlap *képes felére* van ragasztva a bélyeg, mert az első pillanatra elárulja az országot, ahonnan a levelezőlap elindult. Azok, akik a levelezési akcióban részt vesznek, könnyen tehetnek szert az ilyen gyűjteményre, csak kérjék meg külföldi levelezőtársunkat erre.

Azok, akiknek sok a pénzük, a bélyegeket *használatlan* állapotban úgy gyűjtik, ahogy azt a postán kapni lehet. Szemre nagyon szép az ilyen használatlan bélyegekből álló gyűjtemény. A cserkész mégsem adja erre a fejét, mert az ilyen bélyegért a teljes postai árat kell megfizetni, ez pedig nem olcsó mulatság.

Olyanok is vannak, akik a bélyeget az *ív szélével* (margó) *együtt* gyűjtik és különösen kedvelik azokat a darabokat, ahol az ív szélén nyomdajelzések, betűk találhatóak. Mások csak négyesével, *tömbökben* teszik el a bélyegeket. Sokan a bélyegeken található *apró rajzbeli, vagy színbeli eltérésekre* vadásznak, vagy pedig a *fogazási eltéréseket* keresik. Akinek sok egyfajta bélyeg jut a kezébe, könnyen talál ilyen különlegességeket, amelyek *néha* nagy értékűek is lehetnek.

Aszerint, hogy ki mit gyűjt, vannak *általános gyűjtők*, akik minden fajta bélyegből csak egyet tesznek el és vannak *különleges* (speciális) gyűjtők, akik minden kisebb-nagyobb eltérést is felvesznek a gyűjteménybe s így egyfajta bélyegből is többet tesznek el. A speciális gyűjtéshez bizonyos szaktudást kell szerezni. Az általános gyűjtés sokkal hamarabb hoz szép eredményt s nem követel különleges tanulmányokat.

A világon ma 82.000 különféle bélyeg ismeretes, ezeket mind lehetetlen megszerezni, még az angol királynak is, aki pedig a legnagyobb bélyeggyűjtők egyike. Ezért a legtöbb ember korlátozza a gyűjtési területet, csak magyar bélyegeket, csak a szomszéd államokat, Európát, vagy csak a tengerentúli államokat gyűjti előszeretettel. Természetes, hogy ha olyan bélyeg kerül a kezébe, amit nem gyűjt, azt nem dobja el, hanem elcseréli olyanra, amilyenre neki szüksége van. Természetes, a magyar cserkész elsősorban a magyar bélyegeket fogja gyűjteni.

Nem tartozik ugyan az igazi bélyeggyűjtéshez, de cserkész arra is felhasználhatja ügyességét, hogy a sérült és hibás bélyegeket apró háromszögekre vágja s *képeket ragaszt* belőle össze. Nem régen láttam egy ilyen bélyegdarabkákból összeragasztott trianoni keresztet, amely olyan volt, mintha márványból készült volna, pedig csak elszakadt 25, 30, 50 és 70 filléresekből volt összeállítva.

Amint látjátok, a bélyeggyűjtésnek igen sok felesége van, lehet belőle bőven választani, kinek mihez van kedve és ízlése. Aki pedig már megkezdte a bélyeggyűjtést, lásson neki, hogy gyűjteménye minél szebb és tökéletesebb legyen, de erről majd máskor.

Végül, ha van kérdeznivalótok, írjatok a filléres Magyar Cserkésznek. Választ ehelyen fogtok kapni.

Stemplé Mukli.

AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK

„A legnagyobb jöttét” — ezzel a címmel emlékeztek meg a cserkészlapok 1920-ban az amerikai mozgalom tízéves fordulóján arról a jelentéktelennek látszó eseményről, amely mégis az amerikai cserkészlet eredete. London zsúfolt uccáinak egy ismeretlen kis cserkészfia volt az, aki önkéntelenül is megindítója lett az amerikai cserkészlet megszervezésének.

Dr. William D. Boyce 1909-ben egy napon eltévedt a londoni City ködében. Szembekerült egy kis fiúval, aki megkérdezte a szemelláthatólag idegen úrtól, hogy mivel lehet szolgálatára? Boyce elfogadta a fiú vezetését és céljához érve, egy schillinget akart neki adni. Meglepetésre a fiú visszaadta a pénzdarabot, megmondta, hogy ő *Boy Scout* és nem fogadhat el jutalmat. Boyce kérdéseire azután többet is elmondott és így került később az amerikai lapkiadó a brit főcserkész, Baden-Powell elé. A vele folytatott megbeszélések alapján 1910 elején lépett fel Chicagóban azzal az ötlettel, hogy a *B. P.*-féle mozgalmat meg kell honosítani Amerikában is. *B. P.* alapeszméjéről, a jó polgárságról ekkor kitűnt, hogy az az elképzelhető legamerikaiabb cél.

Érdekes, hogy ilyen módon, felülről lefelé indult meg az *U. S. A.* cserkészlete, meglehetősen késedelemmel. Argentína és Chile már régen bevezették az újdonságot, amikor 1909-ben *B. P.* még csak annyit írhatott az Egyesült-Államokról, hogy reméli, miszerint *Thomson-Seton*, a híres író, akinek ő sok ötletét átvette, most majd viszont átveszi az ő eszméit és az angol cserkészek érintkezésbe léphetnek *Seton Woodcraft Indian*-jaival.

Seton 1902-ben alapította „Woodcraft Indians” (Erdőlakó Indiánok) mozgalmát. Módszerében az érzelem és egyéniség ereje áll előtérben. Festői szertartások és vonzó indiánélet a szabadban, ősi dalokkal és táncokkal. A cserkészeszme tehát amerikai eredetű. Hogyan kiegészíti a nevelés addigi tényezőit, az iskolát, az egyházat, az otthonát és az ifjúsági egyesületet, az tökéletesen megfelel Amerika szükségleteinek.

Az első cserkészirodában a YMCA (Ifjú Férfiak Keresztény Szövetsége, Magyarországon: KIE.) házában, a newyorki keleti 28. utcában *Robinson* YMCA-titkár és társai működtek. *Howard William Taft*, az Egyesült Államok elnöke szívesen vállalta a tiszteletbeli elnökséget. *Theodor Roosevelt*, a volt elnök a tb. alelnökséget.

A szervezeti szabályok szerint a Nemzeti Tanács mindegyik évi ülésén megválasztja a 18 tagú Végrehajtó Bizottságot, amely helyitanácsokat és vezetőket igazol, rendelkezik a kiadványok, jelvények, ruházat és felszerelés ügyeiben, ellenőrzi a *Chief Scout Executive* (fővezetőtisztt, ez lett a hivatásos titkár címe) és más központi tisztviselők működését.

Az 1910 február 8-án államilag elismert *Scout of America* (röviden *BSA*) szervezetet kezdetben sokan összetévesztették az *American Boy Scout (ABS)* nevű kerészületű szervezettel, amelynek *William Randolph Hearst*, számos nagy lap vezére volt az elnöke. 1911 januárjában nyílt meg *BSA* Nemzeti Főhadiszállása (*National Headquarters*) és hét tisztviselő élére került James E. West. Február 14—15. napjain folyt le a Nemzeti Tanács első rendes ülése Washingtonban.

A fogadalom és a törvény 1911 májusában került elfogadásra és ezzel „amerikaivá lett” a mozgalom. A szöveg négy hónapig forgott az ország legjobb egyetemi tanárainak a kezén és az ő észrevételeik alapján öltötte a következő végleges alakot.

„Becsületemre: megteszem, ami tőlem telik, hogy teljesítsem kötelességemet Isten és hazám iránt és hogy engedelmeskedjem a cserkésztörvénynek, hogy másokon minden időben segítsek, hogy magamat testileg erősnek, szellemileg ébernek és erkölcsileg deréknek megtartsam.”

1. A cserkész megbízható.	7. A cserkész engedelmes.
2. A cserkész hűséges.	8. A cserkész vidám.
3. A cserkész szolgálatkész.	9. A cserkész takarékos.
4. A cserkész barátságos.	10. A cserkész bátor.
5. A cserkész udvarias.	11. A cserkész tiszta.
6. A cserkész gyengéd.	12. A cserkész Istenhívó.

„A Scout Is Reverent” — így szól a tizenkettedik törvény, amely Amerika cserkészletét megkülönbözteti más országok mozgalmaitól. Ennek a törvénytörvénynek magyarosító szövege: „Tiszteletteljes (alázatos) Isten iránt. Vallási kötelességeiben hűséges és tisztelt mások meggyőződését szokás és vallás dolgában.”

(Folytatjuk.)

MI ÉRDEKEL?

Milyen szindarabot vagy jelenetet adhatunk elő cserkészszínpadon?

Nehéz valamennyit felsorolni. Az elmúlt évben összeállítottuk a felhasználható szindarabok jegyzékét. A közeljövőben nyomtatásban is megjelenik. Minden cserkészszínpadcsnokság 1—1 példányban díjmentesen megkapja. Ára külön rendelésre 30 fillér.

Képkercet.

A jelzett célra legjobban ajánlhatom a gipszkeretezést. Egy tányér közepére első oldalával lefelé rátesszük a kepcéskét. A tányér el nem fedett részeit gyengén bevazelinizzuk, majd tejszínsűrűségű gipszet öntünk rá. Megkeményedés után a zsírozott tányértól könnyen elválik a gipsz, a kép pedig beheragadva körül van keretelve. Ajánlom hozzá az „alabástrom gipszet.”

Ki lehet munkatársra a „Mi érdekel”-rovatnak?

Minden cserkész, aki vagy közérdekű kérdést, vagy közérdekű kérdésre közölhető választ küld be.

Különpróba igazolványfüzet.

A Cserkészszínpadon már kapható 10 fillérért, melyben 25 próba aláírására van hely. Nagysága olyan, hogy a cserkészigazolványba beilleszthető.

Hétalvó.

Az ébresztőóra hangját úgy erősíthetjük meg, ha felfordított fémtálcára vagy mosdótálcára állítjuk.

Vízből klugró hal.

A kéredezett hal valószínűleg ragadozó őn vagy balin (aspius rapax), mely hatalmas lendülettel kergeti a víz felső rétegeiben fő táplálékát, a ferge csellét (Schneider). Leírását több halfajjal együtt megtalálod a „Táborozási könyv” II. piros borítékú kiadásában.

Cipőzsineg javítás.

Sok bosszúságot okoz a cipőzsineg végét összetartó fémszorítónak leesése, a cipőzsinegről így sehogyse, vagy csak nagy nehezen tudjuk befűzni. Ilyenkor késsel vagy ollóval vékonyítva meg a végét s valamilyen ragasztó anyaggal (enyv stb.) bekenve csavarjuk hegyesre. Megsáradva könnyen befűzhető.

Si.

Si-t olcsón vásárolhatsz a Cserkészszínpadon. A Hárshegyi Cserkészparkban 30 sítalp mérsékelt kölcsöndíjért bérelhető.

Törképjelek német jelentése. (Pelle Pál, Szeged.)

A törképjelek német rövidítéseit ajánlatos tudni, mert cserkész használatban nagyon sok régebbi térkép van, melyeket a régi jelzések ismerete nélkül nem érthetünk meg.

Hol lehet Baden-Powel areképét kapni? (Német István, 201.)

A Cserkészszínpadon kaphatsz 24 fillérért. **Cselencs játék.** (Kérde: Detre Gábor.)

Az angol cselencs játék leírása és szabályai megtalálhatók a Magyar Cserkész 1930. évfolyamában 7. szám 171. oldal. Pesten két cserkészcsapat is árul házi gyártmányú ilyen játékokat, ha vásárolni akarsz, értesítsél.

Szurokfolt eltávolítása vászonból. (Kérde: Voith György, Esztergom.)

Ajánlják a terpentint, a szalmiákoldatot és szappanszeszt.

Mi az a ponyvaregény? (Kérde: Németh Gyula, Győr.)

A ponyvaregény elnevezés régebbi időkben származott, mikor a vásárok népének a csupán egyszerű szellemi igényeket kielégítő és erősen szenzációhajászó regényeket a többi áru közt a földre terített ponyván árulták. Mai életben a hasonló értékű könyveket nevezük ponyvának. A kéredezett kiadványok közt jobbak és gyöngébbek is vannak, kimondottan rossznak nem lehet egyiket sem mondani, de általában a tömeg ízlését kereső szenzációs és romantikus történetek, tehát könnyű fajsúlyú szórakoztató olvasmányok.

II. cserkészkerület — figyelem!

A Kerületi Híradó 1934 szeptember havi számának 10. oldalán közölt kerületi munkatervből kimaradtak a következő részek:

Október. Tiszti és segédtiszti próbák. — Kerületi I. B. gyűlés. — Összeköttetés a népműv. és testnev. hivatalokkal. — Csapatoknál gyakorló céllövészet. — Előkészület az ellenőrzésre. — Havi jelentés.

November. Általános csapatellenőrzések. — Csapatok kerületi tartozásairól értesítés. — Havi jelentés.

December. Csapatellenőrző jelentések feldolgozása. — Körzeti tisztgyűlések. Tárgyszorozatul ajánlva: ellenőrzések megbeszélése, választások előkészítése, évi jelentések, zárások stb. — Téli tábor. — 31-ikével zárások. — Havi jelentés.

Felhívjuk a II. cs.-kerület csapatait, hogy a M. Cs.-nek ezt a rovatát állandóan kísérik figyelemmel, mert egyszerűsítés céljából ezentúl több tájékoztatást és rendelkezést ezen az úton tudatunk csapatainkkal. — II. ker. elnökség.

ÁLLATVÉDELEM

Jó vagy rossz dolog állatnak lenni? Az Angol Királyi Állatvédő Társaság nemrégiben, hogy a gyermekek világában is érdeklődést keltsen az állatvédelem céljai iránt, azt a kérdést tette fel egy sereg iskolás gyermeknek: „Boldogok-e az állatok, lovak, macskák, tehének vagy sajnálatraméltók?” A gyermekek válasza bizonyos tekintetben meglepő volt. A gyermekek nagy többsége ugyanis azon a véleményen volt, hogy a lovak, tehének és macskák éppen nem sajnálatraméltók, mert igen boldog, gondtalan s irigyléreméltó életet élnek. „A macskák boldogok — írta az egyik apróság, — mert olyan ennivalót kapnak, ami nekik jó, holott mi néha nem kapunk jó ennivalót”. Egy másik gyermek ezt írta: „A macskáknak nem kell fészükdöniük, mégis mindig csinosak, nem kell hideg vízzel mosakodniuk, csak végignyálják magukat, mégis mindig tiszták és rendesek. De azért örülök, hogy nem vagyok macska”. Egy kilencéves pocok irigylő a lovakat, mert „nem kell iskolai dolgozatot csinálniuk s nem szidják össze őket, ha ruhájukat vagy cipőjüket elszakítják. Nem dorgálják meg őket, ha elkésnek vagy rosszul viselik magukat és nem kapnak ki soha nádpálcával”. Egy másik gyermek azt véli, „hogy a lovaknak semmi gondja nincs a ruházódásra, mert ha ruhájuk elkopik, mingyárt más nő helyette, ami igen praktikus dolog”. Egy tizenegy éves hölcs ezt írta: „A lovak boldogok, ha a réten együtt játszanak. Játékaikat löjátéknak hívják. Néha meg is szoktak vadulni. A lovak sajnálatraméltók, mert nem tudják, hogy a zene milyen szép és nem tudnak szólni a tanítójuknak, ha nem akarnak többet dolgozni”. Egy tízéves filozófus a következőleg vélekedett: „Azt hiszem, hogy a tehének nem érik fel ésszel boldogságukat. A tehének különben mindig lusták. Nincs semmi dolguk, csak járnak a réten, esznek, isznak és kérődznek. Azt hiszem, hogy a tehéneknek ez elég boldogság”.

Az amerikai állatvédő egyesületnek régebben inkább lovakkal akadt sok dolga, míg mostanában legtöbb munkát a kutyák és macskák adják. Abból a 350.500 háziállatból például, amelyek 1933-ban „segélyben részesített” az egyesület, 215.725 volt a macska és 82.628 a kutya. A beteg háziállatok az állatkórházakban 45.167 ápolási napot töltöttek, míg operálásra, orvos-ságra félmillió dollárt költött az egyesület. (Szép, szép, de a keresztény és a cserkész

ilyenkor mégis arra gondol, vajjon jutott-e minden szegény embernek hely valami kórházban és betevő falat? Mert a sorrend mégis csak ez!)

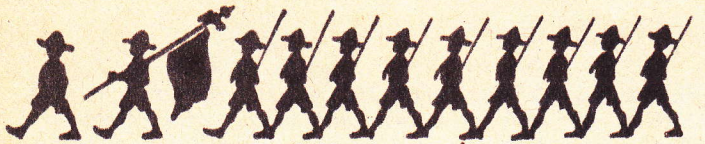
A kutyahűség pártját ritkító esetéről számolt be egyik vidéki napilap.

Egy vármórszázados a pestkörnyéki Klotild-ligetben lakott hosszabb ideig. Itt kapott ajándékba egy fiatal farkaskutyát, amelyet felnevelt. Szeptember közepén a százados *Szentgotthárdra* helyezték. Néhánynapi itteni tartózkodás után egy ügyben *Kőszegre ment*. Magával vitte kedvenc kutyáját is, amelyet azonban a szállodába nem fogadtak be. A százados erre a vármórkirendeltségre vitte a kutyát, ahol éjszakára *megkötözve elzárták*. Reggel a kutyának hűlt helye volt. Elragta a köteleket, átmozgott a kerítésen és eltűnt. Végigjárta mondanivalókat a helyeket, ahol gazdája járt. A századosal azonban nem találkozott. Gazdája — aki szintén kereste — mivel sürgős ügyei elszóllították Kőszegről, fájó szívvel hagyta el a kutyát, de ideje a további keresésre nem volt. Pár nap múlva értesítést kapott *Klotild-ligetről*, régi házigazdájától, hogy a kutya teljesen lesoványodva, kimerülve ott járt, de egy napnál tovább nem tudták visszatartani, *ismét elment*. Azóta két hónap telt el. A százados már lemondott arról, hogy kedvenc kutyáját valaha is visszontlassa. A minap azután érdekes fordulat történt. A százados ismét Kőszegen járt és az utcán egyszer csak megpillantotta kutyáját. Az állat leírhatatlan örömmel fogadta gazdáját, akiről örömeiben majdnem leszakította ruháját. Mint kiderült, a kutya eltűnése után pár nappal *ismét Kőszegre jött véres lábakkal és lekopott karmokkal*. Napokig járt azokat a helyeket, ahol annak idején a százados megfordult, többször kergette el a szálló kapujától. Végre egy rendőrtanácsos vette gondjaiba és tartotta magánál mindaddig, amíg a hű kutyát a *szerencsés véletlen össze nem hozta gazdájával*.

Versenylovakat villanyárammal doppingoltak Chicagóban. Úgyesen megszerkesztett villanyozó készüléket alkalmaztak a nyereg alá, ahonnan majdnem láthatatlan vezeték vitt a lovak farkánál elhelyezett vörösrézlemezre. A zsoké zsebében villamos elem volt, amelynek bekapcsolása olyan erős áramütéseket mért a szerencsétlen lovakra, hogy azok kinyújtanak a legőrültebb vágatásba fogtak. Persze, volt dolga a a rendőrségnek s az embernek alig nevezhető gazfickók lakat alatt ülnek.

A Vezetők Lapjában az akadályversenyjelentések beküldésének meghosszabbított határidejét november 15-ben jelöltük meg. Ez sajnálatos sajtóhiba. A jegvégső határidő: a csapatok a kerületekhez október 20-ig küldjék be a jelentést!

Emléklapot kapnak a cserkészrádióelőadások szereplői. A cserkészrádióelőadások nagy sikerein felbuzdulva, a szövetségi rádiócsoporthoz elhatározta, hogy a jövőben minden csapat vagy cserkész sikeres szereplését egy-egy emléklappal jutalmazza. A díszes kiállítású, pompás emléklapot Nagy Istók, közismert rajzolóművésznök tervezte. Rajta, fiúk, melyik csapatnak és cserkésznek lesz jövő ilyenkor a legtöbb szereplési emléklapja?

mi újság a csapatoknál?

A Marezali 606. Prohászka-csapat szeptember 29-én rendezte első vidám hangulatú táborúztét, amelyen mintegy 300 főnyi közönség jelent meg. A község elkötelezettsége mint eddig, úgy most is nagy érdeklődéssel és szeretettel vették körül a csapatot.

A holdas este esendjében felhangzott a cserkészinduló, amelyet a kis csapat vonós zenekara játszott el. A szemek megcsillantak a táborúzté fényében és a cserkészek ajkán vidáman csattant fel a dal. A parancsnok lelkesedéstől szárnyaló beszédében a cserkészet magas szociális célját és a testvéries együttérzés fontosságát hangoztatta.

Majd mókás táborúzté számok hosszú sora következett. Mikor a vidámság a tetőpontra volt, megszólalt az esti harangzó, vigyázzba merevedett a kis csapat és a lilomos ifjak ajkáról fohász repült fel az Égek Urához.

A meghatódottság ült ki az arcokon és az egybegyűltek közül sokan itt újra megtanulták a jó Istent, a Hazát, egymást szeretni. Befejezőül Endrődli Gábor, a csapat tagja, az alábbi alkalmi versét szavalta el:

Táborúzté

Mikor a tábor népe összegyűjt
S millió csillag ragyog odafűnt,
Itt lenn ropogva ég a láng...
Elmúlt a nap s egy másik vár reánk.

Bár itt az este s fáradt már a test,
De arcunkra a lúz rózsákat fest,
S a lelkünk ismét újjá éléd. —
Testvér érzed, hogy jor, pezseg a véred?

Fent a „hadak-útja” éppen közepén szeli át az eget, —
Tündöklő csillagok közt Csaba daliás seregét vezel.

Pajtás, rakj a tűzre! Ropogva égjen,
Hogy a vándorok, ott fenn az égen
Hadd lássák, vajjon merre is az út,
Melyen Csaba serege hazajut.

S ha ők nem is, de szellemük
Örökké itt lesz s küzdve küzd velünk.
Emlékük fűti majd a sziveket —
Testvér, ne csüggedj, lesz még kikelet!

A szőregi 585. sz. Dr. Tallián B. es.-es. aug. 12-én és 15-én azonos műsorú, jólsikerült előadást rendezett. Aug. 19—20-án a csapat Kond farkaskölyök-falkája szép kirándulás keretében mutatta meg, hogy a kisfiúk is megteszik, ami tőlük telik. Aug. 24—25—26-án a csapat tagjai két és fél napos táborba szálltak a falutól 8 km. távolságban levő deszki erdőben. Azután a csapatmunka szept. 1—15-ig szünetelt. A csapat tagjai nagy lelkesedéssel fogadták a filléres Magyar Cserkészt.

Kedves Pajtám!

„A cserkész ahol tud, segél!” — de jól! — Nemrégiben egy utcát kerestem, megállítotlak és útbaigazításokat kértem. Te készséggel álltál rendelkezésre és megmagyaráztad — bár kissé körülményesen — és hozzáfogtam a keresésnek. Egy órába telt, míg rájöttem, hogy rossz tanácsot adtál! Pajtá! vagy jól igazítsunk útba vagy sehogy! Ha nem vagyunk biztosak a dolgunkban, ne resteljük bevallani. Mindenesetre löbbit használunk veled, mint a hiúságodat legyezgető, nagyképű, de rossz tanácsal.

„A cserkész másokkal szemben gyöngéd.” A nyugtató városi utcán egyszer testi hibás embert láttam. Ahogy különös járásmódjával tovahaladt, a szembejövőök mind megbámulták. Szegény embernek az arcán látni lehetett, milyen kínos neki ez a megbámulás. Nagyon elszomorodtam, amikor Téged lilimmal a melleden, szintén a kíváncsian megbámulók sorában láttalak! Nem gondoltál arra, hogy ezzel szegénynek a testi fájdalma mellé még lelki fájdalmat is okozol? — Légy szemfüles az utcán, de tudj uralkodni a kíváncsiságod fölött! Azt nézd csak, hogy hol segíthetsz. Vagy hol tanulhatsz.

Sokszáz cserkész gyűlt össze valami ünnepségre és Te nagyot neveltél egy öregcserkészen, amiért az illető — 30 év körüli lévén — nem volt éppen deli megjelenésű. Örültem, hogy az öregcserkész nem vette észre a nevelésedet. Mert vajjon mit szólhatott volna hozzá, hogy Te kineveled, amiért ő nem szégyenli (mint sok 18—19 éves!) a cserkészház és öreg fajjal is fiatalos kedvvel vesz még részt a cserkészmunkákban. Kíváncsi vagyok, vajjon Te is cserkészházban feszítesz-e majd 30 éves fejjel?

Péká.

Hosszu évek óta beváltak az ASPIRIN

tabletták
minden meghűléses
betegségnél és
reumás fájdalmaknál.

A valódiságért és jószágért szavatol
a minden tablettán látható felírás:

Gyógyszertárakban kapható.

A 421. sz. Báthori Gábor püspök cserkészesapat a 919. sz. Arany János cserkészcsoporttal együtt augusztus 2-án indult el a határszéli Somoskőújfalu melletti táborába. A csapat két tagja négy napos mátraí túra keretében gyalog tette meg az utat a táborhelyre.

A táborban minden órának külön órsi tábora volt. A tábornyújtotta alkalmakat több értékes kirándulás keretében ismereteink bővítésére használtuk fel.

A csapat új tagjai Salgó várban tettek fogadalmat, a régiek pedig ugyanitt megújították fogadalmukat. Alattunk terült el egyik oldalon a gyönyörű magyar völgyeknek végtelen sora, a másik oldalon pár száz méterre a cseh uralom alatt levő erdőborította hegyek szívták magukba a lelkekből feltörő Himnusz hangjait.

Vasárnap a falusi evangélikus lakosság meghívására résztvettünk a náluk kéthetenként tartani szokott istentiszteleten. Este a falu részvételével ünnepélyes táborúztét tartottunk. Közel száz gyerek sereglett össze a faluból táborúztéünkhöz. Megtanítottuk őket néhány nótára és csatakiáltásra.

Hadjátékok (Salgó vára történetéből vett feladatokkal), éjjeli riadó, gyereknap, céllovászat, kézilabda- és futbalversenyek, játékok, gyephoki, órsi főzés, órsi portyázások tették még változatossá a gyorsan pergő napokat.

A tábor végén, hogy a táborunk mellett fakadó hővíz forrás vizének tisztaságát megvédjük, fatönkökből, kövekből, földből és mohából gyönyörű tetőt építettünk föléje, a víznek fából kivágott csurgót, a merítésre alkalmas terület, a fáradt turistáknak pedig padot készítettünk. A forrást „Báthori forrás”-nak neveztük el.

A csapat vándordíját, mint legjobb táborozót, Szemők János, a Fecske-órs tagja kapta. A legjobb táborozók könyvjutalomban részesültek.

A 46. C. S. I. es.-csapathoz szept. 8-án őszi szemle volt, este pedig táborúzté a szülők számára. A jól sikerült ünnepség, amelyen a farkaskölykök is szerepeltek néhány ügyes számmal, a legjobb hangulatban ért véget.

A 911. sz. Szent Imre es.-es. idén érkezett el 10-ik esztendejének küszöbéhez. E jubileum méltó bevezetésül szept. 23-án a budapesti központi ereklés országzászlónál a csapat díszőrségi szolgálatot látott el.

November 4-én, a csapatalapítás évfordulóján, házi ünnepélyt szándékozunk rendezni.

A csapat a nyár folyamán Tóváros-kerten táborozott 50 fővel. A táborban órsi akadályversenyt is rendeztünk, majd több értékes és hasznos kirándulás közben telt el háromhetes nagytáborunk. A nyár folyamán egy cserkészház Ausztriában, egy cserkészház pedig Londonban gyarapította a cserkészméreteit. Azonkívül a nyár folyamán cserkészházunkat is méltóképpen előkészítettük a jubileumra.

Jótett-hét?

De furcsán hangzik! Ugyan mit jelenthet? ! Olyan hetet, amikor jótetteket végeznek! Hát máskor talán nem is lehet jótettet végezni? Vagy aki ezen a héten elvégezi, annak nem kell többet az egész évre? Hát nem oda Buda, kedves Barátom! Másról van most szó. Igenis, a nyakkendő-görcsöt minden nap fel kell oldani. És amikor nincsen cserkésznyakkendő a nyakodon, akkor is csak gondolni kell arra a csomóra. Neveljük rá önmagunkat, hogy mindennap végezzünk valami igazi jót.

A jótett-hét karácsony előtt lesz. Addig minden leleményességünket fel kell használni, hogy a szokásos napi jótéttnél többet, nagyobbát végezzünk. Seregszemlét akarunk tartani a magyar cserkészlekek felett, hogy mennyi szeretet van bennük s vajjon mire megyünk, ha úgy egyszerre minden csapat, minden magyar cserkész egy nagy erőforrásba hordja össze a lelkében lakozó szeretetet. Erőpróbát akarunk tenni, hogy mit tudunk segíteni magyar testvéreinken.

A városok külterkein sok szegény gyerekek nem csillog karácsonyja az otthonában Jézus születésnapján. Milyen jó lenne, ha sok-sok szomorú arcot tudnánk mosolyra deríteni! A magyar tanyák és falvak népe is hív és vár bennünket. Először ismerkedjünk meg velük, azután menjünk ki hozzájuk jól fölkészülten, boldog karácsonyestet rendezni.

Gyűjtsetek az ismerősök körében nélkülözhető, használt vagy kevésbé rongált játékokat. A rongáltakat az otthonban műhelymunkaként javítsátok ki. Azután rakjátok szépen csoportokba. Használt, de azért még használható ruhákat is gyűjtsetek. Az édesanyjótok a karácsonyják elkészítését is vállalják, szépen megosztva, hogy egy szülőre ne jusson túlsok teher.

Értékes, hasznos, falusiaknak való magyar könyveket is gyűjtsetek s vigyék a nádfedeles, hólepte kis házakba, ahol a hosszú télen át csak a sokesztendős öreg naptárt olvasgatják, ha ugyan nem valami ponyvaregényeket. Terjesszük így is a magyar szellemet s ha kimegyünk a falura, rendezzünk ott magyar karácsonyestet. Ezt persze szenteste előtt kell elintéznünk, hogy akkorra már mindnyájan otthon várhassuk a Jézuskát családunk körében.

Fiúk, fogjatok már most munkához, hogy kellően felkészülhessetek a magyar cserkészlet közös nagy jótett-hetére. 1934 telén legyen boldog karácsonya minden magyarnak.

Sikeres jó munkát kíván:

Ede bátyátok.

Nagy ajándék a Magyar Cserkész olvasóinak

— A filléres könyvsorozatról. —

Senkinek sem mondom nagy újságot, ha ezennel kikürtölöm a valóságot: a filléres nagy Magyar Cserkész sikerült! A magyar fiúk, cserkészek és nem cserkészek tízezer-számra jelentkeznek előfizetőikül és a Magyar Cserkész olyan példányszámban jelenik meg, amilyenben még magyar ifjúsági lap soha meg nem jelent.

Most aztán itt van a nagy meglepetés! Ezernyi lapon és levélben írják cserkész és nem cserkész előfizetőink, hogy már most meg akarják kezdeni a könyvtárak jelállítását a mi kiadványsorozatunkkal. De ez nem olyan könnyű ügy. Ezt a könyvsorozatot nem a vezetők kezdeményezik, ez a fiúk maguk akarják. Arra szólítjuk fel tehát előfizetőinket, hogy íme, itt az alkalom, tervezzük meg ezt a könyvsorozatot együtt.

Felajánljuk egy állandó, olesó, közkedvelt könyveket adó könyvsorozat megjelenését. Beszélgessünk egy kissé erről a dologról úgy, mintha csapatösszejevetelen volnánk. Felteszem a kérdést. Beszéljünk először arról, mennyit tudunk fizetni egy-egy kötetért. Világos, hogy a legnagyobb kedvezményt annak kell nyújtani, aki előfizet egy sorozatra és ezzel a vállalkozás iránt érzett bizalmát fejezi ki. A válaszom a kérdésre tájékoztatólag az, hogy az előfizetők egy tíz-tizenkét éves, vagyis százhatvan-százkilencvenkét oldalas, cserkészkönyv alakú

kötetet *harmine fillérért* kapnának, a többiek, a nem előfizetők számára pedig kétszer annyiba kerülne. A könyveknek két színben nyomott kartonborítékuk lesz.

Ilyen áron világirodalmi remekeket kiadni csak abban az esetben lehetséges, ha legalább tízezer jelentkeznek vevőnek. Már most mely könyvek jelenjenek meg? A Magyar Cserkész a feleletet erre a kérdésre *töledek várja, magyar fiúk*. Írjátok meg tehát a mellékelt levelezőlapon, melyek azok a könyvek, amiket *legszívesebben* sorolnátok be a könyvsorozatba, ha rátok bízna a sorozat könyveinek összeállítását.

Ezzel be is fejeztük a tanácskozást és most kibocsátjuk kérdőleveinket, hogy megtudjuk, mit határoz a magyar fiúk népszavazása.

Már a november 15-iki számban kihirdetjük, hogy a könyvsorozatot megindítjuk-e vagy nem és karácsonyra kedvező esetben az első kötet már meg is jelenik. Ezért a népszavazáson mindenkinek a szavazatát figyelembe vesszük, aki választ legkésőbb november 1-ig a Magyar Cserkész szerkesztőségébe (V. Nagy Sándor u. 6) eljuttatja. Vezetőitek megalkották számotokra a Filléres Magyar Cserkész, most Ti építétek tovább a filléres könyvsorozatot!

v. Temesy Győző.

Angol gyakorlókör. A 100 Ö. csapat Jamboree-tölmácsokból alakult úgynevezett külügyi raja gyakorlókört indít, ahol első sorban az angolul már tudó cserkészek nyelvismeretüket társalgási órák, vitaesték, cserkészösszejevetelek stb. keretében továbbfejleszthetik. A gyakorlókör tagja lehet minden tizennégy évesnél idősebb olyan cserkész, akit a rajparancsnokságból alakult háromtagú bizottság (Átányi István, Szentkirályi József és Yolland Geoffrey) arra megfélelőnek ítél. A csapatszerű tevékenység sikerének érdekében a bizottság a jelentkezőket a 100-as hagyományok alapján egyénileg is megválogatja s döntése ellen fellebbezésnek helye nincs. A gyakorlókör első összejeveteletét október 25-én este hat órakor tartja a 100 Ö. csapat otthonában, Budapest, V. Sas u. 15. III. 9 s ettől kezdve minden második csütörtökön. Tagul jelentkezni már október 18-án lehet ugyanott, ugyanolyan időpontban, azután pedig a gyakorlókör összejevetelein. Kellő számú jelentkező esetén kezdők számára angol nyelvtanfolyamot indítunk.

Öregcsont pályázat

határideje mérföldes léptekkel közeledik. November 15-ig még négy heted van, hogy a 250 pengő készpénzzel jutalmazott pályázaton, melynek feltételeit a Magyar Cserkész szeptember 15-iki száma közölte, részt vehess. Az első kerület hadijátékán már erős fölényben voltak azok a csapatok, melyek a felszerelés gondos összeválogatásával, kisebb súlyú hátizsákban több szükségeset és hasznosat tudtak helyes csomagolásban magukkal vinni. Lássuk hát, kinek a nevéhez fog fűződni a tökéletesen összeállított szolgálati, kirándulási és táborozási cserkészfelszerelési szabályzat. Öregcsontok, ez hozzátok méltó feladat!

Világstatisztika. A londoni nemzetközi cserkésziroda most adta ki ismét a világ összes cserkészeinek kimutatását.

A kimutatás szembeállítja az 1931. évi és 1933. évi adatokat. Ezek szerint 1931-ben összesen 2,039,349 cserkész volt az egész világon, míg 1933 elején ez a szám 2,254,645-re emelkedett. Ebben a létszámban a vezetők 328,849, a kistíűk 377,544, az öregek 84,399 fővel szerepelnek.

A legnagyobb cserkészlétszám az Egyesült-Államokban van, 889,154, a legkisebb pedig a szomszédban, Mexikóban — 50! A következő legkisebb létszám — 56 — ugyancsak a szomszédban van, Panamában, bár ebbe a létszámba nem számítanak bele az Egyesült-Államok fenhatósága alatt álló úgynevezett Canal Zone, a Panamacsatorna mentén levő cserkészek.

A kimutatás első ízben arányosítja az egyes országok lakosságának számát a cserkészlétszámhoz. Ebből az érdekes kimutatásból meglepetéssel értesülünk arról, hogy a világ legsűrűbb cserkészlétszáma Hawai szigetén van, amennyiben 368,336 lakosra 2670 igazolt fiúcserkész (vezetők és farkaskölykök nélkül) esik, tehát minden ezer lakosra 7.26 cserkész, vagyis a cserkész-sűrűség 7.26‰ (ezrelék). A sorban következők Sziám 5.97, Amerikai Egyesült-Államok 5.39, Anglia 5.31 ezrelékkal. Magyarország 3.26 ezrelékkal tekintetben Kanada 3.32 és Uj-Fundland 3.0 között fekszik. Az aránylag legkisebb sűrűséget a Menekült Oroszok mutatják ki, ami természetesen is, hiszen összesen 821 cserkészük 165 millió lakossággal van szembeállítva. Utánuk következnek Mexiko 0.003 és Kolumbia 0.01 ezrelékkal.

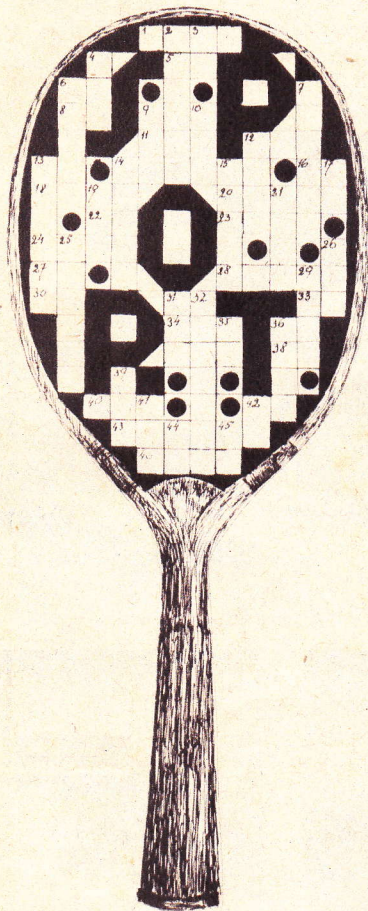

Rovatvezető a 64. Szt. Asztrik eses.
(Minden, a rejtvényrovatot érdeklő levelezést a csapat címére: Sopron, Bencés-gimnázium — kell küldeni.)

NAGYOKNAK

1. Keresztrejtvény

Beküldte: Pápay Elemér 585. 3 p.

Vízszintes sorok:

1. Jegestengeri állat.
5. Helyhatározórag.
6. Állat lakása (ék).
8. Vadász teszi.
9. Író keresztnéve.
11. Szerszám.
12. Ilyen tag is van.
13. Arzén vegyjele.
14. Gyümölcs.
16. Visszafelé háziállat.
18. Ravasz...
20. Ilyen tű is van.
22. Mutatószó.
23. Talpmárka.
24. Város Olaszországban (ék).
27. Argon vjele, J nélkül bányaváros Krajnában.

30. Cs régiesen.
31. Nem törött.
33. Ásatásairól híres ószövetségi város.
34. Kovács úti.
36. Személynévmas.
37. Nagyapa becézve.
38. Francia névelő.
40. Mező.
42. Mese mássalhangzói.
43. Régi pénz.
46. Német ló.

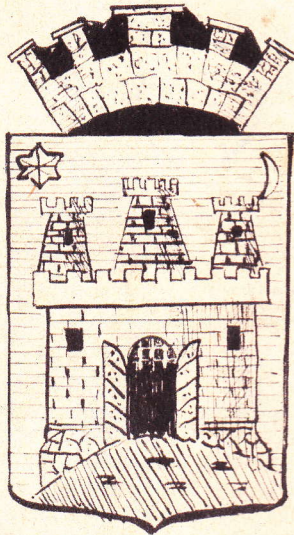
Függőleges sorok:

1. Ilyen rendelő is van.
3. Kicsinyítő képző.
4. ... lény.
6. Nem drága.
7. A baka is az.
9. Edényeken van.

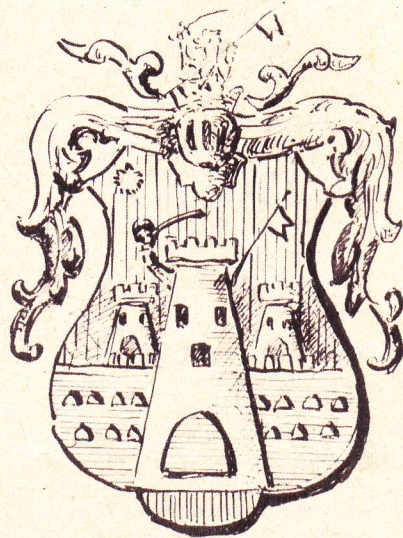
10. Helyhatározórag.
 12. Díszkert.
 13. Bibliai hegység.
 14. Pap az óperza vallásban.
 15. Virág.
 17. Kettős mássalhangzó.
 19. Cserkészjáték.
 21. Pogány isten. Több megye alkotja.
 26. Gyermekek teszi.
 29. Folyamunk.
 31. Ósanya.
 32. Csomagolnak vele.
 35. Fűszer.
 36. Ilyen a borotva.
 39. Hajó veszedelme.
 41. Lakoma.
 42. Jelen.
 44. Nevelő teszi. (ék).
 45. Néz mássalhangzói.
- Csak a dültbetűseket küldjétek be.

2. Címerrejtvény

Beküldte: Öreg Sas. 2, 2 pont.

Mennyire büszke minden város a címérére. És méltán! Micsoda változatoság, micsoda szépség, micsoda tömörül egy képbe. Próbáljuk megismerni hazánkat. Gyerekek, elő a tudástokat. Melyik két gyönyörű városunk címerét közöljük?

3. Betűrejtvények

Beküldte a 106. cs. 2, 2 pont.

a

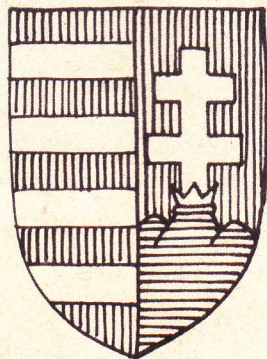
b

ia zás

cisz zó

KICSIKNEK

1. Dudika, a csapat ceruzaművésze, azt az utasítást kapta a Parnok úrtól, hogy a Hollók francia cserkészvendégének rajzolja le a magyar címert.

— Nemzeti ügy, a csapat ismertté lesz, — rémlik fel Dudika előtt a szívárványos jövő. Milyen nagy a csalódása, mikor a Parnok úr csak ennyit kérdez a kész rajz láttára: Dudi, hát ezt kértem tőled?

Beküldte: Béla bá. 4 p.

2. a) Melyik az a hangszer, amelynek a neve a száj egy részét foglalja magában. 2 p.

b) Melyik az a hal, melynek nevében a fej egy fontos része szerepel. 2 p.

3. Betűrejtvény

1 p. Küldik a szolnoki reálgimnázumból.

csata x ű

4. Betűrejtvény

2 p. Közli: Pacsirta, Miskolc.

? morog g &

MEGFEJTÉSEK

Júl. 1—15. szám. Nagyoknak. Vízszintes sorok: 4. Amerigo. 9. Imához. 14. Takarodó. 17. Avar. 19. Akela. 23. Haleb. 26. Félelem. 32. Mekog. 34. Fakigyó. 42. Tilos. 46. Dánia. — Függőleges sorok: 1. Cím. 3. Fogadalom. 4. Agát. 11. Rover. 21. Teleki Pál. 24. A fűmag. 25. Betegápolás. — 2. Avar, Yale, Doyle, Beszkárt, Elő, Főző, Kutat, Sott, Tesz, Ek Koszter atya főszerkesztő utóda lett Velösy Elek bá. — 3. Kormányfőtanácsos (Hibás volt a közlés). 4. Frangepán. 5. Kerületi verseny. Kicsiknek. 1. Pázmány Péter. 2. Berzsenyi Dániel. 3. Szinpompa. 4. Árapály.

Aug. 1—15. szám. Nagyk. — Vízszintes sorok: 22. Zivataros időjárás valószínűsége. 29. Skarlát. 31. Pazarol. 37. Megragad. 45. Alakítás. 46. Elődalog. 50. Nem leli. 61. Kasznár. 64. Ulánus. 75. Utépítés. — Függőleges sorok: 2. Szérűskert. 3. Parokia. 5. Szekér. 7. Ruhatár. 12. Saláta. 16. Kaszálás. 17. Hivatali. 22. Főltaláló. 22a. Záporeső zúdul a kirándulók fejére. 23. Vízipolójáték. 32. Levonás. 58. Amatőr. 2. Bizánc. 3. Tulajdonnév. Kicsik. 1. A bocinak lópatája van. 2. Amíg Párisból Pekingbe érsz, 30 vonattal találkozol. 3. Mi érdekel. 4. Számcsata.

ÜZENETEK

175. Sasok. Ha mirajtunk múlték az egész! A G. H. intézi az anyagi oldalt. Ha persze irások után sem kaptatok semmit, ez rettenetes. Elek bával majd talán sikerül elintézni. A jövőre vonatkozóan közöljük, hogy ilyen nehézség nem lesz.

Gregus. Vigyázz a morzéra. Sok hiba volt benne. Pedig a megfajtásod jó volt és igen szorgalmas.

Szollár Tibor, Bodó Mihály, Nagy Ferenc. Köldjétek be címeiteket.

Jécsay Antal, Szeged. Várjuk munkádat (szeretettel köszöntünk, mint új munkatársat). Próbálj rejtvényt is készíteni. Ötle-teset.

Farkas Ernő, Szeged. L. Jécsay üzenetét. Persze hogy küldj minél többet. A morze-rejtvényt nem ment át a rostán. Túláságosan egyszerű. Tudsz te jobbat is. Szervusz.

Rejtvénybeküldők. A rejtvény rajzát külön lapra, tussal készítve kérjük. A filléres M. Cs-nek nincs nyomdal nehézsége, azért bármilyen rejtvényt küldhettek.

KÉSZÍTSÜNK CSŐBÚGÓT!

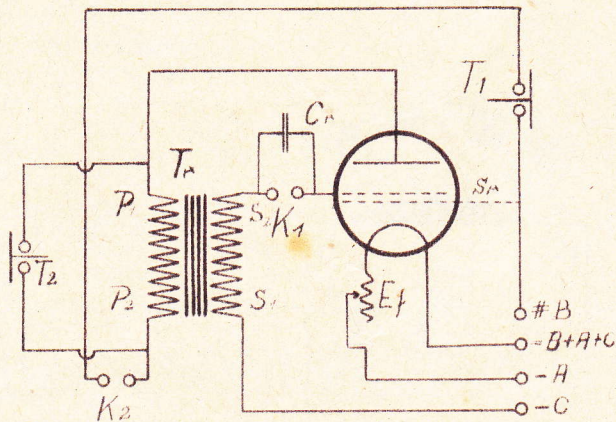
Lássuk csak, mi minden kell hozzá! A legfontosabb a cső, a rádió-lámpa. Megfelel csaknem minden telepes cső, leginkább azonban a hangszóró-cső. Amennyiben duplárácsos (a rajzon S_r) csővünk van, azt is jól használhatjuk, azonban hangszóróerősségű hangot nem várhatunk tőle.

A másik fontos alkatrész a T -vel jelzett hangfrekvencia transzformátor. Bármilyen jó erre a célra.

A K_1 és K_2 a Morse-pogogtatót jelenti. Általában a K_1 helyre szokták bekapcsolni (s akkor a K_2 helyét rövidre kell zárni) azonban ajánlhatom azt a megoldást, hogy a K_1 -et rövidre zárva (amikor a C_r 1000 cm-es rácskondenzátorra sincs szükség), a morzézéskor az anódáramot szakítsuk meg a K_2 helyen.

A hang magasságát az E_f jítbellenállással szabályozzuk.

A telefontagylót is két helyre köthetjük be. Vagy a T_1 , vagy pedig a T_2 -vel jelölt helyre. Kísérletezzétek ki, hogy melyik megoldás ad szebb és erősebb hangot. (T. i. ez csőtől és transzformátortól függ.) Amennyiben a T_2 -n hallgatunk, akkor (nehogy meg legyen szakítva az anódáramkör), a T_1 -et

rövidre kell zárni. (A T_2 -t nem szabad rövidre zárni!)

Az A a jíttelep jelenti, ez attól függ, hogy milyen csöveket használunk; ugyanúgy a csövektől függ a B anódtelap is. A C előfeszültségtelap csak némelyik — nagyobb teljesítményű — csőnél szükséges, különben rövidre zárjuk a helyét.

A fényképek közül az egyik nagyteljesítményű csőbúgót, a másik három pedig egy másik, telepekkel egybeszerelt, duplárácsos csővel működő csőbúgót, illetőleg az alkatrészeit s az elrendezését ábrázolja.

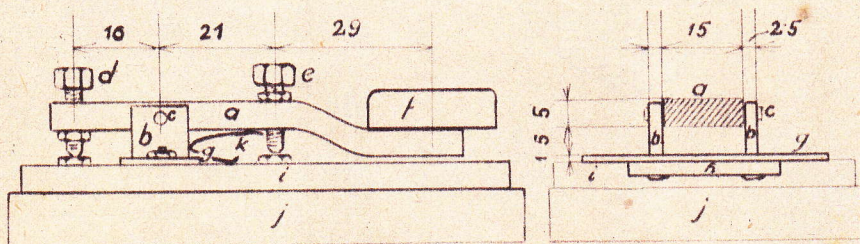
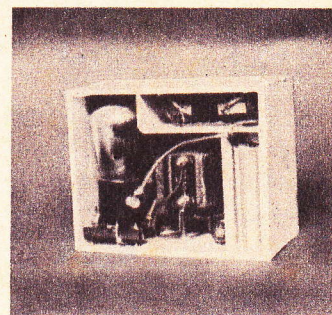
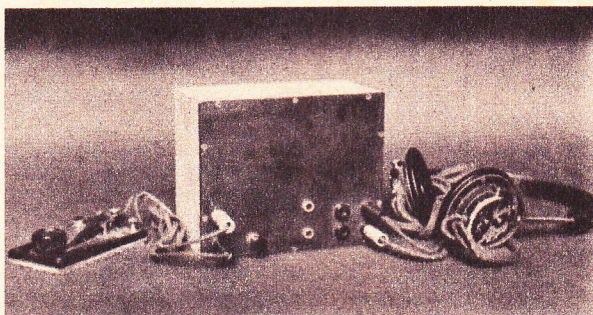
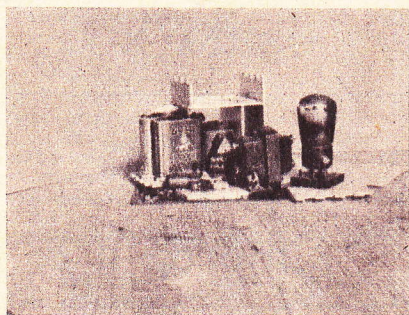
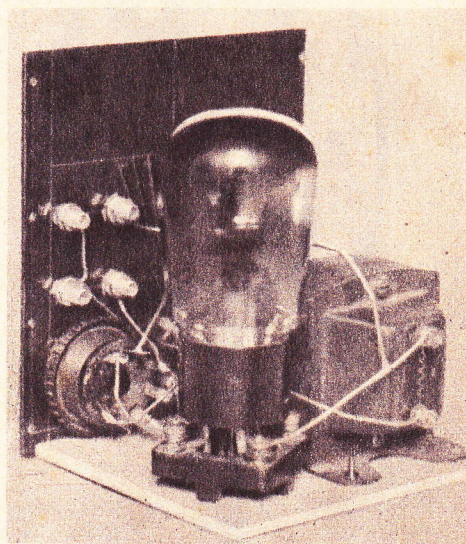
Nem hiszem, hogy nem akadna minden faluban és városban egy-egy olyan lelkes amatőr, aki nem szívesen állana ren-

delkezésekre, ha tanácsért fordultok hozzá.

Az itt közölt csőbúgók folyó hó 22-én délután 4—5-ig a M. Cs. szerkesztőségében megtekintethetők.

Azt természetesen nem is kell mondanunk, hogy az elsorolt alkatrészeket pontosan a rajz szerinti kapcsolásban kell huzallal összekötni. Aki nincs teljesen tisztában a dolgokkal, az olvassa el a M. Cs. 1932. évfolyamában közölt cikkeket, vagy ha pesti, jöjjön be a M. Cs. szerkesztőségébe, hozza be az anyagot, amiből búgót akar készíteni s szívesen adunk felvilágosítást.

Res.

A Morse-billentyű rajza a M. Cs. okt. 1.-i számának 28. oldaláról véletlenségből kimaradt. Most pótoljuk.

Gyakorlatot helyszűke miatt csak a következő számunkban hozhatunk. Addig nem árt, ha az eddigieket ismétlítek.

A morse-versenyt előreláthatólag december elején tartjuk meg (megfelelő jutalmakkal!). A tempo 30-as lesz (30 betű percenként).

PÉNZ, AZ A LEGKEVESEBB!

Ez baj, de éppen ezen a bajon akar segíteni a Magyar Cserkész, amikor kihirdette a

nagy ezerpengős pályázatot.

Mindenki résztvehet rajta, aki lapunk 18—22. számaiban közzétett pályázati rejtvények közül legalább egyet megfejt és azt a lapból kivágott szelvényvel együtt levelezőlapon, vagy levélben a KIADÓHIVATALNAK (Budapest, V. Nagy Sándor utca 6.) legkésőbb december 5-éig beküldi.

A Karácsony előtt megtartandó sorsoláson a készpénzben kifizetendő ezer pengőn kívül még 200 értékes nyereményt lehet elcsípni, amelyeknek felsorolását a múlt számunkban már megkezdjük.

Menj, fuss, rohanj, ha Neked is viszik a tengered, fizess elő azonnal évi 2 pengőért a Magyar Cserkészre, mert csak hat szelvényvel lehet előfizetni, az első számból pedig máris alig van készletünk.

Példányonként 20 filléért az újságárusoknál is megveheted a lapot!

Az 1000 pengős rejtvénypályázat harmadik sorozata

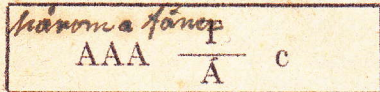
1. Képrejtvény

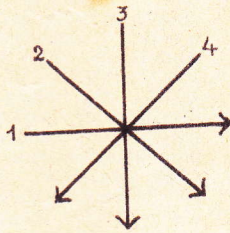
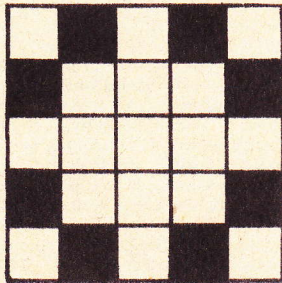
2. Szótagrejtvény

- évél
- apír = e szavak helyes kezdő-
- gár betűiből dalban is megéne-
- asza kelt magyar fővezér nevét
- rany kapjuk.
- ilines

3. Betűrejtvény

4. sz. rejtvény

1. Ilyen nevű megye van hazánkban.
2. Ismert sporteszköz.
3. A lejtőről leguruló tárgyat ez indítja el.
4. Fából rakják.

Folytatjuk díjaink felsorolását. Ezen díjak az egyes cégek nagylelkűen felajánlott adományai, amit ezúton is hálásan köszöntünk.

1 db gramofon, a Bayer aszpirin ajándéka.

4 db Terta szeszgyázlőző, TELEFONGYÁR RT. (VII., Hungária krt 126.) ajándéka.

3 db írószéres esomagy egy-egy középiskolás fiú egész évi szükségletére, a SCHULLER JÓZSEF RT. (VI., Lóportár u. 9—11) ajándéka.

1 db körző-készlet, SZÉNÁSSY MÓDSZERŰ PAPIRGYÁR, Földmár Sándor (IV., Ferenc József rpt 20.) ajándéka.

Több doboz Multin kakaó, a MEINL GYULA RT.) ajándéka.

1 vég cserkész-flanell, POLLÁK HERMANN RT. (V., Bálvány u. 16.) ajándéka.

24 méter alhambra selyem, 6 méter Mária sál, 14 méter Gladys sál, FILTEX RT. (V., Szt. István tér 15.) ajándéka.

1 db kis táskagramofon, MUSICA RT. (VII., Erzsébet krt 43.) ajándéka.

3 db 20.— P-s szürke-taxi használatra jogosító jegyutalványfüzet, AUTÓTAXI RT. (Kerepesi út 15.) ajándéka.

2 db Latleel utazópárna, 2 pár cipőre való Pálma-Okma talp, 2 db Emergő iskolatáska, a MAGYAR RUGGYANTA RT. ajándéka.

2 pár zsíros tehénbőr duplatalpú bakancs. KOVACSEVICS MILENKÓ RUHÁZATI ÜZLET (Petőfi Sándor u. 3.) ajándéka.

50 db fertőtlenítő mosdószappan, KOLOZSVÁRI (Heinrich József) SZAPPANGYÁR (X., Hölg u. 3. sz.) ajándéka.

20 db Izsák fényképező film 6x9-es méretben, IZSÁK JÓZSEF RT. (V., Pozsonyi út 63. sz.) ajándéka.

Magyaros motívumú színes zsebkendők, az INDANTHREN FESTÉK GYÁR, ajándéka.

A KIADÓ POSTÁJA

Az alábbiaknak köszönjük a lelkes és kedves sorokat: **Végyvári János** Baja, **Borbula Pál** Mezőbény, **Zseni József** Kiskunhalas, **Kovács Géza** Szeged. — **Tóth Károly** Gyoma. Küldd be a cikket, látatlanba még a Magyar Cserkész szerkesztője sem tud bírálatot mondani. — **Andó Lajos** „Norton” Budapest. Köszönjük az előfizetőket. Többet is fogsz szerezni? — **Dienes László**, **Szentes**. Kérésedre a legközelebbi számokat még megküldjük. De a pénzt, amint ígérted, november 1-én tedd postára, mert különben a november 15-i lapot már nem olvashatod. — **Szittya S.** Baja. Dicséretes az az erőfeszítés, amivel a Magyar Cserkészre takarítod meg a pénzedet és nem másra költöd el. Szívesen küldjük a lapot november 1-ig, reméljük, hogy akkor postára tudod tenni. — **Agonás Pál**, **Kevermes**. Köszönjük a szelvény gondolatot. Ennek a megoldásnak is vannak nehézségei: könnyen elvész, nehéz kezelni és főleg könnyű utánozni. — a lapot pedig így is csak meg kell csonkítani. Sokat gondolkoztunk más megoldáson, de eddig nem tudtunk okosabbat kitalálni. — **Révány József**, **Nagykanizsa**. Köszönjük a kedves és lelkes segítséget. Reméljük, hogy a Magyar Cserkész érdekes cikkeivel ezt meghálálja neked. Ha tudsz még előfizetőket szerezni, kérünk segíts. — **Botár Líviusz**, **Balatonyörök** és **Csengery Kálmán**, **Rákospalota**. Megfogadjuk a jó tanácsot és iparkodunk a szelvényt olyan helyen elhelyezni, ahol a másik oldalon nem kell értékes dolgot ezáltal kivágni. — **Komátinger István**, **Bp.** Lehet több szelvényt is egy borítékba tenni. — **Jakab Endre**. A szelvény nagysága mindig a rejtvénytől függ. Nem szükséges minden rejtvényt megfejteni, elegendő egy is. — **Bors János**, **Makó**. 1. Minden pályázatot jutalmazunk. 2. Az öregesont

pályázaton résztvehet. 3. A morze-tanfolyamra való jelentkezés határidejét a vezetőleg később külön közli. — **Szaufnauer Ferenc**, **Köszeg**. 1.— P-ös részletekben csupán a csapat parancsnokságán keresztül lehet előfizetni, amely egyszerre több példányt rendel meg, mert egyenként 1.— P-ös részleteket a kiadóhivatal nem képes kezelni. — **Falkai Győző**, **Hmvhely**. Köszönjük az üdvözlőlevelet. Az első számot jó lesz eltenni, mert a csapat parancsnokságának annyival kevesebbet küldünk, amennyit a csapat-tagoknak már közvetlenül megküldtünk. — **926. sz. es. es.**, **Starján**. A csapatot köszöntjük a lelkes és buzgó előfizetés gyűjtésért! Még sok ilyen szép eredményt! — **Junias János**. A pályázat idejében érkezett. — **Gyuresik Béla** **Hmvhely**. Szívélyesen üdvözlünk. — **Winter József** **Kistoreny**, **Dobozy László** **Rákospalota**, **Hauzinger István Bp.**, **Wekerle Péter**, **Hj. Forró Ferenc**, **Fallber Károly**. A pályázatok még idejében érkeztek és így azokat a bizottság elfogadta. — **Tasnádi András**. Valamennyi rejtvény beküldési határideje december 5. — **Kovács Imre**. Ahová a lapot járni akarod, azt a pontos címet írd fel a csekklapra, amin az előfizetési díjat beküldöd. — **Stoll Aladár**, **Tata**. Örülünk, hogy tetszik a lap. Szívvel köszöntünk. — **Lohrer Herman**. A XVI. évfolyam 1—16. száma 5.— P-be kerül. A pénz előzetes beküldése után a számokat kiküldjük. — **Szűcs László**, **Békés**. Küldheted 1-én is a pénzt, a legközelebbi számot mint látod megküldtük neked. — **Fehér József rt.**, **Rákospalota**. A rejtvények beküldési határideje december 5. Lehet ugyanis egyszerre valamennyi számból egy-egy rejtvényt beküldeni. Kis alakú szelvény kezelése nehézségek miatt nem valószínűsíthető meg. — **Halasi Emil**, **Győr**. Elég minden számból egy-egy rejtvényt megfejteni. — **Róka Pál**, **Veszprém**.

December 5-ig kell valamennyi pályázatot beküldeni. — **Pádár György**, **Kenderes**. Pályázatotad elfogadjuk. — **Séhelyi Zoltán**. Pályázatotad elfogadjuk. — **Trakul László**. Pályázatotad rendben van. — **Kárpáthy Zoltán**, **Rákospalota**. Azt elhiszem, hogy kibírnád, ha az 1000.— P kupánútne. Egész kellemes volna, ugy-e bár? — **vitéz Ladányi Domonkos**. Pályázatotad elfogadjuk. — **Rosenfeld Andor**, **Hmvhely**. Sajnos nem tudunk más megoldást találni, mint a szelvénykivágást, mert különben nagyon nehéz lenne a pályázatok egységes kezelése. — **Huszágh István**, **Váca**. Pályázatotad még elfogadjuk. — **Bartók Ferenc**, **Bp.** Elegendő egy rejtvény megfejtése is, de mind a 6 számból legalább egyet be kell küldeni. A beküldés határideje dec. 5. Elegendő, ha valamennyi rejtvényt akkorra érkezke be. — **Domján Gyula**, **Maglód**. Pom-pásan csináltad! Természetes, hogy a pénzt neked kell összegyűjteni és nem szüleidnek terhére lenni. Pályázatotad elfogadjuk. — **Kovács Tibor**, **Szilvárvár**. A helyes megfejtők között sorsolás útján osztjuk ki a díjakat. Elég minden számból egy rejtvényt megfejteni és beküldeni. — **Hugla L.** Rejtvény még idejében érkezett, elfogadjuk. — **Papp Jenő**, **Monor**. A rejtvényeket dec. 5-ig kell beküldeni, bárki pályázhat, aki a szelvényt beküldi, tehát nem cserkész is. — **Szemere József**, **Debrecen**. Örülünk, ha Te is előfizető leszel. — **Gondi László**, **Pécs**. Csak segíts te is édesanyádnak takarékoskodni, hogy mileőbb előfizetője lehess a Magyar Cserkésznek.

Sok kedves levélre helyszűke miatt csak a következő számban válaszolunk.

Követendő példa! A X. cserkészkerület 53 szegénysorsú tanoncifő részére 1/2 évre előfizetett a Magyar Cserkészre. A kerületek és vállalatok figyelmét felhívjuk erre a nemes példára.

1000 PENGŐS PÁLYÁZAT.

Lakás:

Szelvény.

Név:

Okt. 15-i rejtvénymegfejtés:

ÜZEN A MAGYAR CSERKÉSZ

Oszvold Győző, Salgótarján. Szép bemutatkozó levelednek örültem. A versek jók. Rendre sorra kerülnek. Csak írj máskor is. — **Rácz Péter, Kiskunhalas.** Ugy-e jó, hogy most már csak a Tied a lap? A beküldött „hangos hiradó” szívesen hoztam volna, de a cserkészrádió rendezője elmarkolta tőlem. Így aztán majd rádióan hallod viszont. Az útleírást — ha nem nagyon sablonos, hanem érdekes — kérem képekkel együtt. Fényes, pozitív másolatokat tudnak legjobban használni a nyomdában. — **Kovács István, Debrecen.** (43. Munka.) A Táborfűznél-rovat tovább él. „Mi újság a csapatoknál” cím alatt. Csapat-történeteket csak ritka esetben, igen rövidre fogottan hozhatunk. Hová lennénk, ha mind a 6—700 csapat helyet követelne krónikájának? Leveled többi részét a kiadó tudomásulvette. — **N. S., Pécs.** Nem, öregem, soha nem is dohányoztam. És mégis megvagyok. Ha rengeteg a dolog: megfogom az Ur kezét, de nem rongtom a szervezemet mesterséges izgató- vagy kábítószerral. Nikotinmentesített cigarettára? Az már csak a rossz szokás kedvéért van. — **Péceli N., Lajos, Nagykőrös.** Úgyes írás mind a kettőtöké. Mihelyt sorra kerülnek, találkoztok velük a rotációpapíron! További jó munkát! — **Ij. vitéz H. J., Bp.** Versed emlékezett az „Egy gondolat bánt engemet” című költeményre. Illik ez a hang fiatal férfiuhoz? Halál és háború és gránátzilánkokkal vegyes emberdarabok... Lehet, hogy így lesz, az Ursten ne adja! De addig élünk, dolgozunk, örülünk a szépnek! És legfőképpen szívesen veszünk az Ur kezéből minden végzést. „Nem bírom ki” — ez pogány beszéd. Próbálkozz más témákkal! — **K. E., Sopron.** Kiskomám, a nyomdafestéket jobban meg kell szolgálni! Hiszen a versedben tárgyi hibák is vannak (pl. csendes esti órákban, csak a szél zúg, tombol stb. A varjú károg és nem krárog! „Vélni hallanánk”. Talán hallani vélnék?) Te, ha látnád, hogyan egyszerű írók mennyit csiszolnak, javítanak a verseiken! Próbálkozz csak tovább, komoly, jó munkával, akkor te is ott szerepelsz majd az író fiúk között! — **Kovács Mihály, Békéscsaba.** Ugy-e, az újabb számok még szebbek, mint

az első volt? Csak szeresd, olvasd a M. Cs.-t. A pályázatra nem vonatkozik a többi rejtvények határideje. — **Gombos Jóska, Szeged.** Szeretlek leveled észinte, bátor hangjáért! Szép tőled, hogy példányonként megveszed a lapot, ha előfizetők nem lehetsz. Ha valami jót találsz benne, megmutathatod vagy felolvashatod a bajtársaknak is. A versek nem rosszak! A Zsibvásár igazán érdekes gondolat s a verselése is jó. De ha 2—3 hónap múlva átnéznéd, biztosan találnál csiszolnivalót. Ezt alkalomadtán hozom is. A „Vesszen Trianon” hangja nem illik bele lapunkba. — **Többeknek.** Ügyeljünk a csapathírek megfogalmazásánál: neveket a legritkább esetben közölhetünk, mert a cserkészlap nem ízhet személyi kultuszt. A közönséget érdeklő és tanulságos dolgokat annál szívesebben látjuk. — **Bunyor János, Diósgyőr.** Mind a két küldeményt köszönettel nyugtázom. Sorra kerülnek. Hogy tetszik a lap? Mi a hibája? Fiúk véleménye érdekelné főként. — **Benkő Bandi.** A rajzokat köszönöm. Mindegyiket felhasználom. Te, azt az autós „hosszvékonyocot” sehogys tudom bele tenni a lapba, mert nincs — közepé. Egy oldalra nem fér. Ha kettőre teszem, elvágom a képet. A szelvényedet leadtam. — **Balogh András, Bp.** Mind a két rajzod jó. A „cukrost” legközelebb hozzuk. — **Dr. Hendlovits Miklós, Bp.** Nagyon köszönöm a lelkes propagandát, iparkodunk a várakozásodnak minél becsületesebben megfelelni. A Károlyi-féle cikket szívesen hoztam volna, de Polcsi bácsi megelőzött. — **Lajos Géza.** A kifogásolt helyesírás megváltoztatása, kissé nehéz dolog, mert a nyomdák személyzete általában aszerint dolgozik, a kivételt külön ki kell kötni (és természetesen ellenőrizni). A szerkesztés hajszolt munkájában nem bírok felelősséget vállalni, hogy az általam kívánt írásmódot mindenkor érvényre tudjam juttatni. — **Bozó Gyula, Bp.** Érdekes útleírás. Kár, hogy már ilyen tárgyú cikk fekszik a fiókban, úgyhogy rövidesen nem ígérhetem a közlést. — **Farkas Bandi, Szőreg.** A népies babonákat szívesen közlöm. Kár, hogy nem írtad mindenütt oda a hiedelem okát, magyarázatát. — **Szoecák Lajos, Zalaegerszeg.** K. Béla bá' émesélte

kalandos, bátor felruccanásodat. Kemény fiú lehetsz! Hogy tetszik a lap? Nem írnál egyszer magadról? — **Cs. J., Szekszárd.** Hálásan köszönjük a szép propagandát. Általában megnyugtató az eredmény, bár még mindig nincs tiszta képünk. — **Ferjanecz Kálmán, Salgótarján.** Isten hozott „minálunk”. Beküldött novellád jó, csak túlságosan szomorú. Mások válassz napsugarsabb tárgyat! — **F. N. M., Botond.** Nagyszerű gondolat volt, hogy megírtad a filléres M. Cs. beköszöntőjének krónikáját. Köszönet érte! De a szép gondolatok „ruhája” még kissé gyengécske ahhoz, hogy a lapba kerüljön. A rímekre nagyobb gondot kell fordítanod, komám! — **Békési Ferenc 229.** Jól teszed, hogy telve vagy önbizalommal a jövő iránt. Hanem a versekkel még sokat kell küzdened! Jómagam is összeírtam tíz éven keresztül egy szekéredékre valót, míg elő mertem állni az írással. Rímek, tartalom, stílus, ritmus: mind csiszolásra szorulnak. Olvass jó, modern költőket. — **Rádló.** Cserkészszeméért harcoló, kedves kis komám, hogyan képezed azt, hogy a M. Cs. csak fűttent egyet és a rádió igazgatósága azonnal hetenként két cserkész-felőrt engedélyez? Még ezt a keveset is sok utánjárással lehet kiharcolni, mert a rádióknak az előfizetők kívánságára kell tekintettel lenni. És vajon hány pengő folyik be cserkészszekéből a rádió kasszájába? Roszszul értetted a második szám üzenetét: az 1000 P-s dolgokat a kiadónak kell küldeni. Sopronba a rejtvényrovathoz tartozó megfejtések kerülnek. — **Jácsai Antal, Szeged.** A bélyegrovatot dr. Hermann János vezeti a Bélyeggyűjtők Orsz. Egyesülete megbízásából. Leveledet átadtam neki. Örvendek, hogy a lap tetszik. Pedig csak ezután lesz igazán szép. Údv! — **Bojtár B. János, Bp.** Leveledet átadtuk a címzeteknek. Szeretettel köszöntlek olvasóink, és remélhetőleg terjesztőink — táborában. — **Többeknek.** Fiúk, ne kerjetez bocsánatot, ha bekopogtattok a M. Cs.-hez. Szívesen lát az minden férfi-palántát. Ha már nagyon muszáj, akkor is legfeljebb „engedelmet” kérünk. „Bocsánatot” csak akkor, ha rossz fát tettünk a tűzre.

KACAGJUNK EGYET!

Utánzás.

— Barátom, én olyan tökéletesen tudom utánozni a rigót, hogy a madarak mind hozzám szállnak.

— Az semmi! Én olyan élethűen utánzom a kakaskukorékolást, hogy a nap is feljön rá!

Összejövetelem.

— Fogadjunk fiúk, hogy tudok olyasmit mutatni, amit eddig még soha nem láttatok és soha többé nem is láttok!

— Lássuk!

Pista elvesz egy diót, feltöri, felmutatja a belét és lenyeli.

Igaza volt.

— Elhiszed Gyuri, hogy a papámnak van valamije, amit Rockefeller sem tudna megvásárolni?

— Lehetetlen! Mi az?

— Szegénységi bizonyítvány.

Cigánytréfák.

Rettentő hidegben vékony, kopott felöltőben siet a cigány az országuton.

— Nagyon vékony az a kabát, te cigány! — kiáltja oda egy úr a kocsijából.

— A kabát elég jó lenne! Csak az idő nem egészen hozzávaló!

Komisz, életlen borotvával faragta a cigány képét a borbély.

— Miből van az a borotva? — Kérdi a cigány.

— Tiszta acélból.

— Azsért hánnya mindkét semem a sikrát!

Bírósg előtt.

Bíró: — Minek hozta ezt a rengeteg botot? Vádlott: — Kérem szépen, az áll az időzésben: gondoskodjam védelemről.

Apród odahaza.

Jancsi: — De mama, miért nem szólsz egy szót sem sütes közben?

Mama: — Hát mit beszéljek, fiacskám?

Jancsi: — Például azt, hogy: nem akarsz egy süteményt, fiacskám?

Odahaza.

A nagypapa ölébe veszi unokáját, ki cirógatni kezdi a szakállát, végre e kérést intézi nagyapjához:

— Nagyapó, gyűrűt szeretnék fenni, húzz ki egy pár lószőrt a szakálladból!

Nehéz kérdés.

Tanár: — Miért járunk iskolába?

Tanuló: — E kérdés fölött magam is sokat tűnődtem.

Mély álmom.

A szenes legényt vizsgálat közben megkérdi az orvos.

— Mélyen alszik?

— Igenis kérem alásan: a pincében!

Útközlet előtt.

Örmester: — Gyáva, mit reszketsz?

Baka: — Borzadok attól a vérfürdőtől, amit majd csinálók!

Tudós kutya.

Vásári kikiáltó: — Hölgyeim és uraim! Bámulják meg a tudós agárt! Tud könyvből olvasni!!

Közönség: — Halljuk!!

Kikiáltó: — Olvasni tökéletesen tud, de... beszélni, sajnos, nem.

A MAGYAR TURISTA EGYESÜLET

az 1934—35. évadban csütörtöki napokon este 7 órakor a Székesfehérvárosi Pedagógiai Szeminárium dísztermében (VIII. Mária Terézia-tér 8.) —vettített képes előadásokat rendez.

Belpéldij nines, ruhatárdij 30 fillérrel kötelező. Az előadásokat pontosan kezdik.

1934 okt. 11. **Dr. Zsembery Gyula** „A mármarosai havasok”

1934 okt. 18. **Hannes Schneeberger** „Ost-tiroler Bilder”

1934 okt. 25. **Dr. Cholnoky Jenő** „A déli sarkvidék hősei”

1934 nov. 8. **Dr. Peitler Gyula** „A magas Tátra”

1934 nov. 22. **Bátori Béla** „A hegyi alkony varázsa”

1934 dec. 6. **Szánthó László** „A ruthén föld és népe”

1934. dec. 13. **Kaltenecker Pál** „A Mecsek”

1934. dec. 20. **Papp László** „Velece kövei”

(Az 1935-ben tartandó előadásokról lapunk januári számában adunk hírt).

A Magyar Cserkészszövetség Hivatalos Lapja. Előfizetési ára egy évre 2 pengő, amely egyszerre küldendő be. Egyes szám ára 20 fillér.

Csekkszámja: 31.428.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, V. Nagy Sándor uca 6. Cserkészház.

Szerkesztésért és kiadásért felelős:

KOSCH BÉLA dr.

Kiadja a Magyar Cserkészszövetség.

Határozatot hoztunk

Egyszer volt, hol nem volt, volt, nem is olyan messze innen, öt jóbarát. Ezek a fiúk igazi legénykék voltak. Nem veszekedtek sokat, rosszat is ritkán tettek, édes anyukájuknak szót fogadtak.

Most is a téren játszadoztak. Körbe álltak és labdát dobáltak egymásnak. Hangosan kacagtak, ha egyik-másik elejtette a labdát. Számolták, ki ejti le többször.

Még most is játszanának, ha a játékot meg nem zavarja valami.

Zenekar jött arra. Csin-daratta-bum, bum, bum!

Mindenki a tér végére futott, ahonnan a zenét hallotta.

Katonazenekar lépdelt ott nagy büszkén. Hátul pedig hatos sorokban tányérsapkás diákok jöttek katonás sorrendben.

Az öt kis cimborá kísérte őket. Idejük volt még. Ugy négy óra lehetett. Nekik pedig hat órára kellett otthon lenniük. A leckéjüket elkészítették már, így hát gondtalanul lépdeltek ők is a zenekar pattogó hangjaira.

A Szabadságtérre mentek. Öröm volt nézni, hogyan kanyarodtak az országzászló elé és milyen szépen sorakoztak fel, mikor a zászló előtti teret félkörben állták körül.

Egy idősebb diák lépett ki a sorból. A diákok vezetője lehetett, mert díszesebb, vastagabb aranyzalag díszítette sapkáját, mint a többinek. Nemzetiszínű szalaggal átkötött babékoszorút tartott a kezében és büszkén lépett a zászlótartó elé.

Harsány hangon szólt:

— Magyar testvéreim! Félárbocon leng a büszke magyar zászló. Megcsónkított édes hazánk jelképe ez. E három szín az igazi Kárpátoktól körülvevett Nagy-Magyar-

országot jelenti. Erős szívvel ígérem, minden magyar diák nevében, hogy addig dolgozunk, tanulunk, szenvedünk és ha kell, meghalunk, míg e zászló nem leng ismét az árbóc tetején. Hű ígéretünk jeléül e koszorút hagyjuk itt, mint hazaszeretetünk nemes kifejezőjét.

— Vigyázz! Tisztelegj!

És a zenekar a himnuszot kezdte játszani. A cimborák kihúzták magukat és büszkék voltak arra, hogy ők is láthatták ezt a szép kis ünnepélyt.

Másnap ismét találkozott az öt jóbarát

az apród-összejövetelen. Visszaemlékeztek az országzászló előtti ünnepélyre.

— Tudjátok mi jutott eszembe? — kezdte Misi.

— Mi? — kérdezték a többiek.

— Ma ne labdázzunk, hanem menjünk el az országzászlóhoz és tisztelegjünk előtte. Oly jó volna köszönteni, hisz tegnap azt hallottuk, hogy édes hazánkat zárja magába ez a háromszínű lobogó.

— Jól van! — kiáltották a többiek.

— Ajánlanék valamit! — állt elő Laci.

— Halljuk!

— Határozzuk el, hogy ha az országzászló, a magyar lobogó, vagy a névtelen hősök emléke előtt elmegyünk, mindig tisztelegjünk.

— Hurrá! — felelték a többiek.

Laci vitte a szót tovább is.

— Ha jön a parancsnok bácsi, kérjük meg, hogy vigyen el bennünket ma az országzászlóhoz.

Ebben a pillanathban nyílt az ajtó. Parancsnok bácsi lépett be rajta. Elhangzott a „Vigyázz!”

Jancsi lépett a parancsnok úr elé és harsány hangon jelentette:

— Tisztelettel jelentem, 48 apród van jelen. Eddig az időt azzal töltöttük el, hogy határozatot hoztunk.

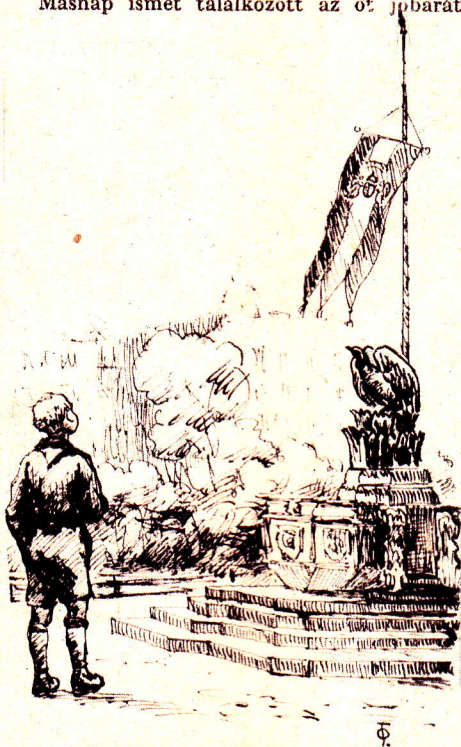
A parancsnok úr rosszat sejtett, gyanakodva nézett körül. Ilyen dolog eddig még nem fordult elő.

— Azt szeretnénk, ha ma kivinne Imre bá' bennünket az Országzászlóhoz, hogy tisztelgéssel megmutassuk szeretetünket édes hazánk iránt.

Imre bá'n látszott az öröm és örült mindenki, hogy örömet szerezhetek neki.

— Megyünk, fiúk! — A kis csapat elindult az Országzászló felé.

Imre bácsi.

A két szamár meg a róka

A két szamár rossz kordét húzott, búzát vitt a szegény ember örletni a malomba. A szegény ember a bolt előtt megállította a szamarakat és belement a boltba ostort venni. De a boltban sokáig időzött, a szamarak pedig megúnták a várakozást és elindultak. Mire a szegény ember kijött a boltból, a szamarak már a falu határában kóborogtak. Egyszer csak azon vették észre magukat, hogy eltévedtek. Megszólal az egyik:

— Te szamár, hova vezetsz? Erre még sohasem jártunk.

— Te vezettél — felelte a másik. — Én utánad jöttem.

Már majdnem összemarakodtak, amikor az egyik félelmében nyugodtan így szólt:

— Haza se találunk. Mit kellene csinálni?

Kis ideig gondolkodtak.

— Legjobb lesz, ha elüvöltöd magad — mondta a nagyobb szamár.

De a kisebb szamár hiába üvöltött, nem hallotta meg azt senki.

— Most próbáld meg te, hátha a te hangodat meghallja szegény gazdánk — biztatta társát a kisebbik.

Hanem a másik szamár üvöltése se hallatszott el a faluig. Sokáig így üvöltöztek, de csak nem jött a gazdájuk.

Meglátta a szamarakat a róka és hozzájuk somfordált.

— Szamarak vagytok — szólt, — mindig csak az egyikőtök üvölt. A hangotok elég gyenge. Ordítsatok mind a ketten egyszerre, akkor biztosan meghallja gazdátok.

A szamarak most együtt üvöltöttek és a szegény ember nemsokára nyomukra is akadt.

(M. Sz. B.)

BIRKÓZÓK

IRTA: KOVÁCH FERENC

Diákéletünk eseményekben gazdag napja a „búcsú” napja volt. Olyan izgalommal vártuk, akárcsak a Karácsonyt. És ez nem csodálni való. Minden gyermek egyformán érez.

Különösen nagy volt az örömünk akkor, ha a búcsú-sokkal cirkusz is érkezett. Körülöttük bámészkodott legtöbbit a mi falunk seregnyi ifjúsága. Már a bevonulásuk is megremegtette szíveinket. Felzengett a rezesbanda indulója s erre mindenfelől futásban törtek a gyerekek a hang irányába. Mikor pedig már együtt volt a kis csapat, valóság-gal katonasorba tömörültünk s úgy kísértük a piactérig őket. Diadalmenet volt ez. Elöl a zenészek lépkedtek, utánuk mi, és hátunk mögött sorban a kocsik következtek.

Idegen, titokzatos világ volt számunkra a cirkusz. Be nem teltünk a nézésükkel. Egész nap kíváncsian ólálkodtunk kerékes házaik körül s ha valami szolgálatot kértek, olyan sebtiben teljesítettük, mintha arannyal fizettek volna érte.

Node, mind ez csak a bevezetése volt az eseményeknek. Mi az előadásra is kíváncsiak voltunk. És nagy türelmetlenül vártuk a percet, hogy megnyíljen előttünk a csodasátor bársony függönye.

Egy búcsú alkalmával a sok látnivalón kívül birkózóbajnokok is felvonnak a porondra. Hej, micsoda természetük volt! Nem láttunk hozzájuk hasonlót. A hős Toldi elevenedett meg sokszorosan előttünk. És ezek a hatalmas emberek minket valósággal lábba ejtettek. Ugy bámultuk meg őket, mintha nem is emberek, hanem valami csodálatos őslények lettek volna.

Ekkor történt, hogy néhány birkózó szám után előállt a cirkusz irakkos igazgatója és az egyik birkózóra mutatva, így szólt:

— Mélyen tisztelt hölgyeim és uraim, van szerencsém bemutatni önöknek Holubár urat, a cseh nehézsúlyú világ-bajnokot, aki hajlandó bárkivel megbirkózni. Uraim, száz pengőforintot fizetek annak, aki Holubár urat legyőzi. Tessék, lehet kérem jelentkezni.

Hej, micsoda zúgás támadt a nézők sorában! S ez a moraj egyre fokozódott. A cseh bajnok ugyanis kihívó, szemtelen képpel hordozta végig a férfiak során tekintetét s néhány perc múlva már valósággal nevetett. Gúnyt űzött belőlünk. Hej, forrott a vér ereinkben! Majd a támadt halotti csendben egyszer csak egy rekedt férfihang szólalt meg:

— Én kiállok!

Derék, szép szál legény furakodott a körbe: Csordás János, ki miután kabátját, mellényét levette, nekiment az órlás cseh bajnoknak.

Kitágult a szemünk, a szívünk hevesen dobogott és előre dőlve lestük a birkózók minden mozdulatát. János eleinte ügyetlenkedett, de később, a falusiak

izgatott lelkesítésére, egyre jobban belemelegedett a munkába.

No, támadt elkeseredett küzdelem. Dobogott a porond, csattogott a cseh meztelen teste, feszültek az izmok, csurgott a verejték és akkorákat lihegték a küzdők, hogy szinte elfújtak minket.

Ám hiába erőlködött János. A gyakorlott cseh bajnok hosszas küzdelem után mégis csak legyőzte. De már nem nevetett. Kemény munkát kellett kifejtenie, hogy győzzen. Fáradtan, összetörtén kullogott el, mint a megvert kutya.

János is felszedelőzködött, fújt egy nagyot, aztán hangos éljenkiáltások között vonult helyére. Ekkor a bíró úr felkelt az első sorból, utána lépett, megfogta kezét, megrázta és lelkesen mondotta:

— Köszönöm, fiam. Megmentetted a falu becsületét.

Igaz, igaz, dícséretet érdemelt Csordás János, de mi mégis bosszankodtunk.

— Hej, csak legyőzte volna! — sóhajtottuk és hazafelé menet arról elméltünk, hogy jó volna, ha minden faluban akadna egy-két kiképzett birkózónk. Nem kéne szegyenkeznünk akkor egy ilyen hősködő cseh muzsikussal.

És már másnap délután meghívtam Árpád barátomat egy kis test-edző birkózásra. Bevallom,

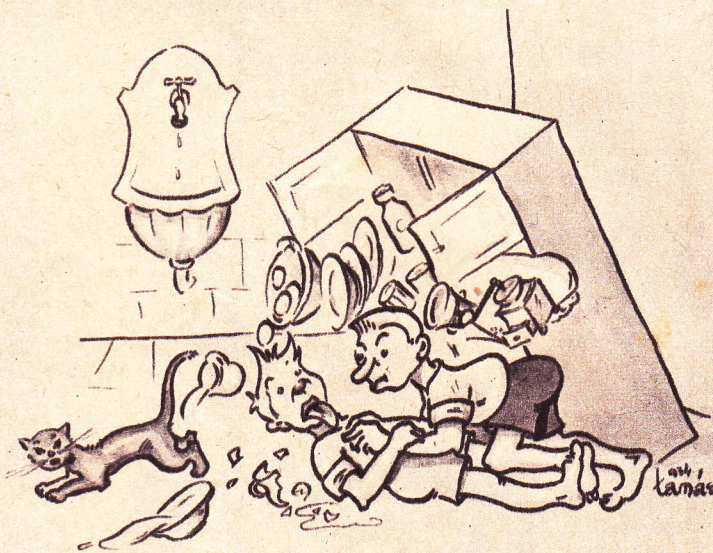
arra gondoltam, ha idejében kezdi az ember a gyakorlást, sokra viheti és ha nagy leszek, legyőzöm a csehet, aki most oly arcátlanul csúfolta meg a magyar becsületet.

Árpádnak is az volt a titkos vágya, ami nekem. Így aztán igen szívesen fogadta ajánlatomat és pontosan érkezett. A konyhába vonultunk. Máshol nem volt erre a célra elég hely. A padlóra zsákokat terítettünk. Levetkőztünk és munkába fogtunk. Nagyszerűen ment. Árpád ügyes volt, gyors, fürge, kitartó és izmos is. Én is megálltam a helyemet. Hanem, hogyan, hogyan nem, egyszerre csak a barátságos birkózgatásból komoly viaskodás alakult ki. Szorított, én is szorítottam. Nem engedtem, én sem engedtem. Hol összekapaszkodva keringtünk állva egymás körül, hol meg a padlón gyömöszöltük egymást. Izzadtunk, lihegtünk, el-elbuktunk, repültünk, rugaszkodtunk, kapaszkodtunk, mint a vadállatok. S ebben a hőszült küzdelemben, honnan, honnan nem, egyszer csak bögrék, tányérok, poharak zuhantak a fejünkre és élesen csörömpölve, millió szilánkra törve hullottak a padlóra.

Meghült ereinkben a vér. Dőlt a konyhaszekrény és mielőtt felugorva megtámaszthattuk volna, végigterült.

A zaj óriási volt. Sikoltás támadt az ebédőben, majd ijedt, rémült arccal rohant közénk apám...

A többi engedjétek elhallgatni. Csak annyit még, hogy a cseh bajnok megleckéztetésének tervét nem tudtuk valóra váltani. Ezt a feladatot nektek kell egyszer elvégezni.

Csak Szent Lukács Gyógyfürdő tölt Kristályvizet!

Igaz, hogy már itt az ősz és borongani ilene, valamint az iskola paggyaiban is ülünk, mégis, kis naplóm, muszáj beléd írnom még 1 nyári kalantot.

Ugyan is ezidén is Málnáscupornokon nyaraltam, ami azt idézte elő, hogy tavaji kis pajtásaim idén már elrakadtatva néztek rám, mint kiscserkészre. Mert ők még nem cserkészek, csak ohajtának.

Mégis minden áron azt akarták, hogy csináljunk 1 táborozást, nagy ügy is az, mondta a könig, hehe, mink is értünk az illesmihez.

Szép kis fogalmak, — rebektem én, de a közohaj elől nemakartam kidérni, biztosan én leszek a parancsnog, mintszakértő.

Ja nem is montam még, hogy 5ten voltunk. Én, a Feri, a könig a szobotka, és a jancsi. — Ám hűj, hát hozáfoktunk a dolokhoz. Kikerestünk a fűszesben 1 finom hejet és ere én lábujhegyen elhosztam hazuro! a rédes abroszt. A jancsi viszont a plédgyüket és az árnyass hejen lédre is jöt a sátor, azaz vidor táborozás.

Én számítottam rá, hogy parancsnog leszek, de kézheld, kis naplom, a fer! ukrálni keszdet. Aszonta:

Erigy hádráb. Te leszel a segédcsapatt, a hádvéd. Haly, haly...

Vékül is így alakultunk mek:

feri a parancsnog és köszélelem,

szobotka, kürtös. Saját tenyeréből.

jancsi őrs és segélyhej.

én hádvéd,

könig vegyes dandár és tábortüzhej.

Elék változatos beosztás, haly be jo lesz! Minjárt hoszá is kesztünk a táborozáshoz, vagyis hol bebulytunk a sátorba, hol nem. Aki kívül volt asz vigyázot.

De elensék nem köszeledet, sem fene vad.

Igaz, hogy Málnáscupornokon nagyon kevés a fene vad, sőt monthatnám szorványos, ojanyra, hogy mindősze 1 görény volt aszt is lelöte 2t hétel azelőtt a jegyző ur, de mink mégis éberem álomásostunk, mert hádha.

Ugyanis irdosztató arra kondolni, hogy táborunkat meglepje így feneálat s előáljon a pánik mintegy végveszély.

Köszben a könig monta, hogy ő is szeretne parancsnog leni. (Ha, ha, hát mink nem?) Retentőn. De a fegyelem asz fegyelem, miért is intelmet kapot a fiju, vagyis fer! le nyomta a fübe meg én és a jancsi 20ta a haját.

Szép kis fegyelem, monthatom. Pi! Ha!

De könig még tovább ukrált, hogy majd mekmuntattya.

— Lászado! — dörökte fer!, a döjjös kényparancsnog.

— Ejcsétek fokhádba és jajneki!

Lefegyvereztük a rut lázadot és bevítük a sátorba.

Utánna a parancsnog maka köré gyűjtött bennüket és hadalmas beszédet intészet hozánk, ketőspont:

— Fihuk így jár asz áruló.

Asztán tábortüzet gyujtotunk, hogy szalonát piri-csunk. Midőn a szalona inyenc ilata könig oráig ért, fer!, monta nyöszörökve, boecsás mek, mint véstörvényszék, mire fer! nemesen megbocsát s nyájasan szolt:

— Na látod te pupák.

Igy táboroztunk, mely mindaddig nagy sikerel fojt, mig 1 rejdelmes árny meg nem jelent a köszeli ládhatáron.

A fujuk megiletődve néztek össze, de jancsi harsányan kiáltotta!

— Áj, ki vagy?!

Az árny azonban félretolta a fűszfalombot, félretolta jancsit a válvetett őrsöt, sőt mint segéjhejet és hozám lépet.

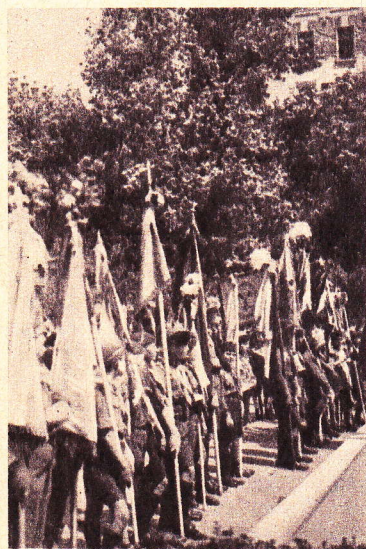
— Ahá — kaccagot gunyosan az árny-hád it van a rédesabrosz? Nesze, te elrugaszkodot köjök.

Mire pif-puf, (2-t darab pif, és 1-gy darab puf, összesen 3 darab) hangzot el. Rajdam. Anyai ágrol. Mert az abroszal segitem elő a táborozást.

Sőt nemcsak, hogy vége volt a szép fűszes általi életnek, de othon 4-től 6-ttig ragosznom klett.

Haly, haly, szülői önkény...!

—undi—

APRÓDAKARAT.

Magyar zászló vagyok
Egy ország jelvénye,
Minden magyar apród
Igaz büszkesége!

Mindig büszkén lengtem
Sok nehéz éven át,
Csoda! — mert felettem
Sok nép vívott csatát!

Raftad áll most a sor,
Végy hát kis kezembe,
És tégy igaz hittel
Világ közepébe!

Hadd lássa a világ
Mily erős a karod,
Vágyad: régi határ!
Apród — ezt akarod!
Imre bácsi.

HALLOTTÁTOK-E FIÚK,

hogy az egész magyar cserkészet jótett hétre készül. Kicsinyek és nagyok egyaránt. Persze mi, apródok sem maradhatunk ki belőle. A parancsnok bácsitok már sokkal többet tud a dologról. Kérdezzétek meg, mi is az a jótett hét? Készüljétek, mert nagyon szép lesz. Segítened kell a kis Jézuskának, hogy minden szegény kis pajtásnak boldog karácsonya legyen ezen a télen.

Kedves Kiscserkész Testvérek!

Elképzelem, hogy csodálkoztatok, milyen bámulva dörzsöltétek a szemeteket! Ejnye, ejnye, ez a mi régi kedves Kiscserkésznünk a szünet két hónapja alatt így megváltozott! Hiszen igaz, ezalatt mi is megváltoztunk valamelyest (hiszen nem volt iskola!), de ez mégis csak csodálatos, hogy ez a Kiscserkész hogy meghízott! Mikor utóljára találkoztatok vele, még csak tizenkét oldal volt és most már harminckettő!

Hanem így még jobb! Mert ez a nagy Magyar Cserkész most már minden cserkészfiú lapja: a nagyoké és az apród és farkaskölyök testvéreké és a miénk is. Sőt minden magyar fiúé! Ezért van aztán, hogy olyan nagy, olyan érdekes, olyan szép és mégis olyan olcsó! Tele van és tele lesz szebbnél-szebb képekkel, érdekesebbnél érdekesebb olvasnivalóval, mindennel, mi jó és izgalmas.

Éppen ezért szeressétek a Magyar Cserkészt, úgy, ahogy egykor a Kiscserkészt szerettétek. Olvassátok, fejtsetek meg a rejtvényeit és nyerjétek meg az ezerpengős pályázatát; írjatok levelet neki a raj, meg a törzs vidám eseményeiről. Küldjétek be szép rajzaitokat, verseiteket, fényképeiteket és nyerjétek meg a pályázat sok díját!

Addig is jó munkát kíván nektek

vitéz Temesy Győző
a Kiscserkészközpont elnöke.

A tündérr király kürtje

Írta:
Dr. Eperjessy Árpád

A királynál volt a kürt s enélkül ők sem tehettek semmit. Gazdagságuk egyre fogyott, mert hiszen csak rablással és az utasok kifosztásával gyarapították azt, most pedig minden aranyért keményen meg kellett dolgozni. A nép egyre gyarapodott s az egykori gazdag hatalmasok pedig egyre pusztultak. A király részvétlenül nézte hatalmas urai pusztulását, sőt mikor azok tehetetlen dühüket féktelen kicsapongásokba akarták folytani, még örült is neki. De nemcsak az ő népe gyarapodott, hanem a szomszéd országok városai és falvai is. A kereskedelem szépen megindult megint országán keresztül, hiszen már békésen mehettek arra az áruszállító karavánok. Eltűntek a rablók, eltűntek a fosztogatók. Már-már azt hitték, hogy meghalt a hegyi tündérek királya s elpusztult az ország is, úgy mind merészebbek lettek. A király akkor megszélesítette az utakat, robbantásokkal átvágta az útban álló sziklákat s hatalmas alagutakat és hidakat építtetett.

De a hegyi tündérek birodalma egyre hanyatlott. A király pedig állta a próbát hősiesen. Igaz, hogy néha felébredt benne a vágy, mikor látta az emberek nehéz, verejtékes munkáját, hogy megfujja a kürtöt és megparancsolja a hegyi tündéreknek, hogy segítsenek, mert amit az emberek sok-sok esztendőn keresztül fáradságos munkával készítenek el, azt ők egy éjszaka alatt könnyűszerrel megcsinálhatták volna. De ilyen kísértések idején elővette azt a kis könyvet, amely oly csodálatos módon került hozzá, az Álomemberke jóvoltából és abból olvasgatott. Ilyenkor ereje újra visszatért és elhatározása újra megerősödött.

Alig várta a percet, amikor letelik a tíz év és ő újra ott folytathatja életét, ahol abbahagyta. Amint a vár órája elütötte a tizedik év utolsó percét, felkapta a kürtöt; szilárd és erélyes léptekkel indult neki az erdőnek. A vár népe látta, de senki sem merte útját állni, mert a király

szeméből olyan félelmetes elhatározás tükrözött, hogy mindenki megijedt tőle.

Reszketve várták a következőket. Mert a király elhatározása nem maradhatott titokban, hiszen a hegyi tündérek mindenkor kikémlelték minden lépését. Így tudtak arról is, amit a tündérr királynő mondott neki s most iszonyú félelemmel várták végőráikat.

A király pedig ment egyenesen az élet fájához. A hatalmas seb, amit tíz évvel ezelőtt ütött rajta, teljesen be volt gyógyulva. Csak egy nagy hegedés mutatta a két fejzecsapás helyét. Két kézre fogta a kürtöt. Feje fölé emelte és teljes erejével a fa törzséhez vágta. Hatalmas zúgás, iszonyú szitkozódások hallatszottak a feje felett s érezte, hogy száz meg száz gonosz hegyi tündér suhan, repül el felette. Viszi őket az Orkán messze-messze — a megsemmisülés felé. Mikor az ítéletidő elmúlt, s a király a nagy robajtól magához tért, meglepetve látta, hogy körülötte minden megváltozott.

Hatalmas palotában állott, melynek falai kristályból és márványból voltak. A falat drágakövek díszítették, a mennyezet pedig az ég csillagai ragyogtak-tündököltek. Milliő madárhang csicsgergett édesen s olyan szépen, amilyent emberi fül még sohasem hallott. A terem közepén szivárványszínű kagylóból hatalmas vízszög szökött a mennyezet felé, melynek illata olyan volt, mintha a világ összes virágai ott illatoztak volna. Előtte pedig a tündérek sorfala között a tündérr királynő jött lassú léptekkel s talán még szebb, még ragyogóbb volt, mint tíz évvel ezelőtt. Mire odaért, a tündérek ragyogó aranypalástot terítettek a király vállára és a fejére tündöklő koronát tettek. A tündérr királynő megfogta a kezét, felvezette a trónra s azóta az erdei tündérek birodalmának királya és királynője holdogan és meglegedetten uralkodnak vidám népük fölött.

Vége.

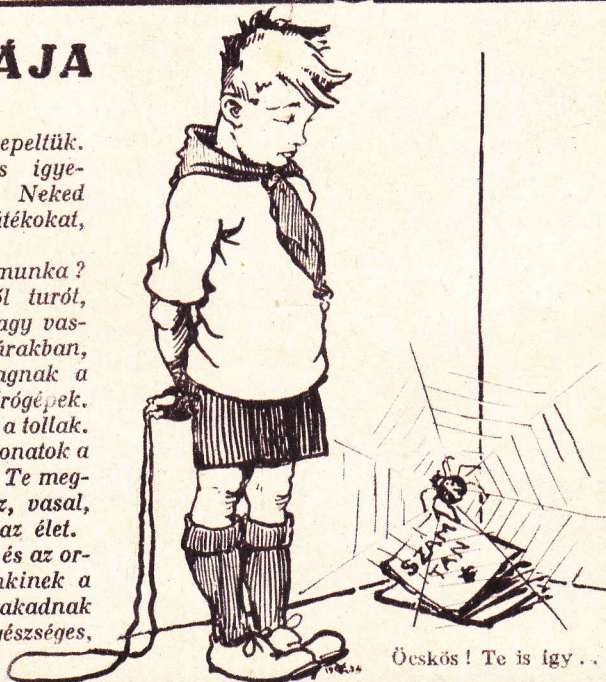
BALU ISKOLÁJA

Kedves Őcsikém!

A nemzeti munkát ünnepeltük. Édesanyád, édesapád veritékes igyekezetét, mellyel érted dolgozik. Neked belevő falatot szerez, szép játékokat, meg gondtalan életet.

Tudod mi az a nemzeti munka? Ha a Riska tehén tejcskéjéből turót, vaját, tejjölt készítenek. Ha a nagy vasgyárakban, bányákban, szövőgyárakban, malmokban stb. fűrnak, faragnak a magyar emberek. Kattognak az írógépek. Csengnek a telefonok, seregne a tollak. Szaladnak dübörögve a hosszú vonatok a sok magyar kéz termékével. Ha Te megtanulod a leckédet, anyukád főz, vasal, mos. Szóval ha sürög, pezseg az élet.

Nagy csapás az emberekre és az országra, ha ez nincs így. Mindenkinék a családjában, ismerősei között akadnak munkanélküliek. Fiatal, egészséges,

munkaképes emberek, akik szeretnének dolgozni, de nem tudnak. Nincs munka.

Ugy kezdődik, hogy pl. János gázda jó svéd acélpengét vesz a kaszájához, angol posztóból csináltatja a kabátját. Anyukád japán rizst, cseh cipőt, francia harisnyát, porosz szenet, svéd gyufát vásárol. Így aztán, ha sokan vesznek külföldi árut, magyar helyett, egyszerre csak mind kevesebb és kevesebb lesz a munka itthon. Egyszer csak a Te apukádnak is azt mondja a főnöke: holnaptól kezdve ne jöjjön, mert nincs munka, nincs ki vásároljon. Nem kell dolgozni. Meghall a munka: a nemzeti munka.

De így sohasem lehet. Mert itt vagy Te, aki ezt nem engedi. Aki megmondja édesanyjának, édesapjának s minden ismerősének: ne vágj mást, csak magyar kéz munkáját!

BALU,
a farkaskölyök tanító mestere.

Őcskös! Te is így...?

KÜLFÖLDI HIREK

A kanadai cserkészek évkönyve a közelmúltban jelent meg. Néhány érdekes adatot tartalmaz. A kanadai cserkészek száma 1933 végén összesen 64.780. Létszámuk az utóbbi 4 év alatt 28.3%-al emelkedett. A kanadai cserkészeknek egyik legerősebb munkássága arra irányul, hogy az újonnan bevándorlók gyermekeit a bevándorlást követő első és második karácsony alkalmával játékszerekkel lássák el. E célból a bevándorlóhatóságok minden évben rendelkezésükre bocsátják az újonnan bevándoroltak letelepedési helyének megjelölését és gyermekeik számát és korát. E célra az egész éven keresztül hatalmas propagandával kislejeztett játékszereket, könyveket stb. gyűjtenek, amelyeket 175 különféle városban és községben cserkészjavítóhelyekben szakszerűleg kijavítanak a fiúk és azután karácsonykor a megfelelő címekre juttatnak el. E munkásság méreteire jellemző az a tény, hogy kb. 80.000 gyermek jut ilyen módon váratlan karácsonyi ajándékhoz.

Torontóban, Montrealban és Hamiltonban a cserkészek a vegyeskereskedésekben hordókat állítottak fel ezzel a felírással: „Vegyen kettőt és dobjon ide egyet”. Ily módon gyűjtötték a szegénysorsú családok részére élelmiszereket.

A vancouveri cserkészek egy része befizette kétheti táborozási költségét, felépítette táborát, azonban egy hét múlva már befejezte táborozását és helyét szegénysorsú fiúknak engedte át a fennmaradó egy hétre.

Kanadának igen jelentős terméke a kanadai alma. Ennek propagandájába a cserkészek is bekapcsolódtak 83 kanadai városban. 340.000 nyomtatványt osztottak szét. A cserkészek közbenjárásával a múlt évben 324.000 almát adtak el.

11 cserkészcsapat működik gyermekkórházakban, mely kórházak vezetői a cserkészeknek a kis betegek lelki állapotára való kihatásáról a legnagyobb dicséret hangján nyilatkoztak.

Azért nyertünk az éjjeli nyomversenyen, mert zseblámpánkban

PERTRIX

elem volt!

Magyar Cserkészszövetség Gazdasági Hivatalában beszerezhető könyvek jegyzéke:

A mi törvényünk	—20	Jánossy: Famunkák I. II. 11×15 cm. 144 oldal.....	—60
Cserkészvezetők képesítési, megbízatási és igazolási szabályzata. 10×16 cm. 48 oldal	—30	Krisz Ferenc: Kerékpározás. 12×15 cm. 110 oldal	1.—
Cserkészruházati szabályzat. 1931. 10×16 cm. 30 oldal ..	—60	Karácsony S.: Regőskáté. 12×14.5 cm. 80 oldal	—60
Gyakorlati szabályzat. 1928. 10×16 cm. 70 oldal	—60	Kosch: Cserkészúton Angliában. 17×24 cm. 140 oldal ...	2.20
Jamboree Magyar Cserkész, számonként	—20	Koszter atya: Pszichofutballisták. 12×18 cm., 140 old. ...	2.20
Jamboree Magyar Cserkész, zöld, vagy sárga vászonkötésben, teljes sorozat	5.—	Koszter atya: Mesélnek a kullisszák. 12×15 cm. 111 oldal	1.20
Kiképzési szabályzat. 1932. 10×16 cm. 32 oldal	—50	Dr. Major: Az őrς megteremtése.....	1.—
Különpróba szabályzat. 10×17 cm. 48 oldal	—50	Dr. Major: Az őrς élete	1.—
Magyar Cserkészszövetség fegyelmi bíróságának szervezési és eljárás szabályzata. 1930. 10×16 cm.	—60	Mócsy—Sztrilich: Első segélynyújtás kiskatéja. 11×15 cm. 24 oldal	—20
Nézem az eget. 10 cserkésznotá	—04	Radványi Kálmán: Szindarabok. 11×15 cm. 64 oldal....	—60
Repülés. 12×15 cm. 72 oldal	1.—	Radványi Kálmán: Napsugár leventék. 11.5×15 cm. 44 oldal	1.20
Táborozási szabályzat. 10×16 cm. 48 oldal	—60	Radványi Kálmán: Booz mezején, karácsonyi jelenet ...	—20
Almássy: S. O. S., komoly jelenet	—20	Radványi Kálmán: Dugó Jani Angliában. Cserkésztréfa	—20
Bánlaki—Hesz—Sztrilich: Játékoskönyv. 12×15 cm. 120 o,	1.20	Radványi: Jamboree Album	5.—
Bárdos: 101 magyar népdal. 10.5×15 cm. 96 oldal	1.50	R. E. Philipús: Az őrςi rendszer és a tíz törvény	1.—
Dr. Báthory József: Cserkészszellem a vizen. 11×15 cm. 48 oldal	—50	Óveges: Időjósítás és időhatározás. 11×15 cm. 96 oldal	1.50
Baden Powel: A boldogulás ösvényein. 15×21 cm. 244 oldal	4.—	Seton E. T.: Két kis vadóc. (Temesy Gy. fordításában.)	2.70
Dr. Borka: A nadrág. Cserkésztréfa	—20	A szerző rajzaival. 126 oldal, 16×19 cm.	2.70
Dr. Borka: Göre Gábor a cserkészfeladón. Cserkésztréfa	—20	Seton E. T.: Erdőlakók. 160 oldal, 125 rajzzal. Diszkötésben. 16×19 cm.	2.70
Bódy: A magyar zászló, címerek, szentkorona és koronázási jelvények. 11.5×16 cm. 60 oldal	—80	Seton E. T.: Rolf. (Temesy Gy. fordításában.) 130 oldal. Díszes kötésben	2.20
Dénes Tibor dr.: Cserkészapródvezető. 11×15 cm. 26 oldal	—30	Sík és Zsembery: Nemzeti nagytábor emlékkönyve. 17×24 cm.	2.40
Erzbrucker—Sztrilich: Vízieserkészet. 12×15 cm. 120 oldal	1.20	Sík: Magyar Cserkészvezetők könyve I. kötet, III. kiadás..	2.40
Erzbrucker Aladár: Erdő mellett nem jó lakni	—20	Sík: Magyar fiú szavalókönyve, az előadói különpróba anyaga. 15×22 cm. 370 oldal	6.—
v. Faragó: Cserkészapródkönyv. 11×15 cm. 130 oldal ...	1.20	Simó: Vízrendészeti ismeretek. 11.5×15 cm. 40 oldal....	—40
v. Faragó: Kisfiú és a cserkészlet. 12×15 cm. 130 oldal	1.40	Schrank: A mafekingi hős. Komoly jelenet	—20
v. Faragó: Ősök öröksége. 15×21 cm. 100 oldal	2.40	Sztrilich: Táborozási könyv. 11.5×15 cm. 240 oldal	2.—
v. Faragó: Az öregeserkészet útjain. 16×21 cm. 251 oldal	3.—	Dr. Sztrilich: A gyakorlati őrςvezető	1.—
Faragó: Jó munkát	—50	Temesy: Cserkészkönyv. VIII. bővített kiadás, 11.5×15 cm. 320 oldal	2.—
Fodor: Magyarország földrajza. 10×14 cm. 48 oldal	—40	Temesy: Magyarország története. 11.5×15 cm. 112 oldal	1.—
Gerritsen Vilmos: Farkaskölyök-próbák. 12.5×17 cm. 63 oldal	—80	Temesy: Élni! Fáy D. rajzaival	2.70
Gerritsen Vilmos: Farkaskölyök könyve. 12.5×17 cm. 110 oldal	1.—	Temesy: Győzni! Fáy D. rajzaival	3.—
Haranghy: Robinson unokái. füzve, Györgyfy rajzaival. 160 old., 15×21 cm.	1.50	Teixter: Táborozási könyv	2.40
Harangi—Bellamy: Betörő a csapdában. Cserkésztréfa ...	—20	Vezetőtiszti testület: Gépkészítés. 11×15 cm. 45 oldal....	—60
Harangi—Boddington: Különös éjszaka. Cserkész-szindarab	—20	Vezetőtiszti testület: Hajítás. 13×15 cm. 21 oldal	—30
Hermann (Temesy): Kopenhágai Jamboree. 120 oldal, 100 kép	2.40	Vezetőtiszti testület: Vízeti tetek. 12×15 cm. 80 oldal..	1.—
Hunyadi: Tábori szakácskönyv. 12×16 cm. 112 oldal	1.50	Vezetőtiszti testület: Céllovészlet. 11.5×15 cm. 62 oldal....	—60
		Vezetőtiszti testület: Térképészlet. 12×15 cm. 80 oldal ...	—80
		Witwindits: Csónakok kezelése és javítása. 11×15 cm. 30 oldal	—30

A könyveket a pénz előzetes beküldése mellett tudjuk csak szállítani. Postatakesekszla 31428 és 46310.

Tolnai-nyomda mélynyomása, Budapest.

